

Giới thiệu Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)

Truyện teen mới Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước) nói về nó, Khánh Phương, một cô gái luôn bị gia đình hắt hủi, luôn gặp những điều kì lạ vào ngày sinh nhật của mình. Và...vào ngày sinh nhật thứ 18 của nó, do xích mích với bọn lưu manh nên nó đã bị bọn chúng đánh không thương tiếc.

Quá uất ức về số phận của mình, một giọt nước mắt đã lăn trên má nó rơi xuống chiếc vòng cổ hình giọt nước mà nó không thể nào gỡ ra được từ khi sinh ra. Và cuộc đời của nó từ đó đã sang một trang mới. Rốt cục sự việc là sao, và cuộc đời mới của nó như thế nào, xin mời mọi người đón đọc.

Ps: mình mới viết truyện xin mọi người đọc và cho nhận xét * cúi đầu cảm ơn*.

Song, Đoạn Duyên cũng là một trong những tựa truyện hay, mời các bạn cùng theo dõi.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Quá Khứ Kì Lạ

Hôm nay, vẫn như mọi ngày Phương chán nản đi về sau bốn tiếng học dài đằng đẳng ở trường. Đối với nó học hành chẳng giúp ích gì đối với cuộc đời nó. Cảnh vật bây giờ cũng như mọi ngày, tất cả mọi vật xung quanh nó đều tĩnh lặng chỉ có tiếng cây lá đang xì xào. Mọi người biết không, hôm nay là sinh nhật nó và cũng là ngày nó ghét nhất trên đời. Vì sao ư? Vì... cứ vào ngày này lại xảy ra những chuyện rất kì lạ đối với nó, làm cho nó không thể không nghĩ rằng ..... mình khác người. Mọi chuyện bắt đầu xảy ra từ lúc nó 12 tuổi. Cũng vào ngày này, nó chạy ra đường để lấy trái banh bị nó đá văng ra. Bỗng, một chiếc xe oto vượt đèn đỏ chạy tới, không may tông trúng phải nó. Nhưng một điều kì lạ đã xảy ra: dù bị mất máu rất nhiều, vết thương khá nặng, vậy mà nó không hề cảm thấy một chút đau đớn nào. Sau vài ngày được chăm sóc ở bệnh viện vết thương của nó lành rất nhanh khiến mọi người đều bất ngờ kể cả nó. Nó cứ nghĩ rằng sự việc này xảy ra là do nó có số mệnh tốt, sức đề kháng giỏi, và nhờ vào sự may mắn trời ban mới như vậy. Nào ngờ, vào sinh nhật tiếp theo của nó, tức là sinh nhật thứ 13. Trong lúc nó đang gọt táo, thì không may sơ sẩy làm đứt tay. Vừa thấy vậy nó liền hoảng hốt đang định tìm đồ băng bó thì ngón tay không hiểu sao nhanh chóng lành lại như ban đầu. Không hề chảy một giọt máu hay như thế nào cả. Mọi chuyện chưa dừng lại ở đó. Ngày nó lên 14 tuổi, nó cùng bạn bè đi picnic để mừng sinh nhật nó. Trong khi mọi người đang làm thì nó ngồi im ở một góc quan sát. Nó thực sự không muốn chuyện kì lạ đến vào sinh nhật nó như 2 lần trước nữa. Vậy mà, không biết từ đâu chui ra một con rắn. Nó không hiểu sao nhắm thẳng vào nó để mà cắn. Sau khi bị cắn mọi người hoảng hốt và chạy tới sơ cứu đơn giản cho nó đồng thời gọi xe cứu thương tới. Trong khi ai cũng lo lắng và thấy tội nghiệp cho nó thì nó lại lặng thinh. Nó không hề đau, không hề khó chịu hay có bất cứ triệu chứng nào của việc bị trúng độc hết. Sau khi được tới bệnh viện, bác sĩ khẳng định với nó rằng nó chưa bị rắn cắn, vì theo như lời kể con rắn đó là loại rắn cực độc chỉ cần bị cắn là trong vòng 5' sẽ lập tức tử vong. Tất cả mọi người thờ phào nhẹ nhõm và bảo rằng nó may mắn. Nào ai có biết được trong lòng nó hoang mang thế nào, vì thật sự nó đã bị rắn cắn mà. Và từ đó trở đi, những triệu chứng. Từ đó nó bắt đầu quên dần cảm giác đau, không ba giờ chảy máu và bị trúng độc. Đã nhiều lần, nó kể cho ba mẹ nghe về vụ việc này, nhưng trước giờ họ không bao giờ nghe nó, họ chỉ chăm chăm dành sự quan tâm bảo vệ cho chị gái nó. Tuy mọi việc xảy ra quá đổi kì lạ như vậy, nhưng điều đó chẳng làm thay đổi được tính cách nó. Nó vẫn quậy phá, nhí nhảnh, hồn nhiên như mọi cô gái khác. Chỉ có hôm nay, nó sẽ quyết tâm im lặng cho đến hết ngày hôm nay, chỉ hôm nay thôi. Ông trời luôn trêu ngươi con người, đúng vào 12h trưa, cái giờ khởi đầu mọi chuyện xui xẻo của nó, nó lại gặp vấn đề.

** BỐP BỐP BỊCH **

Những âm thanh khô khan đó cất lên trong một cái hẻm ở phía trước nó. Nó nhú mày, trong thâm tâm tưởng tượng đến một cuộc ẩu đả. Có thể đó là một tên lưu manh đẹp trai võ giời, bị đám lưu manh khác đánh lên hay một cậu học sinh nhút nhát, bị đám lưu manh vùi dập mà không có nên bị chúng hội đồng chẳng hạn. Nếu giờ nó mà chạy vô giải cứu thì sẽ y chang trong những cuốn tiểu thuyết lãng mạn mà các cô gái thường đọc. Nó mỉm cười với ý nghĩ phong phú của mình. Nếu là ngày thường thì nó đã nhảy vào làm "mỹ nhân cứu anh hùng" lâu rồi. Nhưng thật xui xẻo cho tên đó, khi bị đánh đúng ngày hôm nay, ngày mà nó chỉ cần hai chữ bình yên. Nó nhún vai tỏ vẻ rất tiếc rồi tiếp tục bước đi. Có thể nó sẽ không sao nếu không nghe một tiếng hét quen thuộc:

- Haha MÀY CHẾT CHẮC.

Đây... đây là tiếng của thằng Quang, một tên hèn hạ luôn làm những chuyện khiến người khác và nhất là nó cảm thấy khinh bỉ, kẻ thù không đội trời chung của nó. Nó dừng bước, nở một nụ cười bán nguyệt khiến ai nhìn cũng mê hồn:

- Đúng, mày chết chắc rồi Quang ạ.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Lão Già ,ông Là Ai

Trong con hẻm tại đường XX , có một băng nhóm đang đánh đập một chàng trai trẻ . Tên đại ca đưa tay nắm lấy đầu "hạ nhân" rồi giật lên không thương tiếc . Cậu ta khẽ a lên một tiếng , nhăn mặt vì đau , khuôn mặt cậu tím nhem máu . Quang vỗ vỗ vào mặt cậu ta nhếch mép , giọng nói khinh bỉ :- Sao ? hôm qua mày bảo không sợ bọn tao mà .

Cậu ta không nói gì , chỉ đưa ánh mắt sắc lạnh nhìn Quang . Quang khoái chí lấy chân đạp cậu ta vào tường rồi phán :

- Kết liễu mạng thằng này luôn đi . -Một tên trong số đàn em dạ một tiếng , cầm con dao đi tới chỗ cậu ta . Nhìn thấy ánh mắt sắc lạnh của cậu ta , tên đàn em có một chút do dự . Nhưng rồi lấy lại tinh thần nhanh tay đưa dao lên rồi đâm thẳng vào mục tiêu .

** VỤT .... BÓP ... KKHENG **

Cây dao chưa kịp đâm xuống người đã bị một cục đá từ đâu ra đánh văng ra ngoài . Tất cả nghi hoặc nhìn về hướng bắt nguồn của viên đá . Một cô gái thân hình nhỏ bé với mái tóc cắt ngang vai , tóc mái bằng , đôi mắt màu đen sắc lạnh . Trên tay còn cầm một cây gậy đứng ở đầu hẻm , miệng nhếch lên một nụ cười quỷ ngụyet .

- Quách.... Quách Khánh Phương sao mày ở đây ?- Tên Quang khi nhìn thấy nó thì không khỏi ngạc nhiên . Nó nghe hỏi đến thì cười khuấy , liếc qua nạn nhân bị bọn thằng Quang đánh cao giọng , khuôn mặt lãnh đạm :

- Cả đám tụ lại đám 1 , ngứa mắt .

Vừa nghe thấy vậy , Quang nhìn nó bằng con mắt muốn ăn tươi nuốt sống . Nó không hề sợ hãi , nhanh chân xông thẳng về phía tụi cầu tạp chúng kia hét :

-ĐỒ HÈN , HÔM NAY BÀ PHẢI CHO MÀY BIẾT.... Á ...RẦM .

Trong khi nó đang chạy thì bỗng vấp cục đá nên ngay lập tức ngã chổng vó (có chạy thôi mà cũng ngã bó tay bà này) . Cả đám ngạc nhiên nhìn nó , còn nó ... nó càng ngạc nhiên hơn . Nhưng hai sự ngạc nhiên này hoàn toàn không giống nhau . Bọn kia thì ngạc nhiên vì nó đang rất oai hùng xông tới thì bỗng ngã ... đúng là thảm cảnh . Còn nó , ngạc nhiên vì ..... đau , nó đã đau trở lại . Nó nuốt ực một cái , cố đứng lên , tình hình này không phải lúc để ngạc nhiên ...nó , phải hạ mấy tên cầu tạp chúng này ngay bây giờ . Nghĩ là làm , nó cầm gậy xông tới . Quang cũng xông tới hét lên với bọn đàn em :

- Xông tới hết luôn , nhò này không cần thương tiếc . Tao muốn xử nó .

Vừa nghe vậy , cả bọn đàn em lập tức xông tới .

* 5' sau*

Nó do lúc trước đánh bao nhiêu cũng không đau nên không sao , còn giờ nó đã bị đau trở lại nên 1 chọi 10 . Có giỏi võ mấy nó cũng chỉ là 1 đứa con gái nên nhanh chóng bị yếu thế và bị hạ gục . Nó loạng choạng rồi ngã xuống sau khi bị 1 đòn giáng thẳng vào bụng . Hai tên đàn em đi tới xiết chặt hai tay nó đưa tới mặt Quang . Hắn nhếch mép nâng cằm nó lên :

- xem mày còn gan to miệng nừa không ? Nó cắn hận , nhổ nước miếng vào mặt tên cầu tạp chúng rủa , ánh mắt không hề có tia sợ hãi nào :

- Tao khinh

* CHÁT *

Một cái tát không thương tình giáng thẳng vào khuôn mặt trắng nõn của nó . Rồi hắn ra lệnh đánh nó . Nó không thể kháng cự được , tai bắt đầu ù đi , cảm giác đau đến tận xương tủy . Nó hận , hận tại sao những điều kì lạ luôn xảy ra bao quanh nó , hận vì sao nó khác người , hận vì sao ba mẹ chẳng ai quan tâm đến nó , hận vì sao nó lại bị thế này . Một giọt nước mắt lăn dài trên khuôn mặt nó , rồi rơi xuống vào chiếc vòng hình giọt nước mà nó không thể nào gỡ ra được từ khi sinh ra .

Bỗng , chiếc vòng tan ra , một ánh sáng lóe ra từ cổ nó rồi phát sáng cả một khu vực khi , nó sáng khiến cho mấy tên kia ngưng đánh để che mắt . Nó thấy người mình nóng ran như bị hàng ngàn ngọn lửa đang thiêu đốt , mọi sinh khí từ đầu ngón ngút nhập vào cơ thể nó . Trên trán nó xuất hiện một hình giọt nước sáng lóa lên . Nó cảm thấy cơ thể đau gấp ngàn khi này , hai tay xiết chặt nó gồng mình hét lên :

- AAAAAAAAAAAAAA.... Mọi vết thương đều tự lành lại , nước từ đâu phun ra bao quanh lấy người nó . Bọn lưu manh há hốc mồm nhìn cảnh tượng này sau khi trốn vào một thùng sắt . Một bóng người đi về phía nó , ông đi xuyên qua nước bao quanh nó một cách dễ dàng . Ông lom khom tới gần nó , đưa tay lên song song với trán nó , một làn gió nhẹ xộc thẳng lên trán nó . Sức mạnh vụt tắt , cơn đau đớn cũng không còn , tất cả tĩnh lặng chờ lại . Con buồn ngủ không biết từ đâu đến với nó , nó dần chìm vào giấc ngủ , chỉ kịp nói vồn vện một câu nói :

- Lão già , ông là ai .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Giải Đáp Thắc Mắc .

Lão già lắc đầu nhìn nó đang say sưa ngủ ngon lành , rồi khàn giọng kêu lên :- Đại ung .

Ngay lập tức một con đại bàng bỗng từ đâu bay tới nhắc nó cùng ông lão lên lưng . Sau khi yên vị , ông quay lại cái nhóm người hằm như sắp chằm xuống mặt đất vì ngạc nhiên kia , đưa tay lên xoay một vòng các ngón tay , miệng lầm bầm câu thần chú gì đó rồi nói :

-Lặng quên .

Nói xong , ông liền mang theo nó cùng con đại bàng bay thẳng lên trời rồi biến mất . Còn mấy tên kia ngơ ngơ nhìn nhau không hiểu chuyện gì xảy ra sau khi bị lãng quên .

_____ố-ồ_____ -

Trên một ngọn núi nào đó , có một ngôi nhà rom đơn sơ , xung quanh ngôi nhà là các loại cây thảo dược cùng các loại cây kì lạ chưa từng thấy ở trái đất . Trong ngôi nhà đó , một cô gái có vẻ ngoài vô cùng xinh đẹp đang yên giấc . Ngoài trời những tia nắng chói chang vô tình xuyên qua cửa sổ chiếu thẳng vào mặt cô gái khiến cô gái tỉnh giấc . Vừa mở mắt , cô gái bỗng tỏ vẻ vô cùng ngạc nhiên khi nhìn căn nhà này . Ngay lập tức cô gái ngồi bật dậy , tự hỏi :

- Đây .... đây là đâu ? sao mình lại ở đây ?

Đang hoang mang không biết mình ở đâu , cô gái bỗng thấy một ông lão lùn tẹt có mái tóc cùng râu và lông mày rất dài và trắng toát đi vào mỉm cười nói với cô :

- Phuong , cuối cùng cháu cũng chịu tỉnh . Vừa nhìn kĩ ông lão , nó liền nhận ra ngay ông chính là người hôm bữa , không ngại ngần nó liền chạy tới hỏi thẳng ông lão :

-Lão già , ta hỏi ông , Ông là ai? sao ta lại ở đây ? hay là ....." nó nhìn khuôn mặt ông không nhận được liền phụt cười ". Ông lão thấy vậy nhăn mặt ý hỏi , hay là gì . Nó thấy được cho nói thì nụ cười tới tận mang tai nói:

- Tôi nghĩ hay là ... ông cuồng phim cổ trang quá nên đề như vậy , ai da tôi nói quá đúng phải không , đã thế ông còn có ý định bắt cóc tôi với ý định bắt tôi làm nữ chính phải không , ai da tôi đẹp quá mà.

Nó vừa nói vừa nhảy tới chỗ ông lão tay giật giật thử xem có phải hàng thật không , ông lão cố nhịn mặc kệ nó làm gì từ tốn nói :

-thực ra con là một pháp sư .

- Vậy hả ....à ....á ... ông nói gì ? .Nó ngạc nhiên há hốc mồm . Ông từ tốn nói tiếp :

- Con có thấy vào những ngày sinh nhật , có nhiều điều kì lạ xảy với con không ?

Nghe đến hoàn cảnh của mình nó lập tức lẩn tới nhanh nhẩu hỏi :

- Có ạ , có ạ . Sao ông biết vậy ? cho cháu biết đi ? có phải phép thuật giống trong harry potter không ? cháu.....Chưa kịp hỏi hết thì nó bỗng thấy mình không thể nói được nữa . Nó nhìn ông vẻ mặt muốn nói vậy là sao ông lão . Ông ngao ngán , vì nó quá nhiều lời nên ông phải hút hết tiếng của nó :

- Muốn nghe ta giải thích thì ngồi im đi . Vừa nghe thấy vậy nó gật đầu lia lịa ngoan ngoãn ngồi ngay xuống ghế im rằm rắp (Có nói được đâu mà chẳng im).Ông thấy nó ngoan ngoãn nghe lời thì gật đầu một cái rồi bắt đầu kể :

- thực ra con là một pháp sư hệ nước bị lưu lạc , nguyên nhân thì khi nào thời cơ chín mùa ta sẽ nói cho con biết . Những năm từ 12 cho đến 17 tuổi các pháp sư sẽ tự tiết ra các cách để có thể phản kháng lại cái ác . Nhưng từ 18 tuổi trở đi đối với các pháp sư đa số những sức mạnh đó 95% là bị biến mất , còn lại 5% là những người may mắn sẽ được lưu lại và theo người đó vĩnh viễn . Như con chẳng hạn , giữ được hai cái đó là không bị nhiễm độc và tự làm lành vết thương . Và đồng nghĩa với việc từ 18 tuổi trở đi họ sẽ được học pháp thuật đúng nghĩa .

Nó vừa chăm chú nghe vừa nuốt trợn từng lời một của ông . Giờ thì nó hiểu rồi , hiểu tất cả rồi . Hiểu vì sao những chuyện kì lạ lại đến với nó , vì sao nó lại bị gia đình hắt hủi . Tất cả đều vì nó , không phải người ở thế giới của họ , nó không phải người bình thường . Nó là pháp sư , một pháp sư thực thụ . đang suy tư bỗng ông lão cất tiếng hỏi nó :

- À , con có biết tiếng anh không ?

Nó suy nghĩ , trước giờ có bao giờ nó có bao giờ coi trọng việc học đâu mà biết tiếng anh , vì vậy nó cười hihi rồi lè lưỡi lắc đầu lia lịa . Ông lão thấy vậy thì ừm một tiếng rồi lại hỏi :

- thế còn nhật . Cũng lắc

- Hàn . Nó vẫn lắc

Ông thở dài , rồi nhẹ nhàng chỉ tay lên trán nó . Khẽ thì thầm một hồi dài , rồi nhắm mắt lại . Trong não nó bắt đầu hiện ra tất cả mọi thứ về tiếng anh . Rồi ông từ từ mở mắt ra . Nó sau khi cùng một lúc tiếp nhận quá nhiều kiến thức liền choáng váng . Nó khẽ hít một hơi xoa xoa đầu mình , trời đất đầu nó làm sao mà chất đống cả tá chữ cái thế này . Ông lão đọc thần chú giải bùa nói cho nó . vừa giải xong nó ề hém một cái , khi thấy đã nói được nó lại quang quác cái mồm , chạy tới lay lay tay ông hỏi :

- Ông ơi , sao phải biết tiếng anh vậy ?

- Vì ta sẽ đưa con đi học trường pháp sư , và trường đó ở Anh . Ông từ tốn trả lời . Nghe vậy nó ồ một cái rồi cười toe toét vì hiện giờ nó cảm thấy vui không thể nào tả được . Rồi ông lão đi ra ngoài cửa , thấy vậy nó vội kéo lại :

- Ê , ông đi đâu vậy cho con đi với .

ông lão quay lại nhìn nó đáp tỉnh bơ :

- Ta đi công chuyện , thích thì cứ xuống núi chơi rồi tham quan . Cps gì ngày mai ta đưa con đi nhập học . Nó vừa nghe thấy nhập học thì lại cười hai tay ôm má tự kỉ :

- ô ng cứ đi đi , ... a ...mai ta sẽ nhập học , mai ta sẽ nhập học , haha ... Nó cứ cười cười cười cười cho đến khi ông lão đã đi được một lúc rồi mới bừng tỉnh . Ha nó cũng phải xuống núi tham quan một cái thôi . Nghĩ là làm nó tìm trong nhà xem có gì để hóa trang không . Thì ngay lập tức thấy ở trong nhà có một đồ của nam nhân cùng với bộ tóc giả của con trai và một lời nhắn trên không trung " cái trang để đỡ bị nạt " . Nó liền à một cái chắc là ông sợ thân thể nữ nhi xinh đẹp như mình ra đường sẽ bị người ta nhòm ngó mà . Haizz đẹp quá cũng khổ .

Sau khi thay đồ xong , nó hên hoang đi xuống núi . Nào ai ngờ chưa xuống đến nửa đường nó đã gặp một người con trai , dáng đi liêu xa liêu xiêu , quần áo rách tơi tả . Nó đáng lẽ cũng không tới giúp đâu nếu không nhìn thấy khuôn mặt của hắn khi hắn ngã lăn xuống ngay chỗ nó . Nó sùng sốt .... đây .. . đây không phải là cái tên ở cái hẻm bị đánh sao . Chưa kịp suy nghĩ thì bỗng hắn ới một chàng máu ra chân nó . Nó thấy vậy kêu á một tiếng , nuốt nước miếng cái ực . Đừng bảo , hắn .... chết rồi nha . Nó đá đá vào hắn run run nói :

- Huynh đệ , không phải chết rồi chứ ?

Hắn bỗng lấy tay gạt gạt quần nó , nó thờ phào nhẹ nhõm . Quên luôn cái thắc mắc tại sao hắn tới đây được , nó nhanh lẹ cúi xuống vác hắn lên vai rồi kéo vô gốc cây ,rồi xé một mảnh áo của mình vội chạy ra bờ suối gần đó hứng nước rồi chạy lại lau vết thương cho hắn .Rồi lại chạy đi rồi lại chạy về . Cứ như vậy nhiều lần mái tóc giả của nó cũng bị nó hất văng ra cho đỡ vướng liền xõa xuống làn tóc ngắn chấm vai của nó . Nó vừa lau cho hắn vừa than thở :

- A , ngươi thật là có phúc mới gặp được ta đó , khi nào ngươi nhất định phải trả ơn ta nha .

Sau khi giúp hắn xong xuôi , nó ừ ừ oai đi về . Trước khi về còn để lại chiếc vòng của mình lại dặn :

- đây là vòng của ta , khi nào gặp nhau nhớ trả ơn ta đó . sau khi nó đi hắn liền nhìn chiếc vòng khẽ nói :

- cảm ơn .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cuộc Đời Mới .

Sáng hôm sau , nó tỉnh dậy trong tâm trạng vô cùng ừ ừ oai sau vụ bỗng nhiên bắt đắ dĩ phải chăm sóc người lạ . Sau khi vờn vai vài cái , nó đi ra phòng khách ngó ngang, ngó dọc xem ông lão đã về chưa . Sau khi tìm cho đã mà vẫn chưa thấy ông lão đâu , nó chán nản ra ngoài ngắm cảnh một chút .

Bây giờ nó mới để ý , xung quanh nhà toàn là những cây gì đó nhìn rất lạ . Nhìn là biết đây là cây thảo dược do ông lão trồng rồi , hay là mình ra lấy một

ít có gì ở trường mới dùng khi nào cần thì dùng . Nghĩ là làm , nó che miệng cười rồi đi tới vườn cây . Đúng lúc nó đang định nhỏ thì ông lão đáng ghét kia không biết từ đâu xuất hiện cảnh cáo nó làm nó giật bất mình :

- Người dám nhỏ ?

Nó quay lại chỗ ông lão cười rồi giải thích :

- Không có , tôi đâu có nhỏ . Chỉ là kiểm tra xem có con sâu nào dám ăn cây của ông thôi .- Nghe được lí sự của nó ông lão lắc đầu , phất tay một cái trước mặt ông liền hiện ra một cánh cửa . Nó trầm trồ :

- Ô lão quả lợi hại nha , mà .... cái này để làm gì ? Nó chỉ vào cái cửa ...bỗng lập tức bị hút vô chỉ kịp kêu :

- AAAAAAAAAAAAAA ....

Thấy vậy ông lão lắc đầu rồi nói với cánh cửa :

- Cho ta đến đô thị Pháp Thuật . Rồi từ tốn bước vào .

Nó sau khi bị hút vào thì lại bị đẩy bật ra , do bật ra quá mạnh nên nó loạng choạng rồi ngã ập xuống . Nó gượng dậy , khuôn mặt nhăn nhó một tay xoa xoa trán , ánh mắt nhìn lên cái nơi nó mới đến . Bỗng ....tay nó ngừng xoa trán , ánh mắt to dần lên , miệng từ khi nào nhếch lên một nụ cười . Ở đây ...ở đây thật là đẹp . Đường phố sạch sẽ không hề một mảnh rác , con người ở đây buôn bán những món đồ kì lạ , ảo diệu ,... Đây đúng là một thế giới nó hằng mong ước mà . Thấy nó ngạc nhiên như vậy , ông hỏi :

- Đẹp hơn thế giới loài người đúng không ? -

Nó ngay lập tức gạt đầu lia lịa tỏ ý tán thành , rồi ông dẫn nó đi tham quan xung quanh để mở rộng tầm nhìn hơn . Mọi vật ở đây đều có cánh , chân . Nếu là đồ vật hay thực vật đã luyện thành tinh thì có thể nói và có cả cảm xúc . Trên trời , có rất nhiều người bay qua bay lại mà không cần dùng cái gì hết . Nghe ông giới thiệu thì các pháp sư hệ khí thì mới có thể bay như thế được . Còn các pháp sư hệ khác , sẽ di chuyển bằng cánh cửa thời gian , nghĩ đến cánh cửa là nó lại tưởng tượng đến cánh cửa thần kì của đōraemon nên không ngừng cảm thán sự giống nhau đến kì lạ này . Còn về con người , thì cũng có hình dạng giống như ở trái đất nếu không tính những người khổng lồ , người động vật hay người tí hon . Ông còn chỉ dạy thêm cho nó một điều : đó là pháp sư hệ nào thì ăn đồ ăn hệ đó . VD : Nó hệ nước thì thức ăn chính của nó sẽ là các loại nước uống . Bảo sao nó lúc nào cũng cảm thấy khát nước khi ở thế giới loài người . Có một thứ mà nó thấy ghét nhất ở thế giới này . Thứ nghĩ xem , ở thế giới loài người nó đẹp ơ là đẹp , vậy mà qua đây nhan sắc của nó giờ chỉ xếp vào loại bình thường . Vì .... dù là con gái hay đàn bà ở đây , phải nói ai cũng tuyệt sắc giai nhân , làm cho nó cảm thấy ghen tị . Sau khi tham quan cho đã đời , ông bắt đầu dẫn nó đi mua đồ đạc . Ông luôn miệng dặn dò nó rằng :

- Ở kí túc xá nơi con ở đã có mọi thứ , vì vậy chọn mấy thứ cần thiết thôi .

Nó được chỉ dẫn thì miệng luôn miệng dạ dạ vâng vâng , nhưng trong lòng thầm oán tránh ai kia " lão già keo kiệt này sợ tốn tiền thì nui đại đi , bày đặt lí do này kia " . Sau khi chọn tất cả đồ cần thiết nhất , những đồ vật đó được nó cho nghe giọng và dấu vân tay , sau này chỉ chịu sự sai khiến từ nó . Xong xuôi , hai ông cháu bắt đầu đến trường .

Cổng trường vừa mở ra.Nó ngạc nhiên.....ngôi trường này to quá.Chắc to bằng nguyên một khu phố nơi nó ở luôn ý. Đẹp hơn trong cả ngôi trường lừng danh trong phim Harry Potter.Ngôi trường được phủ một lớp mạ vàng óng ánh.Nó được xây theo kiến trúc Phương tây nhưng cao sang và hiện đại hơn nhiều . Nó ngắm nhìn ngôi trường không tiếc lời khen :

-Nó đẹp quá , lão có thấy thế không ?

- Nó còn to nữa chứ !

-Trường cũ của tôi chắc chỉ bằng 1/100 trường này thôi .

- Nói nhiều quá , đi theo ta .- Ông lão nhắc nhở nó rồi đi lên trước , còn nó thì im lặng và theo sau ông . Vừa đi nó vừa ngắm cảnh vật xung quanh. Ngôi trường có rất nhiều tòa tháp cao ở phía trên có đỉnh chớp và được cắm những ngọn cờ bay phấp phới . Những lá cờ có những màu sắc và hình vẽ khác nhau trông rất kì lạ , chắc mỗi lá cờ là tượng trưng cho một ma thuật gì đó . Nó nhìn miệng không ngừng khen ngợi , tỏ ra rất khoái trí . Đang đi bỗng ông dừng lại , trước mặt nó bây giờ là một cánh cửa được chạm khắc tinh xảo có đề tên " phòng hiệu trưởng " . Cánh cửa không cần làm gì tự ý mở ra . Ngay lập tức đập vào mắt nó là một ông lão râu và tóc cũng dài to như voi đang ngồi đọc sách , chắc là hiệu trưởng . Hiệu trưởng vừa nhìn thấy ông lão thì vội đặt cuốn sách xuống đứng dậy cúi đầu chào về tôn kính :

-_Chào ngài , pháp sư đệ ngũ Leo (là tiếng anh , và từ giờ sẽ chỉ nói tiếng anh nhưng vẫn ghi bằng tiếng việt) .-Nó ngạc nhiên nhìn sang ông lão , pháp sư đệ ngũ ? Không phải chứ ?

- Không cần làm như vậy , ta tới có chuyện để nhờ ông hiệu trưởng .- Ông Leo nói thẳng vào vấn đề , mặc kệ ánh mắt ngạc nhiên của ai kia đang nhìn mình .

- Việc ngài nhờ là .....-Hiệu trưởng cố ý kéo dài chữ là rồi liếc qua nó , nó thấy vậy chỉ biết mỉm cười câu lệ . Ông Leo không biết từ khi nào đã đẩy nó lên :

- Ta muốn người cho đứa bé này nhập học ở đây .

-Ồ , tất nhiên rồi thưa ngài .- Hiệu trưởng vừa nói vừa cúi đầu . Câu nói vừa dứt , ông Leo vụt một cái liền bay ra ngoài leo lên con chim đại bàng rồi biến mất . Để lại nó ở nơi đất khách quê người này . Nó bỗng mím môi nhìn về hướng ông Leo vừa đi trong lòng không ngừng than trách " lão già đáng ghét dám bỏ mình ngay tại lúc này " , tuy trong lòng như vậy nhưng bên ngoài nó lại mang nụ cười gượng gạo với thầy hiệu trưởng :

- Hi hi , em chào thầy .

- Con tên gì ? thuộc hệ nào ?.- Hiệu trưởng nở một nụ cười nhìn nó hỏi . Nghe vậy nó trả lời ngay :

- Dạ con tên Khánh Phương . Là hệ nước ạ .-

Hiệu trưởng gật đầu tỏ vẻ đã hiểu rồi thối một cái , bỗng chiếc chìa khóa đầu ra hiện lên trên tay thầy . Nó thấy vậy thì trầm trồ , thầy tới gần nó , đặt chiếc chìa khóa lên tay nó rồi căn dặn :

- Từ giờ con là học sinh của trường này , số phòng kí túc xá là 1338 , học lớp F2, đồng phục các thứ khi nào tới đem tới cho . Giờ con hãy tìm phòng và nghỉ ngơi cho đã đi , mai sẽ đi học .

- Cảm ơn ngài , hiệu trưởng .- Nó tiếp nhận chìa khóa cảm ơn rồi nhanh chân chuồn lẹ ra ngoài . Để lại cho hiệu trưởng một mối nghi hoặc lớn " con bé này rốt cuộc là ai , mà cần đích thân pháp sư đệ ngũ ra mặt xin nhập học chứ "

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chàng Trai Có Pháp Thuật Lửa

Nó sau khi chạy ra khỏi phòng hiệu trưởng thì thở hổn hển , đây là lần đầu nó gặp người to lớn như vậy....nên có lẽ có hơi sợ hãi . Nó ngó quanh , chẳng có một học sinh nào ở đây cả , chắc vào lớp hết rồi .Nó hít một hơi thật sâu để tận hưởng bầu không khí trong lành ở đây khoe miệng cong lên một nụ cười tràn trề sức sống . Đây mới thật sự là thế giới của nó , là nơi nó cần học tập và sinh sống . Theo lời hiệu trưởng , thì bây giờ nó phải về kí túc xá của mình , yên phận nghỉ ngơi để mai đi học . Nhưng giờ đây , nó lại đang chạy long dong khắp ngõ với ý nghĩ " Ấy , bây giờ vẫn còn sớm chán , về phòng chẳng biết làm cái gì chỉ bằng tiếp tục ngắm cảnh quan sát tình hình ngôi trường để hiểu biết hơn về nó " . Nó đi khắp mọi ngõ ngách , đi đến đâu liền mở mang tầm mắt đến đó . Nó gặp rất nhiều thứ hay và lạ , chỉ có điều không biết sử dụng , hay không biết làm gì , nên chỉ đành ngắm rồi đi . Rồi bỗng nó thấy đằng trước mình là một cái cổng có ghi chữ " khu vườn địa đàng " . Đang ngó ngó nghiêng nghiêng thì có một giọng nói cất lên :

- Vào đi .

Nó nhú mày , nhìn quanh xem ai là chủ của giọng nói , nhưng chẳng thấy ai đâu .

- Tôi ở đây . Giọng nói đó phát ra trên đầu nó , nó ngước lên . Không hề .... không hề.... là cái bảng đang nói ư . Nó ngước lên nhìn cái bảng hỏi , vẻ mặt đầy thích thú :

- Ngươi là ai , ngươi muốn ta vào à ? . Nó hỏi một câu hỏi dù đã biết rõ câu trả lời ngón tay chỉ vào mình .

- Ukm . Tấm bảng cười tít mắt rồi gật đầu . Nó suy ngẫm một hồi rồi lại hỏi tấm bảng :

- Sao ngươi lại mời ta vào .

Cái bảng thấy hỏi thì đờ ra một lúc nhưng vẫn nhanh nhẩu trả lời :

- Đơn giản vì ta thích . Nó nghe vậy ồ một cái rồi liếc cái bảng :

- Chứ không phải ngươi dụ ta vào đây , để thực hiện mưu đồ gì à ? . Tấm bảng bực bội khi bị đối oan :

- không phải ai ta cũng cho vào nơi này đâu , ta có lòng tốt cho ngươi vào , vậy mà .... đã vậy đừng hòng ta cho vào .Tấm bảng tỏ vẻ giận dữ không nói gì nữa đầu quay hướng khác "hừ" một tiếng . Nó thấy vậy thì nín cười , cái bảng này tức như vậy chắc giờ sẽ không thèm cho nó vào nữa , mà nó thì tất nhiên muốn vào , nên đành phải ....

- Thôi được rồi , được rồi , ta sẽ nói thật , ta tới đây chỉ muốn nghe ngươi hát thôi à .

Tấm bảng nghe thấy hát mặt bỗng đỏ ửng như thiếu nữ e thẹn :

- Ta , ta chỉ nghe người ta hát chứ không hát bao giờ .

- Ấy ,dễ lắm . Chỉ cần nhắm mắt lại và cất tiếng hát lên là được . Ta nghe nói cái bảng người là hát hay nhất trường mà không lẽ .... Nó cố tình kéo dài chữ rồi liếc sang cái bảng ngụ ý nói cái bảng không biết hát . lòng tự ái nổi dậy , cái bảng tức giận :

- Ai bảo ta không biết hát , xem này (hai mắt nhắm lại như lời nó bảo) ... A aa một cộng một .....Tám bảng cứ say mê du dương bài ca nhắm nhĩ , sau khi hát xong thì từ từ mở mắt giọng đắc ý :

- Thấy ta hát làm sao , có phải ,..... ủa người đâu rồi . Không nhẽ , nó nhân lúc mình không để ý trốn vào rồi . AAAAAA... con nhò ranh ma hãy đợi đây . Tám bảng biết mình bị lừa một vỏ thì tức giận hết lên .

Nó chạy vào trong rừng , không nín được liền bật cười thật lớn :

- Hahahaha , mắc cười quá , đúng là cái cây ngốc nghếch .

Sau khi cười cho thỏa nỗi lòng , nó bắt đầu đi xung quanh . Trong này .... chẳng có gì là lạ hết , toàn cây là cây . Nó thất vọng , chán nản đi thử một vòng nữa coi sao . Sau một vòng đầy lằng xẹt nó thở dài thườn nhừ " Địa đàng cái khi mốc , toàn cây là cây " vừa nói dứt khỏi miệng nó đã nghe một tiếng sột soạt quanh đây . Nó cảnh giác nhìn về hướng phát ra tiếng động . Lại tiếng sột soạt đó . Tò mò cắn đứt sợ hãi , nó từ từ tiến tới , tiến tới . Tiếng động phát ra đằng sau bụi cây trước mặt nó , nó mạnh dạn vạch đám cây ra .....Ồ .....Thì ra là một cặp tình nhân đang hôn nhau . Vừa thấy cảnh "hóng" này , nó nhanh tay rút điện thoại ra quay (ở thế giới pháp sư không có điện thoại , còn cái nó cầm là ở trái đất , ăn may được theo nó qua đây) . Vừa quanh , nó vừa cười thích thú , lâu lắm mới có dịp quay cảnh này . Khi cả hai " hạ màn " cũng là lúc nó tắt máy . Nó cầm chiếc điện thoại vừa đi vừa xem lại . Đang gay cấn thì không may nó vấp vào vật thể gì đó ngã cái " RẦM "

Nó nhăn mặt cố gượng dậy cầm cái máy kiểm tra xem có bị sao không , rồi xoa xoa cái trán . Bực thật , đây là lần thứ hai nó bị ngã đau trong ngày rồi đó . Quay lại định trút giận lên cái vật thể vừa làm nó té thì ..... ôi , là.....là.....một mĩ nam , soái ca nha . Nó ngơ ngẩn nhìn cậu ta . Cậu ta đang ngủ , hai hàng mi cong vút khép hờ làm che đi đôi mắt của cậu ta . Làn da trắng nõn nà không tí vết , có khi trắng hơn nó . Dáng người cao , gầy ., tuy nhìn như vậy nhưng có thể cảm thấy đằng sau lớp áo kia là cả một thân hình 6 múi hoàn hảo . Bờ vai rộng khiến ai cũng mong muốn được dựa vào , được núp sau tấm lưng rộng rãi đó . Mái tóc màu hạt dẻ cắt ngắn gọn để xõa bờ hững , một vài cọng bay bay theo gió tạo nên một bức tranh tuyệt đẹp . Khuôn mặt thì khỏi nói , chuẩn đến từng xentimet , từng góc cạnh . Sóng mũi dọc dừa cao chót vót khiến cho nó không kiềm chế được đưa tay lên sờ tự nhiên như con diên . Bỗng .... một giọng nói lạnh ngắt , không mang âm hưởng của một tí cảm xúc nào ngoài lạnh lùng và lãnh đạo vang lên :

- BIẾN .

Nó giật nảy khi nghe thấy giọng nói đó :

- Ôi cha mẹ ơi ! hết hồn . Cậu ...tín.h rồ...i hả ? . Nó như ăn trộm bị bắt tại trận , nên câu nói có chút run run . Nhưng , khi nhìn thấy đôi mắt của cậu ta nó liền quên hết , ngạc nhiên nhìn :

- Oa ... mắt màu tím đẹp quá ! Nó cố ngấm kĩ đôi mắt . Trong đó có chút lạnh lùng và ... cô độc . Cậu ta trùng mắt gần giọng :

- TÔI BẢO CÔ BIẾN . Nó có chút hụt hẫng khi bị cậu ta xua đuổi , nhưng vì sự nghiệp kết bạn với trai đẹp nên nó lại lần tới :

- Bạn tên gì vậy ?Mình là Khánh Phương , rất vui được làm quen . Nói xong nó đưa tay ra nở nụ cười ấm áp . Cậu ta thoáng ngạc nhiên nhưng rồi nhanh chóng lấy lại sự lạnh lùng vốn có . Một lúc sau , do tay để trên không trung lâu quá rất mỏi nên hỏi :

- Sao vậy ?

Cậu ta không nói gì , mặc kệ nó vẫn đang dờ tay , liền đứng dậy rồi bỏ đi . Nó đang định chạy theo thì bỗng tay nó búng lên một ngọn lửa . Nó tròn mắt hoảng hốt nhảy tung tung lên thối thối , nhưng nó lại càng lan nhiều ra . Nó vội lấy tay còn lại hất hất :

- Nước đâu hiện ra , hiện ra , hiện ra ....Nhưng dù có thế nào , một giọt cũng chẳng thấy . Rồi ngọn lửa không cần đập tự động ngưng tắt . Cậu ta hai tay rút túi quần , quay lại , ánh mắt không chút biểu cảm :

- Đây là cảnh cáo , khôn ngoan thì đừng tiếp cận to nữa . Vừa nói xong , cậu ta quay về tiếp tục đi . nó nghe xong thì bủi môi , cương quyết hét lên :

- Tôi thề , tôi mà không kết bạn được với cậu tôi kiếp sau tôi liền làm cầu tạp chủng . Tôi nay đợi ở phòng cậu nhè , bạn mới này sẽ tới thăm , cậu bạn có pháp thuật lửa . Nói xong nó lấy ngón tay cái quẹt mũi " hử " . Cậu ta vừa bước đi , trong đầu suy nghĩ " nếu là người khác thì cậu đã cho bông nhẹ hoặc nặng từ lâu rồi (tên này ác quá) . Vậy mà cô ta chỉ bị cho lửa cách thân 1 cm nên chỉ cảm thấy nóng một chút thôi , tại sao lúc đó lại có ý nghĩ nương tay , lúc đó bỗng cậu có cảm giác cô ta trong tương lai sẽ rất quan trọng đối với mình . Ý nghĩ bị cắt đứt ngay khi cậu ta ra khỏi vườn . Còn nó , thấy cậu ta đi thì cũng bắt đầu công cuộc tìm phòng của mình .

PS: mình mới viết truyện , rất cần những lời bình luận của các bạn , để có động lực viết tiếp . mong các bạn bỏ chút thời gian nhận xét truyện giúp mình nha . Cảm ơn nhiều .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 6: Sinh Vật Lạ Và Người Bạn Mới .

Đã được 2 tiếng kể từ khi ra khỏi khu vườn "quái quỷ" kia . Vậy mà bây giờ , nó vẫn còn lang thang để tìm nơi ở mới của mình . Nó uể oải ngồi xuống cái ghế bên đường một tay quạt quạt , một tay xoa bóp cho cái chân tội nghiệp của mình , miệng không ngừng than thở :

- Má ơi , đưa nào xây cái trường rộng thế để làm cái đất gì ý . Báo hại bà đi tìm mãi không thấy được . AAAA..... ai tốt bụng từ bi chỉ tôi với .- NÓ ngửa mặt lên trời hét lớn để cho bỏ tức . Bỗng đâu ra , từ xa , một thứ gì đó dài dài tựa cây cột nhảy tung tung tới . Do bầu trời sắp về đêm , khiến mọi vật xung quanh có cảm giác mờ mờ ảo ảo , lúc ẩn lúc hiện làm nó không thể nào định nghĩa được vật đang nhảy đó là gì . Nó nhủ đôi lông mày lá liễu của mình lại để nhìn cho kĩ xem , đó là vật gì . Vật thể đó ngày càng tới gần , ngay lập tức hiện lên trong mắt nó là một thứ ...nói sao ta....cái đầu của nó là đầu con chó.....nhưng không có tai mà lại có tóc , mái tóc được buộc chổng lên như cái chổi....thân thì lại của con rắn.... dài thườn thượt theo hướng thẳng đứng . Người bó cứng đờ như đá , khuôn miệng há hốc , ngẩn người ra nhìn " vật thể lạ " đang tới và đứng lại chỗ mình , cánh tay trắng nõn đang giờ lên cũng đờ ra . Cái " vật thể lạ " từ tốn cúi xuống rồi nhẹ nhàng nói với nó như một con người đang hoảng :

- Xin hỏi ? Có phải quý cô lạc đường không ?

Nó nhìn điệu bộ đó , người bỗng run lên , hai bên má phồng dần và bắt đầu khá đỏ quay ra chỗ khác trả lời , giọng ngập ngừng :

- V....âng đúng l....à tôi đa...ng b...ị l...ạc .

Không nhận ra sự khác thường của nó , " vật thể lạ " tự nhiên cười để lộ thêm hai hàng răng sún , tếu không thể nào tả được . Nó nhìn thấy vậy , không nín được phụt một cái , rồi cười như một con điên dưới sự ngạc nhiên của ai kia :

- HHAHAHAHAHAHAHA.... MẮC CƯỜI QUÁ BÀ CON ƠI...Ồ ĐÂY CÓ MỘT "VẬT THỂ LẠ" NHÌN TẾ VÀI .....UỖM...HHAHAHA.

Nó cứ cười đến nỗi lăn ra ghế đá vẫn cười không khác gì một con khùng từ trại tâm thần mới ra mà không để ý cái thứ đối diện mình . Màu tóc từ đen bỗng chuyển thành trắng rồi chuyển thành xanh rồi lại sang đỏ rồi .....

* BÙM *

Tiếng nổ khá to khiến nó giật thót tim , đang cười bỗng dừng lại ngay lập tức , đưa ánh mắt ngạc nhiên nhìn nơi phát ra tiếng động . Vụ nổ vừa rồi là...là do mái tóc của vật thể lạ đã làm ra . " Vật thể lạ " dùng ánh mắt cảm tức nhất để nhìn nó , trong đầu không ngừng chửi bới " Mẹ kiếp , mình phải ngồi đợi cả mấy chục năm ở cái nơi được gọi là trung tâm chỉ đường . Hôm nay bỗng nghe tiếng thét lạc đường của ai liền chạy tới , tưởng sẽ giúp ích được cho họ... ai dè ....Ai thật là " . Nó nhìn biểu cảm của " vật thể lạ " sớm biết đã làm nó tức giận liền nín cười lại xoa dịu :

- Thôi được rồi , ehem... tại sao lại biết tôi lạc đường ?- Nó tỏ vẻ nghiêm nghị hỏi . "vật thể lạ" tạm nuốt hận vào lòng , cũng bắt đầu công việc thật của mình :

- Tôi là Guide , tôi có thể giúp bạ.....- Chưa kịp nói hết câu thì guide đã bị nó dùng tay chặn . Guide nhăn mặt nhìn nó khó hiểu . Nó ngước mặt lên , giọng nói lạc hẳn đi vì đang kìm nén để không cười :

- Có thể cho tôi quay đi chỗ khác rồi hãy nói chuyện không ? Nếu cứ nhìn mặt mà nói , tôi e tôi sẽ phải nín cười đến chết quá !

May cho nó , nếu gặp người khác thì gân xanh đã nổi lên vùn vụt , tức đến nỗi ngay tức khắc bóp chết cái con người vô duyên đối diện , còn Guide thì khác , cậu ta rất hiền lành nên chỉ giận thôi . Tuy giận vậy nhưng Guide vẫn phải đồng ý , vì đó là trách nhiệm của cậu và vì hình dạng của cậu như thế nên chả tránh khỏi bị người khác chê cười . Mọi chuyện sau đó diễn ra khá suôn sẻ , nếu không tính một vài tràng cười của ai kia . Cuối cùng nhiệm vụ của Guide cũng xong , sau khi đưa ai kia về đến đúng nơi , Guide mệt mỏi trở về cùng với lời tha " ôi má ơi , đừng để con gặp người này lần thứ hai nữa .

Còn nó , nó vui sướng nhảy tới chỗ cánh cửa để mở ra nơi ở mới của mình . Cánh cửa từ từ mở ra , những tia sáng ngay lập tức len lỏi vào căn nhà với một vận tốc khủng khiếp , làm hiện lên một tấm lưng của một cô gái nhỏ bé , đầu tóc bị cắt ngắn te tua . Nó thấy vậy liền chạy tới với ý định kết bạn , làm quen . Cô gái đang ngồi trong góc bỗng thấy ánh sáng cùng tiếng động thì liền sợ hãi quay lại .

-AAAAAAAAAAAA- cả hai bỗng không hẹn mà cùng nhau hét lên . Cô gái hét lên là vì sợ hãi . Còn nó thì hét lên , một phần là vì nhìn thấy kuoon mặt tèm nhem nước mắt của cô gái , còn một phần thì là vì ...thấy cô gái hét lên cũng hét (bó tay -_-!).

Sau khi hét cho đã miệng , nó đưa hi tay lên không trung nghiêm nghị nói :

- DỪNG .

Vừa nghe thấy vậy , cô gái ngay lập tức im bất chỉ có thỉnh thoảng lại nấc lên một cái . Nó từ từ bước tới để quan sát mặt cô gái , thì cô gái lại từ từ lùi xuống với ánh mắt sợ hãi . Cả hai cứ người tiến người lùi , cho đến khi cô gái hết đường lùi thì mới hoảng sợ đưa đôi mắt ngấn nước nhìn nó . Nó thấy cô gái có vẻ sợ mình liền nảy ý trêu chọc . Đôi môi từ khi nào nhếch lên một nụ cười na ná . Nó nhảy tới hét lên khuôn mặt dữ tợn :

- AAAAA con nhỏ này , mau xuống địa ngục đi !

- AAAAAA xin tha mạng , đừng đánh tôi .- Cô gái sợ hãi đến mức quỳ xuống lạy nó vài cái khuôn mặt biểu lộ sợ hãi thật sự . Nó nín cười , đưa tay lên trước mặt ai kia khuôn mặt tươi cười :

- Chào , bắt đầu từ bây giờ , chúng ta là bạn cùng phòng với nhau . Không phải sợ , tôi không ăn thịt cô đâu , nào bắt tay làm quen , người bạn thứ hai trong ngày của tôi .

Cô gái nuốt ực một cái , giọng nói run run ;

-Tô...i tôi s...ợ - Rồi cô tự nhiên ôm đầu khóc . Nó ngờ ra chẳng hiểu gì cả , bắt đầu tưởng tượng nếu là trường hợp này trong phim ....thì sẽ :

- Không sao , đã có tôi ở đây rồi ! - Đó là điều duy nhất nó nghĩ được bây giờ . Cô gái ngược mắt lên nhìn nó . Nó nhăn mặt nói trêu :

- Đừng để tôi một lần nữa không nắm được tay ai . - Thấy vậy , cô gái cuống cuống đưa tay cho nó đỡ dậy .Hai cô gái nhìn nhau mỉm cười . Tình bạn của bọn họ bắt đầu từ đó .

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Ghé Thăm Lúc Nửa Đêm .

Sau khi thân thiết và đã quen biết được đối phương , nó bắt đầu để ý đến bộ dạng toi tả của cô gái , không ngại thắc mắc , nó hỏi :- Tên bạn là gì ? Sao nhìn bạn có vẻ .....- Nó kéo dài từ ra vì không thể diễn tả bằng từ nào một cách tôn trọng nhất được . Còn cô gái , khi nghe thấy câu hỏi , bỗng cô co người lại , hai hốc mắt bắt đầu ươn ướt biểu thị sự sợ hãi kể cho nó nghe :

- Thực ra , lúc trước mình là một con tiểu tinh , như vì muốn thành pháp sư trừ gian diệt ác nên mình đã tìm nữ hoàng và cầu xin người . Nữ hoàng nghe vậy lưỡng lự một chút rồi đưa cho mình một viên thuốc , nói rằng uống vào sẽ thành pháp sư ánh sáng chân chính . Đúng như lời nữ hoàng nói , sau khi uống vào mình lập tức trở thành một pháp sư . Cứ tưởng cuộc sống của mình từ đây sẽ bước sang một trang tươi sáng mới . Nhưng ...các pháp sư ở đây thật sự lòng dạ còn hơn cả quỷ , khi họ biết tôi là tiểu tinh thì lúc nào cũng khinh bỉ , thù đầy , ức hiếp tôi dã man .Mái tóc dài óng ả của tôi cũng vì bọn họ mà ....mà ....úc...huhuhuhu .- Chưa kịp nói xong thì không kìm nén nổi nỗi oan ức , cô gái bật khóc .

Nó thấy vậy thì có phần không hiểu , nhưng vẫn biết điều , im lặng tới vỗ vai cô gái an ủi . Khóc được một lúc lâu thì cô gái lau nước mắt , cố mỉm cười tự giới thiệu :

- Tôi là Emma . - Nó thấy vậy cũng nở một nụ cười tươi tắn nhất , giới thiệu về mình :

- Còn tôi là Khánh Phương hihi .

Vừa nghe thấy tên nó thì Emma nhú mày , Khánh Phương ....tên gì lạ giữ vậy . Nó thì chẳng quan tâm đến ánh mắt của Emma chỉ muốn thỏa nỗi thắc mắc thâm kín của mình , liền lay lay tay Emma hỏi thẳng :

- Tôi hỏi thật nha , tại sao ngoài đường ý ...mình không thấy ai để tóc dài vậy . Đã vậy , bị cắt tóc thì cũng bình thường thôi ...có gì mà uất ức ghê vậy ?

Emma ngạc nhiên , tròn mắt nhìn về mặt tò mò của nó .

- Trời ơi ! Chẳng nhẽ cậu không biết gì hết á ? Đây ....Từ xưa , các cụ cha ông của thế giới pháp sư đã loan truyền một truyền thuyết . Đối với một nữ pháp sư , mái tóc vừa là phẩm giá , vừa thể hiện quyền năng và sức mạnh của một người phụ nữ . Vậy nên ..... Emma đang say sưa nói thì nó bỗng ra dấu hiệu dừng lại , Emma thấy thế liền nhú mày ý hỏi có chuyện gì , nó mỉm cười đưa tay ra . Ngay tức khắc một cây lược , và một chiếc kéo từ đâu chui ra nằm trên tay nó . Nó chạy ra đằng sau Emma , cầm lược vừa chải cho Emma , vừa giảng đạo lý :

- Cậu biết không ? Thứ làm cho người con gái trở nên nổi bật không phải nhờ mái tóc , mà đó chính là tâm hồn của mỗi người khiến người khác có cái nhìn như thế nào về họ . Còn về mái tóc , cho dù nó có ngắn hay dài , thì tớ nghĩ chúng cũng nên tự hào về nó . - Nó vừa nói , trong lòng không ngừng tự khen mình " Ấy , mình không những đẹp mà còn rất triết lý nữa chứ , hô hô". Còn về phần Emma , xúc động thì khỏi nói luôn , thế là cứ vậy mà khóc rống lên cho đến khi nó gắt một cái thì lại nín ngay .

Sau khi cắt tía đẹp đẽ cho ai kia xong , nó ngắm thành quả của mình rồi không ngừng khen :

- Ai cắt tía mà đẹp dữ vậy , ôi ! mình phục mình quá .-Nó lấy tay ôm mặt mình miệng cười đến mang tai . Emma nhìn thấy vậy chỉ biết lắc đầu mỉm cười . Bỗng ....nó như nhớ ra điều gì đó , liền chạy nhanh tới chỗ của Emma , ấn cô ngồi xuống mặt hình sự :

- À Emma , tớ còn một chuyện muốn hỏi cậu ....đó là....cậu có biết ai tên là Kaito không ? (Kaito chính là chàng trai có pháp thuật lửa ở chương 4)

-----000000-----

Kaito vừa tắt xong , cậu liền ngồi xuống chiếc lò sưởi ở phòng khách để đọc sách . Căn phòng này đã được cậu giăng kết giới của cậu nên hiện giờ căn phòng này đang rất yên tĩnh . Đang định thả tâm hồn mình vào những cuốn sách ma thuật thì bỗng .....có một vài tiếng động khá lớn vang lên .

Cách ....cách..... VỤT....CHOANG...AAA

Cậu liền bật ngay dậy , nhanh chân chạy tới phòng bếp ,nơi cậu cho là phát ra tiếng động . " Phùng " một ngọn lửa bùng lên trên tay cậu . Khi tới gần , bước chân của cậu bắt đầu chậm rãi dần cố tình không để phát lên một tiếng động nào . Khi đã nhìn thấy mờ mờ hình dáng của kẻ xâm nhập , cậu xông tới định đánh một chưởng thì người đó quay lại... Là cô ta , cô gái mình gặp trong khu vườn địa đàng .Động tác của Kaito ngay lập tức khựng lại , chỉ còn cách mặt nó chừng 2 cm .

Nó sau khi tìm mãi không có cách vào được , nên đành nhảy cửa sổ để vào . Đang ê ẩm với cái bàn tọa của mình , vừa mới quay lại thì thấy một quả cầu lửa đang kề cận sát mặt nó.Nó tròn tròn mắt,hết âm lên:

- AAAAAAA...

Kaito ngay lập tức thu hồi ngọn lửa trên tay,nhăn mặt hỏi:

-Cô đang làm gì ở đây vậy?

Nó sau khi lấy lại tinh thần,ngơ ngác nhìn người con trai trước mặt.Sau một giây suy nghĩ nó"à" lên 1 tiếng, ngược mắt lên nhìn kaito cười tít mắt :

- À Kaito à ,thì tại cửa chính nhà cậu khóa rồi , gọi mãi có nghe đâu , nên ....phải nhảy cửa sổ thôi hìhì . Sao giữ đúng lời hứa rồi đó .

Cậu trừng mắt , ý cậu muốn nói là tại sao cô ta lại có thể vào được kết giới của mình và cô ta có biết là xâm nhập bất hợp pháp cùng với dám gọi thẳng tên cậu (kaito là ai tí sẽ có lời đáp) là phạm tội nghịch phản không . Kaito dùng con mắt sắc bén nhất nhìn nó ,giọng đanh thép :

- Cô có biết mình đang làm gì ? Với ai không?

Nó không những không sợ hãi mà còn thân nhiên trả lời , mặt vô (số) tội :

- Có , thì tới chơi với cậu .

Nghe được câu trả lời tinh bơ của ai kia , Kaito mặt đen lại . Thường thường đối với mọi người , chỉ cần một từ cũng khiến họ hoảng sợ chạy biến. Chỉ có duy nhất có cô ta là có gan dám nói chuyện với cậu như thế . Cũng chỉ có cô ta mới khiến cậu bộc lộ được cảm xúc .

Nó thấy Kaito im lặng một hồi lâu thì tiến tới véo má cậu :

- Kaito , cậu sao vậy ? Hạnh phúc quá à ?

Hành động của nó làm Kaito sực tỉnh , cậu giật phăng tay nó ra khỏi má mình xiết chặt , lạnh lùng tỏa ra hỏa khí :

- Cút đi , tôi đã bảo đừng bao giờ để tôi thấy mặt cô .

Kaito nhìn ní , thấy dáng vẻ ngơ ngác của nó thì nghĩ rằng nó sợ , định buông tay ra cho nó đi thì....

- Trời oiii ! Cậu ăn gì mà làm gù cũng đẹp vậy , đẹp lắm luôn á , để đi thử xem...- Nó liền nhanh chân chạy xuống bếp lấy khay thức ăn ra ném thử trước sự đông đá toàn tập của cậu .

- AAAAAAAAAA....CAY QUÁ,NÓNG QUÁ , NƯỚC ,NƯỚC ĐÀU .

Nó ngay lập tức hét lên , nhảy tung tung tới chỗ Kaito hỏi . Giờ nó mới nghĩ ra một điều ...pháp sư hệ nào ăn thức ăn hệ đó . Nhưng giờ hiểu ra đã quá muộn , nó vì không có nước liền lăn ra ngất xỉu . Kaito vừa lấy nước lại cho nó thì đã thấy nó ngất xỉu . Cậu đặt ly nước xuống , mặc kệ nó ở đó , đi lên phòng khách đọc sách (vô tâm) .

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Ghé Thăm Lúc Nửa Đêm 2

* hai tiếng trước *- Cậu có biết gì về Kaito không .- Nó đưa ánh mắt long lanh và chờ mong nhìn Emma . Vừa nghe thấy câu hỏi của nó , Emma bỗng nhiên hoảng hốt nhảy lên bịt miệng nó lại . Hành động bất chợt của Emma làm cho nó cảm thấy rất ngạc nhiên , mắt nó tròn xoe như muốn hỏi lí do Emma làm vậy . Như hiểu được biểu hiện của nó , Emma nói :

- Sao cậu dám gọi tên của Thái tử pháp sư hả ?- Giọng cô nói nhỏ tí , cứ như chỉ cần nói to nửa lời là sẽ chết ngay tại chỗ vậy .

Nó sau khi lấy lại tinh thần liền gạt tay Emma ra nhún vai tỏ vẻ chẳng có gì nghiêm trọng cả :

- Thì sao ? bộ chết chắc ? KAITO ....KAITO TÔI DANG GỌI CẬU ĐÓ . - Đã thế còn hét lên để khiêu khích Emma .

Emma cúi kinh hoàng ra một câu :

- Khánh Phương !

- Thôi nào....kể về Kaito đi .- Nó mỉm cười rồi tới chỗ Emma năn nỉ , khuôn mặt tỏ vẻ cún con . Emma liếc nó một cái rồi nói :

- Được rồi , được rồi kể thì kể .

Nó vui sướng nở nụ cười dài đến tận mang tai , đang định ngồi nghe thì nó bỗng a một tiếng , làm Emma đang há miệng ra định kể thì hụt hửng ngậm miệng lại nhăn mặt nhìn nó . Nó vỗ vỗ vai cái , bóng đèn trong phòng bỗng tắt hết . Rồi tiếp theo nó lại lầm nhảm gì đó , ngay lập tức giữa căn phòng bỗng có một ánh đèn dầu sáng lên cộng thêm những tiếng nhạc dương . Sau khi xong xuôi , nó dắt Emma tới chỗ ánh đèn mỉm cười nói :

- OK , bắt đầu đi .

Emma ngao ngán nhìn xung quanh , đúng là làm màu . Nó thấy Emma chưa kể huych vai cô , thấy vậy cô nhăn mặt bắt đầu kể :

- Đây này , Người mà cậu vừa mới hỏi đó chính là thái tử điện hạ , một trong hai đứa con trai của đức vua , là người đang cai trị thế giới pháp sư này . Ngài được sở hữu gương mặt được cho là đẹp nhất của vương quốc pháp sư này , vì vậy ngài chính là hình tượng chàng trai trong mộng của có nữ pháp sư . Nhưng...ngài lại nổi tiếng là người vô tình , lạnh lùng và tàn bạo . Từ lúc 4 tuổi , ngài đã được đặc cách tập luyện pháp thuật , nên sức mạnh của ngài rất cao và mạnh . mình còn nhớ , hồi mới vào trường , ngài có đấu thử với pháp sư đệ ngũ , và cuộc chiến diễn ra suốt hai tiếng thì mới bị hạ gục . Người có thể đánh với pháp sư đệ ngũ lâu như vậy không phải tầm thường đâu . Nhưng...vì chỉ mới 18 nên ngài vẫn phải học lớp trung đẳng . Hết ,

Nó ồ một cái sau khi xong câu truyện , mọi vật xung quanh trở lại bình thường . Emma liếc nhìn nó , thấy nó đang suy tư thì hỏi :

- Thắc mắc gì nói thẳng ra đi .

- À ...biết nói làm sao đây , ừm...ở trường có ai dạng chuyên ăn hiếp các pháp sư , dạng là những ai chuyên cắt tóc đánh đập những người như cậu ý ?- Nó nói thẳng ra suy nghĩ này giờ của mình , nó cần biết các mối nguy hiểm để phòng tránh chứ .

Còn Emma , sau khi nghe nó nhắc tới thì bỗng cảm giác sợ hãi cùng căm thù trong lòng cô lại trở dậy . Emma mỉm môi nói với sự uất hận nhất có thể :

- Tất nhiên là có , họ được mệnh danh là băng nhóm nữ pháp sư quyền lực . Và người đứng đầu là Emily đứa con duy nhất của bá tước dòng họ Harry lòng danh về buôn bán dụng cụ ma thuật .

Nó ngồi suy ngẫm , dụng cụ ma thuật , hiện tại mình chưa hề có tí pháp thuật nào , nếu có nó thì sẽ raats tốt . Nó bỗng a một tiếng :

- Cậu có biết nhà Kaito ở đâu không ?

- Thì cứ đi thẳng , thấy tòa nhà nào nguyên một màu đen là chỗ thái.....á đi đâu vậy Phương , khuya rồi mà ....ê ê ....haizz đi đâu không biết nữa . - Emma bực bội vì nó tự nhiên chạy đi đâu mất , liền dậm chân bành bịch vào phòng .

** hiện tại **

Nó từ từ , lơ ngơ mở mắt , miệng khô khản vì thiếu nước , đã thế ánh đèn chùm trên trần nhà còn dương dương tự đắc chiếu thẳng vào mặt nó làm nó chưa kịp thích nghi liền nhủ mảy lại . Vừa ngồi dậy , thì nó liền để ý có một ly nước to bự đang ở cạnh mình . Không thèm hoài nghi , nó nhanh tay lấy ly nước tu cạn . Sau khi đã được tái sinh lực nó ngẩng đầu lên nhìn đồng hồ xem mấy giờ , ai dè vừa nhìn thấy cái đồng hồ thì nó há hốc miệng , là .....là.....4675 giờ gì đó . Nó chạy nhanh tới chỗ đồng hồ lắc lắc :

- Đồng hồ bị hỏng cái gì mà giờ mắc cười dữ vậy ?

Chiếc đồng hồ bỗng đầu ra mọc thêm hai cái chân hai cái tay rồi vùng vẫy trong tay nó , la oai oai :

- Thả ra , thả ra đồ phụ nữ vô duyên .

Nó tròn tròn mắt , chạy xung quanh tìm kiếm kaito . Lên đến phòng khách thì ngay lập tức đập vào mắt nó là cuốn sách cậu đang cần đang chu cái mở ra đọc cho cậu nghe . Nó chạy tới đưa cái đồng hồ ra trước mặt Kaito .

- Kaito à , đồng hồ của cậu hư rồi à ?- nó vừa nhăn mặt nói vừa đập đập cái đồng hồ , không chút để ý chiếc đồng hồ đang hét lên .

- Cô đã ở thế giới loài người ? - Kaito liếc nó một cái , không thèm trả lời câu nói của nó . Nó dừng hẳn động tác lại ,đây là lần đầu cậu ta nói một câu dài với nó . Tò mò đi nhìn về phía ai kia , cậu ta biết .

- Phải .-Nó trả lời .

Kaito nhếch mép , từ lần gặp đầu tiên cậu đã thấy khác lạ rồi , chỉ là giờ hỏi cho chắc chắn . Nhưng có một điều khiến cậu khá thắc mắc , sao cô ta có thể vào học ở đây được chứ . Điều này , chắc phải đi gặp thầy hiệu trưởng một chuyến thôi .

- Cậu tới đó rồi à ?- Nó tự tin hỏi , nếu không tới vậy sao có thể biết .

- Đúng - Kaito không hề có ý phủ nhận , thản nhiên trả lời .

- Ở đó sao , con người ở đó thấy thế nào hả ?- Nó thật sự tò mò về cảm nhận của Kaito .

- Là - cậu đáp cụt lùn .

- Vậy thấy tui sao ?

- Diên .

Nghe đến đó , nó phụt một cái rồi bật cười ha hả . Kaito nhú mày nhìn nó , nó nín cười lại hỏi nốt câu cuối :

- Kaito à ! Cậu thấy tóc tôi ngắn , bộ không khinh bỉ tui à ?

Kaito gập sách lại , không có chút biểu hiện là sẽ trả lời câu hỏi của nó . Đi thẳng một mạch vào phòng ngủ . Nó hơi hụt hẫng , nhưng rồi lấy lại tinh thần , ước chừng giờ này cũng trễ nó liền chạy ra cửa sổ .

- Kaito , về nha hẹn gặp lại . - nói xong nó liền nhảy xuống .

Căn phòng lại im lặng như ngày nào , có lẽ từ nay , cuộc đời cậu sẽ có chút xáo đổi .

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Sự Cố Ở Lớp Học (Cố Ý Hay Vô Tình)

Buổi sáng , bầu trời trong xanh , chả có một chút nắng nào , chỉ thi thoảng có vài làn gió nhẹ lướt qua tạo cảm giác rất sáng khoái . Hôm nay , nó thấy tâm trạng của mình rất tốt , không khác gì cái thời tiết này . Vì vậy nên nó đã quyết định dậy thật sớm , thay bộ đồng phục đi học vừa được gửi tới qua vào . Nó xoay một vòng trước gương rồi lấy tay vẩy tóc một cái :

- Thấy mặc bộ này có hợp không ? -Nó liếc mắt đưa tình nhìn Emma hỏi . Emma nhìn điệu bộ của nó nín cười , gật đầu tỏ ý nói đẹp . Nó tự tin làm dáng cho Emma nhìn , quả thật đồng phục trường này rất đẹp và đặc biệt,nó khác hẳn với những bộ đồng phục ở thế giới loài người.Phần trên là chiếc áo thủy thủ cổ ve rộng nhưng được biến tấu thành hình cánh bướm,thắt nơ cà vạt màu hồng nhạt trước ngực.Tay áo phồng nhẹ chạy dài xuống cổ tay.Phần chân váy có hai lớp,lớp trong sọc ca rô đen đỏ được xếp ly tạo độ phồng.Còn phần thân váy ngoài màu trắng được thiết kế theo dạng lưng cao có dây rút trước eo thắt thành hình cái nơ để lộ ra vòng eo thon thả của nó . Ngoài ra còn có một chiếc nón màu đỏ đỏ được nó đội lệch sang một bên nhìn rất dễ thương .

Sau khi giỡn một hồi lâu , Emma đeo cặp lên , như nhớ ra cái gì cô hỏi :

- Cậu học lớp nào vậy ? Tổ học f2.

Nó đang chuẩn bị đồ đạc gì đó , cái nghe vậy bỗng mắt sáng lên . Nhảy tới ôm Emma miệng cười toe toét :

- Ôi bạn thân yêu ơi ! tui cũng f2 này , à....vậy pháp thuật của bà là gì ?

- Đắt - Emma nhấn mặt cổ gối nó ra vì ôm quá chặt , nhưng rất tiếc nó lại càng ngày càng xiết chặt hơn . Mặc kệ ai kia đang khốn đốn vì mình , Nó thắc mắc hỏi tiếp :

-Vậy món ăn chính của bà là gì ?

- Thì đất đã qua quy trình chế biến . - Emma thật thà trả lời . Nó nghe vậy thì hóa đá ngay lập tức , hai miệng há hốc Gì ...ăn đất á . Thấy nó lạng như tượng thì Emma thờ dài , kéo nó đi học . Đang đến nửa đường thì nó bỗng quay lại mặt nghiêm trọng hỏi :

- Emma , tớ cần một ít thông tin về lớp f2 này .

= lớp f2 =

Ở ngày đầu tiên này , nó được cô giới thiệu trước mọi sự thờ ơ và khinh bỉ của mọi người . Đến cả cô giáo chủ nhiệm cũng giới thiệu nó một cách cực kì nhàm chán và sơ xài . Tất cả chỉ cần nhìn vào cái mái tóc ngắn ngủn của nó mà khinh bỉ phẩm chất cùng xuất thân . Nó nhìn hoàn cảnh này , khuôn mặt không hề lộ một chút lo toan , sợ hãi hay một chút buồn rầu nào cả . Mà ngược lại , nó tự ti bước lên chỗ trung tâm cả lớp mạnh mẽ nói lớn :

- Tôi ....Quách Khánh Phương , bắt đầu từ bây giờ , tôi sẽ coi mọi người như những người bạn . Nhưng , nếu có ai có thái độ khinh bỉ Khánh Phương này , hay Emma bạn tôi thì ....(ừc này , ánh mắt của nó chuyển thành một ánh mắt quý dị , khiến cả lớp bỗng chốc nín thở) đừng trách tôi không nương tay . Đừng lo , tôi sẽ không dùng một chút gì pháp thuật đâu , vì đó là luật . (luật thứ 4 trong trường đó là không dùng pháp thuật khi chưa được cho phép) .

Cả lớp hướng ánh nhìn ngạc nhiên về nó , nó nhếch môi lên đi dần về phía ngời được phân công . Đi qua đến chỗ Emma thì nó thấy , emma đưa ngón tay cái lên khen ngợi nó . Nó nháy mắt , đưa tay ra đằng sau lưng sau lưng ra hiệu OK .

Sau khi ổn định chỗ ngồi của mình , nó mới bắt đầu chú ý người ngồi cạnh dường như đang đưa ánh mắt không mấy thiện cảm cho mình , liền quay qua . Ai đó chỉ đợi có thể , ehem một cái , chảnh chọe liếc nhìn nó . Nó nhìn từ trên xuống dưới , con nhỏ này mặt đen ra phẫn , nhìn thế này , theo lời tả của Emma thì đây là con của một bá tước dòng tộc lửa là tiểu quận chúa pháp sư Sopia . Tính tình bà chằn , điệu chảy mỡ , và là người đã cắt tóc

- Trời ! Sao tóc bạn ngắn dữ vậy trời . Chắc là bạn hạ cấp lắm . Bày đặt gây sự chú ý đồ , haha chị không sợ đâu . - Sopia nhìn nó khinh bỉ cùng đắc ý mà mắng chửi nó . Còn nó , nó rất bình tĩnh :

- Tiểu quận chúa , nhìn lại tóc mình đi .- Ngừ điệu không to không nhỏ nhưng lại khiến đối phương cảm thấy sợ sệt . Sopia ngừng cười , nuốt ực một cái , đôi mắt từ từ liếc ra đằng sau và .....

- AAAAAAAAAA TÓC CỦA TUII , AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA MÀY , CON NHỎ CHẾT TIỆT .- Sự việc là không biết từ khi nào , mái tóc của ả đã bị cắt ngắn ngủn . Và tất nhiên , thủ phạm chỉ có một đó là nó . Sopia đưa ánh mắt căm tức tột cùng nhìn nó . Cảm ra một cây gậy pháp thuật màu nâu hết to :

- LỬA THIÊU .

* PHÙNG *

Ngon lửa bùng lên trên người nó , rồi ngay lập tức một chàng nước đỏ ào xuống , dập tắt hết những ngọn lửa vừa hiện ra . Cả lớp f2 đang dần dần coi kịch hay nhìn cảnh tượng đó , liền quay qua nơi bắt nguồn của tràn nước . Sopia tức giận vì không thiêu đốt được con ả kia liền liếc mắt tới người phá hoại . Còn nó , nó rất bình tĩnh vuốt mặt một cái liếc qua người đã giúp mình , nhếch miệng cười .

- Quận chúa pháp sư Sopia , pháp sư hệ nước Khánh Phương . Xuống phòng nội bộ mau .- Đó không ai khác chính là pháp sư trật tự .

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Hiệu Trưởng Cao Tay .

- Quận chúa pháp sư Sopia , pháp sư hệ nước Khánh Phương . đề nghị hai người xuống phòng nội bộ mau .- Pháp sư trật tự mặt nghiêm nghị tới chỗ nó và Sopia chỉ hai đầu ngón tay một cái , cả hai đều bị công xích ma thuật ở tay và chân . Sopia tròn mắt , đây là lần đầu tiên cô bị đối xử như vậy liền phản kháng :- Người có biết mình đang làm gì không , ta sẽ báo cha ta đuổi người ra khỏi đây đó ...A sao người dám làm vậy với ta aa...- Đang ngóng nghênh đe dọa thì bỗng Sopia và nó bị lôi đi như tù nhân . Pháp sư trật tự không hề mảy may một chút quan tâm gì đến những lời nói chói tai của ai kia , chỉ biết dẫn Sopia và nó đi tới phòng nội bộ , khuôn mặt lạnh tanh như một con rô bốt lập trình sẵn .

- Tại mày hết á , tại mày đã cắt tóc tao . Tao vì tức quá mới đốt mày , tại mày , tại mày....- Sau khi đe dọa không xong , Sopia chạy sang đổ tội cho nó , chửi nó xối xả . Còn nó ...ừc này đến giờ nó chỉ im lặng , dù có bị Sopia chửi thế nào cũng vẫn im lặng , đây không phải tính cách hàng ngày của nó , không ai biết nó đang suy tính gì . Pháp sư trật tự dẫn nó tới cánh cửa rất giống cánh cửa mà ông Lio và nó đã đi .

- Tới phòng nội bộ của trường .- Pháp sư trật tự nói . Sau đó cả ba đều bị hút vào . Mọi pháp sư tò mò theo sau khi thấy chẳng còn gì thú vị nữa cũng

tản về lớp mình .

-----000 Phòng nội bộ 000-----

* Búp *

Nó và Sophia bay ra từ cánh cửa và ngã nhào xuống đất (do tay chân bị xích nên đứng không vững)

- Ui da ! đau quá !- Nó không nhin nổi kêu lên một tiếng .

- Mày kêu cái gì , cũng chỉ vì mày nên mới ra nông nỗi này , còn kêu à ? con bần thiêu .- Sophia vì cũng quá đau nên trút giận lên nó mà không để ý , có ai đó đang nhìn mình bằng con mắt tức lửa .

- SOPHIA ! - Một giọng khàn đặc hét âm lên . Sophia đứng hình , quay từ từ ra nơi phát ra tiếng động dừng nói là ...

- Ba... sao ba lại ở đây ?- Sophia lắp bắp khi nhìn ra đó là ba của mình .

Nó ngồi im nhìn tình cảnh này , trên môi nhếch lên một nụ cười tự mãn . Tất cả mọi chuyện đều nằm trong tầm tay của nó , sau khi hỏi về tình hình và các thành viên trong lớp . Nó mới biết trong lớp có một cái tục lệ , cứ có thành viên mới là sẽ ức hiếp đến cùng (giống như là Emma bị ă hiếp ý) . Nếu không làm cho họ sợ thì tất nhiên hoàn cảnh của nó chẳng khác gì Emma . Vì vậy , từ đầu nó đã bày đặt gây sự chú ý rồi cố tình ngồi chỗ của người quyền lực nhất lớp , Sophia . Tất nhiên là nó biết , Sophia sẽ không bao giờ bỏ qua cơ hội xi nhục nó . Và sau đó , nó đã khiêu khích Sophia tức giận tột cùng bằng cách , cắt đi thứ mà ở đây , được cho là quý giá nhất . Trước đó , nó đã nhờ Emma bí mật gọi Pháp sư trật tự tới sẵn (từ lúc nó ngồi xuống và ổn định chỗ ngồi thì Emma đã giả bộ đau bụng và báo cô chủ nhiệm đưa xuống phòng y , nhân lúc đó đi gọi Pháp sư trật tự luôn , vì vậy từ đầu đến cuối không hề có sự can thiệp của cô chủ nhiệm . Sau đó , nó và Sophia bị bắt đi , nó cả quãng đường im lặng vì biết rằng Pháp sư trật tự đã báo cho thầy hiệu trưởng và chắc chắn thầy sẽ theo dõi từng câu nói hay hành động của Sophia và nó bằng quả cầu hay gương gì đó . Như vậy , tội của nó sẽ được giảm và Sophia sẽ thêm một tội , đó là si nhục một pháp sư . Chỉ có một điều nó không ngờ tới , ba của Sophia cũng ở đây .

- Ba à , con nhỏ này dám cắt tóc con...huhu - Sophia vẫn chưa hiểu rõ tình hình bây giờ , liền ra về có tội chạy tới khóc lóc ý ôi .

* Chát *

Ai ngờ , ngay một cái tát thấu xương trời giáng ngay xuống khuôn mặt của Sophia .

- Mày còn nói được à , tất cả những gì mày làm tao thấy hết rồi . Về ngay , về ngay để tao trị mày , thật quá nhục nhã mà . - Ba của Sophia như một con mãnh thú kéo Sophia đi ,

bỗng thầy hiệu trưởng liền hiện ngay trước mặt Ba con nhà Sophia . Nó nhìn tình cảnh này , nhất thời không nói được gì , trong lòng vui không tả xiết . Dám bắt nạt ta hả ? chưa có cửa đâu cưng .

- Bá tước Alan , trò Sophia là vi phạm nội quy của trường , xin hãy để cho chúng tôi xử lí .- Hiệu trưởng điềm đạm nói . Sophia nghe vậy thì thật sự hoang mang , sao chỉ có mình mình pháp luật chứ .

- Dạ , mọi điều do lỗi của cháu . Tại cháu ....- Nó tất nhiên là hiểu ý của Sophia , nên hạ lòng xin lỗi . Cái này gọi là ...tự hạ thấp mình để ăn điểm . Bá tước Alan nhìn nó bằng ánh mắt nửa nham hiểm nửa thăm dò , con bé này là ai mà có thể làm cho con gái mình không kiềm chế vậy được chứ .

- Hiệu trưởng , việc của chúng ta hãy dời lại sau . Đây là con gái tôi , tôi dạy ó không được thì phải dạy lại từ đầu , xin cho ó nghỉ phép mấy ngày . - nói xong , không cần sự đồng ý của thầy hiệu trưởng , bá tước Alan liền đi tới , triệu hồi cánh cửa thời gian đi thẳng về nhà .

Căn phòng bỗng nhiên tĩnh lặng lạ thường , Pháp sư trật tự không biết từ lúc nào đã biến mất . Nó hít một hơi , nhìn hiệu trưởng đang bước tới chỗ mình .

- Ngài đừng có mà trách tôi , theo điều luật của trường , từ đó đến giờ tôi chưa phạm một cái nào hết .

Hiệu trưởng khựng lại , con bé nói đúng , mình chẳng có thể trách phạt nó cái gì cả . Quả thực , lần này mình yếu thế rồi . Nó ngo nhìn ông hiệu trưởng mỉm cười .

- Vậy tôi đi đây . - Nó ngênh ngang đi ra ngoài .

- Khoan đã

- có chuyện gì nữa à ?

- Là một pháp sư , pháp đi bằng cánh cửa thời gian .- Hiệu trưởng bí hiểm nhìn nó .

- Hà ????? Tôi ? không phải chứ , tôi mới đi học ngày đầu....- Nó ngạc nhiên , đang định biện hộ thì đã bị chặn họng .

- Tập trung tư tưởng , không được nghĩ cái gì hết . Nghĩ hoặc nói nhảm " cánh cửa thời gian " . Nó sẽ hiện lên . Rồi nói nơi muốn tới và đi vào .- Hiệu trưởng nói một tràng cách triệu hồi cánh cửa thời gian cho nó .

Nó nghe xong thì phòng mang trợn mắt , lão già này rõ ràng là đang khiêu khích và cho hình phạt ngằm đây mà . Tuy rằng đã biết như vậy nhưng nó không thể nào không chế lòng háo chiến của mình được .

- Được , làm thì làm , dễ ẹch .

Nó nhắm mắt , tập trung tư tưởng không nghĩ đến cái gì , được một lúc lâu thì nó mỉm cười mở mắt ra , đưa tay lên không trung làm dáng hét lên :

- CÁNH CỬA THỜI GIAN .

Lập tức , một làn nước trào lên bao quanh tạo thành một cánh cửa . Nó cười lớn liếc qua Hiệu trưởng :

- hahaha ta đi được rồi chứ gì ? - Nói xong , nó hát hàm lên chảnh chọe nói tới lớp f2 rồi bước vào . Vừa bước qua , nó liền tạo động tác hát hàm , mở mắt ra .

- Á , lão hiệu trưởng sao vẫn là ngài ? - Nó há hốc miệng nhìn xung quanh , vẫn cảnh sắc đó , vẫn lão ht to xác đó . Nó nhìn cái Cánh cổng thời gian , đi tới bước qua bước lại , vẫn ở phòng nội bộ . Nó triệu hồi lại , đi qua , vẫn phòng đó . Được rồi , lại lần nữa , vẫn căn phòng chết tiệt này . Nó sau khi kiệt sức thì ngồi bệt xuống , ai bảo triệu hồi cái cánh cổng ảo ảnh nhảm nhí này không hao linh lực .

Bỗng một ly nước bụi đặt trước mặt nó , thầy hiệu trưởng cười cười :

- Hôm nay khỏi cần học , khi nào triệu hồi được thì được về .

Nó tu cặn ly nước khuôn mặt vô văn ức chế , a hay là bỏ trốn . Nghĩ vậy , nó liền phi thẳng ra cửa với ý đồ chạy trốn .

* BOONG *

Nó ngay tức khắc như bị một vật cản chắn lại mặt bị ép một lực đẩy ((nó chạy tới) một lực chắn nên bị biến dạng nhìn rất mắc cười, nó từ từ trượt xuống khuôn mặt như bánh bao thiu . Bị giăng bẫy ma pháp rồi . Rõ ràng đang đi theo kế hoạch ai dè đến phút cuối lại thành thế này, ta không can tâm , không can tâm .

- AAAAAA hiệu trưởng thúì tha.- Nó tức giận , hét lên tay đập đập vào bẫy ma pháp trong suốt .

Còn hiệu trưởng thì vừa ngồi làm việc vừa cười nhìn nó .

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Sức Mạnh Kỳ Lạ

-----000 Phòng nội bộ 000----- Sau 8 tiếng ở trong cái bẫy ma pháp của hiệu trưởng , nó ngồi bệt xuống mặt tái mét , người đầy mồ hôi . Má nó , mặt quá thê lương , sao mình lại không thể triệu hồi được cánh cửa đó chứ . Rõ ràng là nhìn ông mọi người làm rất dễ cứ như là chuyện đi bộ ấy . Bỗng nó chạy tới nơi gần nhất ông hiệu trưởng , đập đập vào không trung nơi có bẫy ma pháp .

- AAAAAA rõ ràng là người đang làm khó con mà hiệu trưởng ơi .- Nó không còn xưng tôi nữa mà hạ thấp chuyển thành xưng con , khuôn mặt biểu cảm như không còn chịu nổi cái cực hình này nữa rồi . Hiệu trưởng chỉ liếc qua nó một cái , rồi lại tiếp tục làm công việc của mình . Nó thấy vậy thì bĩu môi , trong lòng hậm hực lắm , chỉ muốn thoát ra nhảy tới xé toạc cái con người vô tâm kia cho hả dạ thôi . Nó đi lại chỗ trung tâm , lại tiếp tục cuộc tập luyện lằng xẹt này .

Bỗng đâu ra hiện lên một cánh cửa bằng lửa , nó dừng động tác lại tập trung ánh nhìn vào cánh cửa bằng lửa kia . Há ? đây là bằng lửa ...vậy chủ nhân của cánh cửa chắc chắn là .....

Dự đoán của nó lần này quả thật rất chính xác , người bước ra từ cánh cửa không ai khác đó chính là Kaito . Nó ồ lên một tiếng , mắt sáng lên trong đầu đã có suy nghĩ nhờ vả giải cứu .

Kaito vừa bước ra khỏi cánh cửa , liền lập tức thấy bản mặt của nó chềnh ềnh ngay trước mình . Sao cô ấy lại ở đây còn không ngừng đập tay vào không trung kêu cứu nữa . Kaito có chút tò mò liền đi tới , đưa tay lên chạm vào chỗ nó đang đập đập trên không . Ngay lập tức , một luồng điện từ đầu ngón tay , truyền qua khắp cơ thể cậu , Kaito thu hồi tay lại . Bẫy ma pháp .

- Đừng quan tâm đến nó , có chuyện gì ?- Chất giọng khàn khàn của thầy hiệu trưởng lại cất lên .Hiệu trưởng chỉ tay vào vòng tròn bẫy ma pháp của mình , lập tức cái bẫy như có thêm một lớp gì đó bao phủ . Kaito liếc qua nó một cái rồi nhìn thầy hiệu trưởng , từ từ đi tới chỗ thầy .

Nó thì khỏi nói, mặt ngơ ngác luôn. Khàn cả giọng để cầu cứu, thấy cậu đưa tay lên, tưởng sắp được giải thoát. Ai dè, đưa tay chơi vậy rồi liếc nó một cái liền bị lão bự kia dụ dỗ đi qua chỗ lão luôn. Được lắm, nó hậm hực lão già dám dụ dỗ người cứu trợ duy nhất này. Ta đây mà không cho lão thấy ta truyện hồi và đi qua cánh cửa được, thì ta sẽ không làm pháp sư nữa. Nghĩ là làm, nó lấy ngón tay cái quẹt mũi một cái, liếc nhìn hiệu trưởng bằng ánh mắt căm thù, vận động tay chân và bắt đầu tiếp tục hoàn thành mục tiêu.

Hiệu trưởng nhìn hành động của nó thì mỉm cười lắc đầu, con bé này không ngờ tính hiếu chiến của nó cao đến vậy. Hiệu trưởng nhìn Kaito lấy tay chống cằm cười cười.

- Chà, thái tử ngon gió nào có thể đưa ngài tới đây vậy? - Giọng điệu của hiệu trưởng nửa đùa nửa nghiêm túc, ánh mắt không nhìn Kaito mà chuyển qua nhìn người còn lại đang nhảy nhót tùm lum khuôn mặt đầy ý chí quyết tâm trong bấy ma pháp của mình. Kaito cũng nhìn theo ánh mắt của thầy.

- Tôi tới đây là muốn hỏi lí lịch của cô gái đó.

- Ô, có thể gây sự chú ý với ngài chắc con bé này không phải người tầm thường đâu. Nhưng rất tiếc, dù ngài có là hoàng đế thì cũng không có quyền hỏi về vấn đề cá nhân của người khác khi chưa có sự cho phép của họ. Tôi rất tiếc. - Hiệu trưởng nhún vai trả lời. Kaito nhìn hiệu trưởng.

- Ông cũng không biết gì về cô ấy?

- Đoán thử xem. - Hiệu trưởng tỏ vẻ thích thú với câu hỏi liền nhìn qua kaito.

***** XOET *****

Cả hai ngay lập tức quay qua nơi phát tiếng động. Nó...nó đã biến mất rồi.

- Không thể nào, con nhóc chỉ mới tập có 10 tiếng. - Hiệu trưởng lập tức bật dậy nhìn vào khoảng không như không thể tin vào mắt mình nữa. Kaito cũng tỏ vẻ vô cùng ngạc nhiên khi nghe nói, 10 tiếng đến cả cậu con còn phải mất 3 ngày, pháp sư thường còn phải mất một tuần mới có thể, đây quả là một điều hiếm hoi.

- Con nhóc này quả là không tầm thường. Vụ việc này tạm thời đừng tiết lộ với ai, kéo lại vào tai mắt của bọn pháp sư bóng tối thì tính mạng của con bé sẽ nguy hiểm. - Hiệu trưởng lãnh đạm trầm ngâm nói. Kaito nhìn thầy, đúng quả là không tầm thường.

Còn cái con người gây nên sự ngạc nhiên đó thì vì sướng tột cùng khi biết mình đã thoát khỏi cái nhà tù vô hình đó liền nhảy nhót tùm lum trong KTX, chỉ tội cho Emma, không hiểu sự việc gì đã xảy ra mà cứ bị nó kéo qua kéo lại khiêu vũ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Bắt Đầu

Sáng hôm sau, đúng như nó nghĩ. Bây giờ, nó đã thành tâm điểm chú ý của hầu hết các pháp sư. Và họ không còn nhìn nó bằng những ánh mắt kì thị khinh bỉ hay ghê tởm như hôm qua, mà thay vào đó là cái nhìn tò mò và có chút kính sợ.

Emma vừa đi theo nó, tay bám vào áo nó ngó nhìn xung quanh.

- Khánh Phương, sao hôm nay ai cũng cứ nhìn chỗ mình mà bàn tán vậy?

Nó nhìn Emma, đưa ngón tay trở lên lắc lắc rồi tắt lưỡi.

- Emma à, nào cậu cũng tron vừa vừa thôi chứ. Này nha, vụ việc hôm qua tở và nhỏ Sopia bị dắt vào phòng nội bộ. Vậy mà tở lại không bị sao, bình yên ra về. Còn nhỏ đó, nó là ai? Là quận chúa, vậy tại sao lại bị phạt cấm túc không cho học một tháng. Đó, hiểu chưa cưng. - Nó nhắm mắt mỉm cười, cố tình để Emma đoán nốt. Emma a lên một tiếng, rồi bỗng nhiên gãi đầu nhăn mặt:

- Nhưng mà là sao? vẫn chưa hiểu lắm!

Ai đó xém ngã ngửa, nó bực mình nghiêng răng cộc đầu nhò một cái.

- Sao mà chậm tiêu thế, thù như vậy mọi người sẽ nghĩ tở có quyền lực nào đó ở sau chống

Đờ nên mới có thể thoát nạn được. Vì vậy, mọi người tạm thời sẽ không dám đánh đập gì tở cả, hiểu chưa.

Emma ồ lên một tiếng, rồi nhìn qua bên nó. Quả thật nó quá thông minh, không ngờ có thể dùng được chiêu này ở đây và có thể lừa hết mọi người.

- Cậu giỏi quá .- Emma không ngại lời khen nó , tay đưa ra ngón cái cho một like . Nó chảnh chọe hát hăm đi về phía trước . Emma nhìn điệu bộ của nó thì bùm miệng cười rồi chạy .

-----000 Lóp f2 000-----

Trong căn phòng tĩnh lặng , chỉ có những tiếng giảng bài du dương của cô chủ nhiệm .

- Haizzzz ! Sao học pháp thuật chán thế . Toàn lịch sử thời xưa không à . - Nó thật sự nản khi nghe mấy lời giảng nhảm nhí của bà cô liền than một tiếng rồi nằm gục xuống bàn . Học thế này khác gì học ở thế giới loài người là mấy .

Emma đang chăm chú nghe giảng ở trên , liền liếc sang ai kia (nó đã chuyển qạ chỗ Emma ngồi từ sáng) .

- Ukm , cậu không biết à ? Trước giờ học ở đây chỉ là học cơ bản . Còn muốn học được pháp thuật nhuần nhuyễn hay giỏi ý , thì phải thuê pháp sư riêng dạy thù mới được .- Emma nói một tràng những gì biết cho nó . Nó ngó người ra . Mẹ kiếp nó , đây chẳng khác nào là có tiền có quyền thì có tất cả . Vậy coi như mình dù có học thế nào cũng kém hơn bọn nhà giàu đó sao . Nếu thế thì khi nào nhỏ Sopia thoát khỏi cầm tùc thì mình chết chắc .

- Nhưng mà ..... có một lớp được bố trí học rất đặc biệt .- Emma nhìn thấu nó có vẻ khó chịu liền ngập ngừng nói ra , mong có thể giúp ích gì cho bạn mình .

Quả là có ích à nha , ngay lập tức nó quay qua chỗ Emma , hai tay nắm lấy vai nhỏ hỏi tới tấp :

- Là sao , là sao , nói rõ hơn đi , mà lớp đó học ở đâu vậy ?...- Nó vì đang hưng phấn , không để ý xung quanh nên có nói hơi to khiến sự chú ý tập trung vào mình từ bao giờ không biết .

- KHÁNH PHƯƠNG , EMMA , KHÔNG HỌC THÌ ĐI RA NGOÀI CHO TÔI .

Nó và Emma nghiêng rặng bịt tai lại khi nghe cái âm thanh không khác gì là sư tử gầm kia . Chưa kịp phản ứng thì đã bị một bàn tay bằng da to đùng tới xách ra ngoài rồi .

Nó đứng ở ngoài , khuôn mặt lộ rõ vẻ suy tư .

- Emma , cậu nói cụ thể chút về vụ lớp học đặc biệt đó đi !

- Cái lớp đó à , chỉ có 4 người thôi . Nhưng đều được huấn luyện nhuần nhuyễn tên là A1....á cậu không học mà đi đâu vậy Khánh Phurongggg .- Emma đang nói với nó thì nó tự nhiên triệu hồi cánh cửa thời gian rồi biến mất . Nhỏ bức bối đá đá tường , đây là lần thứ hai rồi đây .

-----000000000000-----

Về phần nó , vừa nghe nơi đó thì liền muốn tới xem ngay . Tới nơi , Nó liền nhẹ nhàng núp vô một góc cây nào đó . Sau khi xong xuôi , nó ngó nhìn xung quanh . Ở Ở má , nơi này quả là vi diệu nha . Xung quanh toàn là tiên cảnh .

- Đây là những cách để có thể tạo ra vòng bảo vệ xung quanh mình .- Một giọng nói lãnh đạm cùng nghiêm nghị truyền vào tai nó . Nó vội nhẹ nhàng rút cái điện thoại ra vừa quay vừa quan sát .

Đứng như Emma nói , tổng cộng ở đây chỉ vồn vẹn 4 người . Có 2 trai 2 gái và trong đó , có Kaito . Nó nhìn Kaito một hồi rồi liếc sang bên thầy dạy . Đầu tiên thầy dùng đĩa phép , nói vào đầu đĩa câu thần chú " dài ra " , ngay lập tức chiếc đĩa dài lên khoảng 1m50 . Sau đó , thầy dạy dùng gậy vẽ một đường tròn xung quanh mình . Cuối cùng là hét lên " lá chắn phòng hộ " ngay lập tức một lớp đất nổi lên bao quanh thầy dạy . Nó tắt máy quay , trong lòng đầy phấn khích khi xem màn vừa nãy oa đây mới là thứ nó cần học chứ .

- Tất cả nghe đây , hôm nay ta sẽ học bài này , muốn làm được , yếu tố quan trọng nhất đó là tập trung và kĩ năng điều luyện . À , Tool cậu đã biết triệu hồi pháp lực chưa , không biết là không thể làm pháp thuật đâu . Lại làm tôi coi .

Từ trong nhóm , một người tên Tool vẽ mặt khá nhút nhát đi lên . Cậu ta cầm cây gậy pháp thuật bằng mạ vàng điêu khắc rất tinh xảo . Bàn tay bắt đầu di chuyển theo nhiều hướng khác nhau , dần dần , những làn nước ngày càng nhiều , đi theo một chiều di chuyển của cậu ta .

Nó nhìn xong thì nhẹ nhàng bỏ về , bây giờ mới là bắt đầu tương lai của nó , từ giờ nó sẽ khá cực khổ đây . Sau khi nó về , thì có hai ánh mắt nhìn vào nơi nó vừa đứng . Một là Kaito và người còn lại là thầy chủ nhiệm .

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Bởi Vì Tôi Thích Cậu

* Tôi * Nó nằm trên giường mở máy ra xem lại đoạn video mình quay được . Sau khi xem và đã cực kì nhuần nhuyễn thì nó đặt điện thoại xuống , khởi động tay chân , sau đó lấy ra một cái gậy pháp thuật bằng gỗ nhìn rất đơn giản ra .

- OK , bắt đầu thôi . - Nó đứng lên giữa phòng mỉm cười tự tin làm Emma đang ăn cũng phải ngẩng lên nhìn nó .

Nó ra hiệu cây gậy dài ra , sau đó vẽ một đường tròn xung quanh mình nó nhếch môi rồi nói :

- lá chắn phòng hộ .

1s...

2s...

3s...

- Ủa sao không hiện ra ? - Nó mở mắt , đứng lại ngay ngắn nhìn xung quanh nhà . Emma vẫn đưa con mắt lơ đãng nhìn từng hành động của nó .

- Cậu đang học pháp thuật đó à ?

Nó vừa cầm máy điện thoại vừa làm lại một lần nữa . Vẫn không được .

- Uhm , nhưng không hiểu sao mà chẳng thấy gì hết ? - Nó vừa nói vừa nhìn cây gậy pháp thuật , hay nó bị hỏng rồi .

- Cậu đã biết triệu hồi nước chưa ? À ...này học cuốn này đi , có lẽ nó rất cần thiết cho cậu đó.- Emma bước xuống giường , đi tới gần cái tủ ở góc phòng lấy ra một cuốn sách đưa cho nó . Nó nhận lấy , " tổng hợp pháp thuật " lật qua lật lại ngoài chữ ra chẳng có gì đặc biệt hết cả . Nó mở trang đầu , bên trong ghi rất ngắn gọn và triết lí . Nó hứng thú , vừa đọc vừa hỏi Emma .

- Làm sao cậu có được cuốn này vậy ?

- Thì lúc đang trốn bọn đánh mình ở nhà kho thì tui vô tình lượm được thể là mang về . Tui có đọc qua , nhưng được một hai tờ là không học được nữa .- Emma thật thà trả lời cho nó .

- Emma , cậu triệu hồi đất thử cho tui xem nào.- Nó hai tay chống cằm chăm chú nhìn Emma như đợi xem phim .

Emma ừ một tiếng sau đó xòe tay ra .....một miếng đất hình tròn bằng nắm đấm lơ lửng trên lòng bàn tay nhỏ . Emma nắm tay lại rồi lại xòe ra , miếng đất đổi thành hình ngôi sao . Nó nhìn cho đã xong thì mỉm cười nói .

- Càng ngày mình càng thấy thú vị rồi đó , thôi cậu đi ngủ sớm đi .

Emma gật đầu rồi cũng đi ngủ .

Cả đêm đó ,nó thức trắng để tập luyện .

Sáng hôm sau , Emma vươn vai một cái sau giấc ngủ ngon lành . Đang lơ mơ , bỗng nó đâu ra chạy tới chỗ nó mặt mày hớn hở lay lay nhỏ .

- Emma tui yêu bà quá ! Nhìn này .

Nó chạy ra giữa nhà , đưa tay ra . một cục nước to bằng trái banh hiện lên , nó lẩm nhẩm hai chữ " to lên , to lên ..." lập tức bán kính cục nước tăng lên đáng kể . Đến khi nó không lẩm nhẩm nữa thì cục nước đã to bằng nửa căn phòng .

- Chưa hết đâu .- Nó nhìn Emma đang há hốc miệng nhìn thì đặc ý nắm tay lại rồi xòe ra . Lập tức cục nước được chia làm năm . Nó bảo Emma nhìn vào nhánh cây ngoài cửa . Emma vừa nhìn ra , nó liền lấy hai ngón tay trái gậy bằng một lực mạnh theo đường vòng cung bắt đầu từ cục nước . Ngay lập tức , cành cây bị nước của nó cắt lìa xuống . Emma tròn mắt , há hốc mồm nhìn nó như một người nổi tiếng . Còn nó thì... tất nhiên là quá phục mình luôn chứ hahaha .

Niềm hạnh phúc này phải được chia sẻ , và người duy nhất nó quen biết ngoài Emma hiện giờ , chỉ có mình Kaito . Và tất nhiên , hiện giờ nó phải đi tìm người đó để chia sẻ ngay bây giờ . Nó chạy khắp mọi nơi , sân trường , cho đến các phòng tập rồi cả cái khu vườn địa đàng kia nữa .

----- 15 phút sau -----

Sau khi tìm mãi không thấy , nó chán nản về kí túc xá lấy một chậu nước chén sạch rồi chán nản nằm bò ra bàn . Không ngờ việc triệu hồi cánh cửa nhiều lần lại gây nên nhiều mệt mỏi như vậy . Emma thấy nó về thì ngáp một cái , lấy tay dụi dụi như một con mèo con .

- Khánh Phương, hôm nay được nghỉ học thì phải nghỉ ngơi chứ . Cậu đi lòng vòng đi đâu vậy ?- Nó nhìn Emma một lúc , rồi bỗng như nhớ được cái gì liền a lên một tiếng .

- Thư viện , còn một nơi đó là thư viện . Haha tui đi đây ....

Emma ngao ngán , lại đi rồi , thôi kệ ngủ tiếp . Đồng ý với ý kiến đó Emma lại lăn ra ngủ .

Còn về phần nó , nó vừa mới tới nơi thì đã gặp ngay Kaito đang đọc sách .

- Trúng phóc - Nó húng khởi căn môi , hí hửng chạy tới chỗ Kaito .

Kaito đang ngồi tìm hiểu về pháp thuật lửa , ngày nghỉ hôm nay cậu quyết định sẽ ở đây nghiền hết cuốn pháp thuật này . Nhưng đời đâu dễ nhưng ta nghĩ , Ngay lúc vừa mở trang đầu tiên thì ai kia đã đi tới .

Nó lên lút đi tới , liếc qua xem động tĩnh của Kaito , thấy không có biểu hiện gì , nó từ từ ngồi xuống cách xa cậu khoảng hai mét . Lượm đại một quyển sách nào đó , nó giả bộ đọc .Cứ một lúc thì nó lại xich qua bên Cậu một tí , từ từ , từ từ ,....cho đến lúc nó chỉ cách cậu khoảng 30 cm .

- Trùng hợp ha , chúng ta lại gặp nhau . Có duyên quá ha . - Nó hồ hởi tay bắt mặt mừng cứ như chuyện gặp nhau chỉ là trùng hợp vậy . Kaito liếc sang bên nó , thấy vậy nó liền mỉm cười tươi rói . Cậu gấp sách lại rồi ngay lập tức bỏ đi . Nó ngờ ngác , rồi chạy theo ra khỏi thư viện .

- Ê tui còn chưa nói gì mà sao cậu đã bỏ đi vậy ?

Kaito quay mặt lại phía nó , mặt tỉnh bơ .

- Không phải cô tới chỉ để đọc sách sao ? vậy cứ đọc đi .

Nó mím môi , hết lý để cãi rồi .

- Thì ...tôi không muốn đọc sách nữa , giờ tôi muốn đi dạo .- Tuy vậy nhưng tất nhiên Khánh Phương nhà ta nào có chịu thua . Kaito không thêm chất cái lí sự ủa của ai kia , liền bỏ đi một mạch . Nó thấy vậy thì khoái trí chạy theo sau Kaito .

đi được một khúc dài , Kaito liền dừng lại bực bội quay qua :

- Cuối cùng là cô muốn gì ở tôi hả ?- Đúng là nó làm cậu không thể kiềm chế nổi mà .

- Tôi muốn gì , ừm... muốn gì , chẳng nhẽ cậu không biết . Cậu thông minh như vậy mà không biết á ? Thì..... Tất nhiên là vì tôi thích cậu , muốn theo đuổi cậu . Nếu không , tôi cần gì phải theo cậu tới đây.- Nó ngây thơ nói hết tâm tư của mình cho Kaito . Nó nào biết , ngay thời điểm đó , trái tim ai kia đã có chút rung động . Không còn gì để nói , Cậu quay mặt để che đi cái khuôn mặt hơi ửng hồng rồi nói cũng không còn sắt đá được như trước nữa .

- Cô...cô đúng là không biết xấu hổ là gì mà .

Nó à , nó nào nhận ra được biểu hiện đó , nghe được lời nói có chút khinh bỉ , nó liền chu mỏ phản bác lại lời nói vừa rồi :

- Xấu hổ , tôi có gì phải xấu hổ . Tôi đường đường chính chính như vậy . Con trai có thể của gái , vậy chả nhẽ chúng tôi không thể chủ động làm rung động trái tim con trai .

Về phần này , Kaito bó tay . Cậu nhanh chân bước đi , còn nó thì cảm thấy như đã thành công bước tiếp cận rồi tượng rồi , trong lòng không khỏi vui mừng hồ hởi nhưng nó không đi cùng cậu , mà vẫn đi đằng sau lưng cậu , bước theo những bước cậu vừa đi qua , tiếp tục luyện thuyết khoe khoang thành tích , nói chuyện với cậu , Cả hai đâu biết , đằng sau một gốc cây gần đó , có một bóng người vừa vụt chạy đi .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Trận Đấu Đầu Tiên Và Lời Thách Thách Thức

Nó húng khởi về kí túc xá sau một buổi sáng tự kỉ với ai kia . Vừa đi vào , thì nó đã thấy ngay cái bản mặt như cái bánh bèo của Emma vẫn đang chênh ềnh trên giường . Đang định chạy tới trêu ghẹo Emma thì nó sực nhớ ra .....nó vẫn chưa làm được cái vòng tròn ma pháp bảo vệ gì đó .

----- 5 ngày sau -----

Buổi sáng

- Emma , Emma óiiiiiiii òiiiiiii !!!- Đang du dương trong giấc mơ của riêng mình thì Emma bỗng bị một cánh tay đẩy qua đẩy lại và kèm theo một chất giọng vô cùng trong trẻo (Nhưng ko biết ý đồ có trong trẻo hay không nữa) .

Emma miễn cưỡng mở mắt , trách nó :

- Khánh Phương , cậu đi chỗ khác chơi để tui ngủ đi mà ! Đạo này cả ngày lẫn đêm, bà toàn luyện tập ma pháp , ở lớp thì ngủ gật . Báo hại tui đêm không ngủ được vì bà tập luyện , sáng bao che cho bà ngủ thì bị bắt gặp phải chịu phạt . Giờ còn muốn hành hạ gì nữa hả ???

- Thôi mà , cậu là bạn duy nhất của tui , giúp tui với . - Vẫn cái chất giọng ổng ọo đó , nó năn nỉ Emma .

Emma tung chăn ra , ngồi dậy..thở một cái rồi dài rồi chán nản liếc qua nó .

- Giúp cái gì ?

Vừa nghe thấy vậy nó phẩn khởi hẳn lên . Chắp hai tay vào nhau , nó đưa cặp mắt không thể long lanh hơn khiến cho ai đó thấy hơi hối hận vì đã đồng ý giúp đỡ .

Ở trong khu vườn địa đàng . Trong một nơi nào đó đã bị giăng kết giới , có hai cô gái đang đứng đối diện nhau .

Nó hít một hơi thật sâu từ rừ mở đôi mắt ra . Không còn sự ương bướng , tinh nghịch như ngày nào nữa , mà thay vào đó bây giờ ...trong đôi mắt nó chỉ có sự quyết tâm và kiên định . Nó lùi vài bước .

- Được rồi , bắt đầu đi !

Vừa nghe thấy vậy Emma , gật đầu một cái . Trên tay hiện lên một quả cầu đất , dùng lực trong lòng bàn tay phi tới chỗ nó . Nó nhìn quả cầu , liền né sang một bên , chưa kịp định thần thì hàng loạt quả cầu đất tương tự phi tới chỗ nó .

Nó tạo ra hàng loạt quả cầu nước bao bọc để làm chậm quá trình tấn công của Emma . Emma ngạc nhiên nhìn nó , nó mới chỉ học có chưa đầy 10 ngày , mà đã có thể đánh ngang ngửa với người tập luyện gần một năm rồi , quả là không tầm thường .

- Emma đánh đi !!!! - Nó thấy Emma sao lảng thì hét lên . Bóp một cái tất cả quả cầu đất bị nước bóp bể hết .

Emma chạy tới , trên tay hiện lên một thanh kiếm đất , dành sử dụng tuyệt chiêu thôi . Nó nhìn Emma , nhếch môi đưa tay ra...một thanh thủy đao hiện lên . Cả hai chạy tới đấu kiếm với nhau quyết liệt . Khi hai thanh kiếm đập vào nhau liền có một lực đẩy cả hai bay ra . Emma đứng dậy , nhân lúc nó đang ngồi thở vì mệt liền đưa hai tay liếm chủ :

- độn thổ .- Lập tức Emma liền nhảy xuống đất . Nó cảnh giác nhìn xung quanh . Bỗng Emma nhảy lên đằng sau nó , một lực bắn quả cầu thẳng tới lưng .

Nó khụy xuống , ở miệng có rỉ chút máu .

- Khánh Phương , cậu có sao không . Hay là....- Tiếng Emma vang vọng ở tai nó

- KHÔNG HAY HIẾC GÌ HẾT , ĐÁNH THÌ PHẢI ĐÁNH ĐẾN CÙNG .- Nó tức giận hét lên . Ngay lập tức , cả mấy chục quả cầu bay tới chỗ nó . Nó nuốt ực một cái , lấy đà nhảy lên cao . Trên không trung vẽ một đường tròn .

- Lá chắn phòng hộ .

* Phụt *

Một dòng nước bao quanh lấy nó , dòng nước mau chóng biến đổi thành vòng xoáy mạnh đẩy bay hết những quả cầu của Emma . Nó nhắm mắt , trong tai nghe và cảm nhận được từng đường đi nước bước của Emma . Emma vừa nhoi lên , nó liền nhận biết được liền chỉ tay một cái . Một bong nước bao bọc Emma nhốt cô vào trong .

- Tổ thua . - Emma vì không biết bơi , liền nhận thua . Nó thar lỏng người , ngồi xuống , mặt cúi gằm xuống đất . Emma thờ dõc , lo lắng nhìn nó .

- HAHAAHAHA EMMA , CUỐI CÙNG TUI CŨNG LÀM ĐƯỢC RỒI , HAHAAHAHA .-Bỗng nhiên nó ngửa mặt lên trời , không khác gì con điên mà hét lên . Emma mỉm cười , vui cũng phải thôi . Suốt 5 ngày qua , nó tập luyện cái lá chắn phòng hộ đó , giờ thành công...không vui mới lạ .

Nó và Emma mệt mỏi lết về kí túc xá để chuẩn bị đi học . Đỉnh là trời không cho nó được yên , vừa về đến cổng ktx nó liền không may va phải một nữ sinh , cả hai cùng ngã lăn ra . Nó mệt mỏi gượng dậy , tỏ ý xin lỗi đưa tay trước mặt cô gái . Ai dè .....

- Con nhỏ khôn kiếp . - Một câu nói làm cả nó và Emma tỉnh hẳn . Emma sau khi nhìn thấy khuôn mặt cô gái thì bỗng mặt tái mét , nhanh chân chạy tới núp sau lưng nó người run bần bật biểu thị rõ sự sợ hãi . Nó nhú mắt nhìn Emma , rồi liếc qua cô gái .

- Cô là ai ?

- Tao là ai cần nói cho mày biết à ? con đ* ! - Cô ả tở về khinh thường nhìn nó và Emma mà chửi . " Cô ta là nữ pháp sư mạnh nhất và là chùm của các nữ pháp sư Anna " Emma run rẩy nói vào tai nó .

- Mày động vào tao , nghĩa là mày chán sống rồi đó ! - Vừa nó Anna vừa đẩy một lực vào bụng nó , không kịp phòng bị , nó ngay lập tức bị bật văng vào góc tường . Nó ôm bụng , ho ra máu . Emma ôm chân Anna khóc lóc van nài :

- Anna , Khánh Phương mới vào , chưa biết cậu là ai . Xi.

- Emma , cậu im đi . Anna , hiện giờ tôi mà đấu với cô thì có thể sẽ bị nhà trường bắt vì vi phạm . Vậy ....một tháng sau , vào đúng kiểm tra kì 2 , chúng ta sẽ đường đường chính chính so tài . Lúc đó , tôi sẽ cướp đi cái danh hiệu mà trước giờ cô gây dựng bấy lâu nay .(cái danh hiệu nữ pháp sư mạnh nhất ý) .- Nó đưa ánh mắt thách thức nhìn Anna . Emma và Anna ngạc nhiên nhìn nó . Anna bỗng nhiên cười lớn lên , rồi đưa ánh mắt sắc sảo nhếch mép .

- Được , tôi đợi cô .- Sau đó liền bay đi (pháp thuật gió nên có thể bay trên không .

Vừa nhìn thấy Anna đi , nó liền khụy xuống , hai tay ôm lấy bụng . Emma chạy tới , lo lắng nhìn nó .

- Khánh Phương , không sao chứ ? Sao cậu gan quá vậy ? Giám thách thức cô ta .

Nó nhìn Emma không nói gì , nhìn xuống vết thương , nguyên một vòng xoáy ở bụng nó . Vết thương dần dần khép lại , giờ nó mới nhớ , nó có khả năng tự lành vết thương . Tuy vậy , nhưng cảm giác đau vẫn còn , Đau đến tận tâm can , đến tận xương tủy . Cô gái này quả là quá mạnh . Liệu có thể thắng được cô ta không đây .

Vài ngày sau đó , nó phải nghỉ học để trị dưỡng nội thương .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tên Nam Sinh Đáng Ghét

Nó đứng trước cửa thư viện , trên tay cầm cây bút ghi nhớ của Emma (cây bút này có thể ghi nhớ hết tất cả mọi thứ và phát lại) . Nó nhớ lại , đây là lần thứ hai nó vào thư viện này , nhưng lần này không phải như lần trước đến để tìm Kaito , mà lần này nó đến là để .....học hỏi về pháp thuật .

Vừa bước vào khu Thủy Pháp nó bắt đầu tìm mọi loại sách .

+ Pháp thuật nước căn bản .

+ Các đòn đánh hiểm độc .

+ Những đòn chí mạng cho pháp thuật nước .

+ Những sụng cụ ma pháp cần thiết .

Đó là tất cả những gì nó tìm và chọn được sau cả buổi chiều . Nó hí hửng mang 4 cuốn sách tới chỗ mượn đồ .

Chủ thư viện đang ngồi ăn thì bỗng thấy nó tới , chị ta liền liếc qua một cái rồi chảnh chọe .

- Gì đây , ai cho mượn 4 cuốn . Mỗi lần chỉ được 2 cuốn thôi nha !

- Gì ???? - Nó méo mặt nhìn bà cô mập mồm mồm đang ngồi ăn ngấu nghiến kia . Mẹ kiếp ! Luật gì mà kì vậy ? mình mà biết ai ra cái luật này , liền rửa banh mồm ? (Hiệu trưởng : ắt....xiiii) Cả cái thư viện như pháo đài thế này mà chỉ có cho mượn 2 cuốn , có bèo quá không vậy ?

- À ! Ti ti ...chị có biết gì không . Thực sự á .....em cực kì ngưỡng mộ vẻ đẹp mồm mồm dễ thương của chị nha ! Chị thật là dễ thương lắm á ! - Mặt nó bỗng đổi từ cau có thành ngưỡng mộ , dùng ánh mắt long lanh nhất , giọng điệu ngọt nhất để lấy lòng chị ta .

Ai ngờ , cái chiêu cũ rích đó lại hiệu nhiệm à nha . Bà chị mập vừa nghe vậy lập tức ngừng ăn , quay hẳn về phía nó .

- Thật à ? Chị thấy mình đâu có đẹp mấy đâu . - Tuy giọng điệu khiêm tốn vậy , nhưng nhìn mặt là biết bà chị này đang sướng rên trong lòng ý . Nó liếc thấy biểu hiện đó , trong lòng không ngừng hưng khởi vì con cá bắt đầu cắn câu liền bồi thêm một câu .

- Thật . Em thề , nếu nói sai nửa câu thì trời nắng sẽ thành bão ngay tức khắc .

- Trời em nói quá à - Bà chị nũng nịu mặt đỏ cả lên .

Nó đang định đi vào vấn đề chính thì .....

++ Âm Âm, RẦM RẦM ++

Bầu trời bỗng nổi bão . Nó ngo ngắc nhìn bầu trời đang đen nghìn nghịt , rồi lại chuyển sang nhìn bà chị mặt cũng đỏ ra y chang mình . Mẹ kiếp ! Sao linh vậy chứ ?

- Trời dạo này đôi mùa đó chị ạ ! Em nói thật á ! Chị hỏi ai thử xem , ai nhìn chị đều sẽ nói chị dễ thương luôn đó . - Nó xua xua tay chữa cháy .

- Này ! Bà chị mặt xấu xí . Tội mượn hai cuốn này . - Một nam sinh cực kì vô duyên tới chen ngang giữa cuộc trò chuyện của nó và bà chị .

Nó nín thở , miệng vẫn cố nặn ra nụ cười kinh dị , trong lòng muốn ngay lập tức chạy tới xé toạc cái miệng của tên nam sinh kia . Còn bà chị thì khỏi nói , mặt bắt đầu đen dần .

- Cậu nam sinh này cứ đùa , nhìn vậy mà bảo già . Ít nhất chị ấy 25 là cùng à , nhìn trẻ vậy mà . Chị nhỉ .- Nó thật sự rói rầm khi mọi chuyện đã vượt quá điều nó muốn .

Tương mọi chuyện đến đây là đủ , ai dè ....

- Nói gì vậy nhóc , Bà chị này mới 20 à ! Mà lạ ghê nha , sang nay trời nắng to mà giòq bỗng sấm sét âm âm vậy nhi ? - Cậu nam sinh có vẻ không hiểu cái tình thế này , liền nói rõ cho nó biết .

Nó [...] . Thật sự không còn gì để nói . Còn bà chị già thì .....mặt đã từ lâu đen sang trắng bệch .

- À à....em không mượn nữa , em đi đây ạ . - Nó mặt đỏ lên , cuống cuống đặt 4 cuốn sách xuống rồi ba chân bốn cẳng bỏ chạy .

Nó đâu biết ,tất cả các hành động của nó đã làm hai người nào đó mỉm cười .

Nó chạy tới cánh cổng của khu vườn địa đàng . Hai tay chống vào đầu gối thở hồng hộc .

- Làm gì mà chạy giữ vậy ? - Cái tấm bảng chết tiệt bỗng cất giọng lên làm nó háng hết cả hồn . Nó ôm lấy tin tưởng mất quất :

- Người làm cái gì mà lại nói đúng vào lúc này , làm ta giật cả mình .

Cái bảng xiiii một cái .

Nó sau khi đã hoảng hồn thì liếc qua cái bảng .

- Muốn biết không ?

- Có

- .....akdue#@*-(# ....sau đó á , mẹ kiếp , cái tên nam sinh chết bầm đó lại tiếp tục bồi thêm một câu nữa "bà chị mới 20 " vậy là xong . Lúc đó , ta nhục không còn gì để nói luôn á .- Nó vừa kể lại , khuôn mặt hội tụ đủ mọi biểu cảm , tay chân khua tùm lung để diễn tả . Còn cánh cổng thì khỏi kể , cười muốn lộn ruột luôn .

- Vậy cô cảm thấy cậu nam sinh đó thế nào ?

Nó vừa nghe câu nói đó , lập tức bực bội ra lời :

- Tất nhiên là cảm thấy cực kì cực kì cực kì ghét tên đó , vì hán mà ta không được mượn 4 cuốn đó . Nếu mà gặp lại , tao nhất định , nhất định ... sẽ cắt cái mỗ c..... .- Nó đang nói tiếp thì quay lại chỗ chỗ tấm bảng , hai ngón tay già làm cái kéo...nhưng khi vừa nhìn thấy chủ của câu hỏi vừa này không phải cái bảng mà là người khác , nó lập tức nuốt lại câu định nói , hai mắt tròn lên nhìn người đối diện . Cậu ta...cậu ta .....Là tên nam sinh vừa này mà .

Nó tròn mắt lên nhìn cậu ta , người tuấn tú đối diện nó là tên nam sinh từ nãy đến giờ nó chửi rủa . Cậu ta nhếch mép nhìn nó đầy vẻ hứng thú .

Nó hít một hơi , quay mặt lại làm lơ cậu ta cùng với ý định bỏ trốn .

- Đi đâu vậy muội muội . - Một giọng điệu lẳng lơ cất lên . Nó dừng chân lại , ánh mắt vô cùng do dự như ăn vụng bị bắt gặp . Làm sao đây , trốn hay quay lại .....Á , Khánh Phuong , mày là ai , tại sao lại có thể nhút nhát như thế chứ . Đồng ý với ý kiến đó , ní tự tin quay mặt lại :

- Có truyện gì không hả , tôi nhớ tôi đâu có quen người nào vô duyên như anh.-Noa quay mặt lại , mặt tỏ vẻ đầy mỉa mai .

Ps : năm mới rồi , chúc mọi người năm mới vui vẻ , ai đã và đang viết tiểu thuyết thì sẽ được nhiều lượt xem hơn . Cảm ơn các bạn trong năm qua đã theo dõi truyện của mình nha .

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Được Nam Thần Dạy Học , Là Phúc Hay Họa

Tên nam sinh không hiểu vì sao bỗng nhiên phì cười . Nó thấy vậy thì vừa chẳng hiểu gì , tức giận hai tay chống nạnh hét lên :- Yaa ...ngươi cười cái gì ? Đứng là đồ võ sĩ lại vừa vô duyên .

- Ta tên là Alan , rất vui được làm quen cô gái dễ thương như nàng .- Bỗng nhiên , cái người tên Alan đó đi tới chỗ nó , cúi xuống chào theo kiểu phương Tây , cúi xuống nâng tay nó lên và hôn . Nó đứng hình , đây là lần đầu gặp chào hỏi này nên nó thấy rất gớm , bỗng nó nhìn dáng vẻ của Alan . Cậu ta .....nhìn có vẻ rất giống dáng vẻ lúc Kaito đang cúi đọc sách . Ngũ quan nhìn cũng có vài nét tương đồng , có chút xấu hơn một tí . Chỉ có là không có tí vẻ gì là lạnh lùng , lãnh đạo của Kaito , mà thay vào đó

....là cái vẻ phong lưu , lãng tử của các chàng công tử đào hoa ở giới phong lưu thường thấy .

Nó bỗng để ý , chiếc áo sơ mi đồng phục của Alan từ đầu đến cuối đều bị bung hai cái cúc . Lúc cậu ta cúi xuống , lộ ra một thân ngực cuồn cuộn trắng . Nó mở to mắt , từ từ....từ từ nghiêng đầu xuống .

AAAA...má ơi , thân hình quá ư là hảo nha ! >0<

Chưa kịp để nó định hình lại , Alan nhanh chóng chủ động nhoi lên hôn vào má nó , sau đó miệng chuyển tới tai nó thì thầm :

- Nàng thật là thú vị , nhưng .....lần sau có nắm thì nhớ lau miệng nha . Hôm khác gặp lại nha . À đúng rồi ....vụ việc sách ...là do ta cố ý . - Ngay sau đó Alan lập tức biến mất . Ai đó vẫn chưa tiếp thu nhanh được tình hình vẫn đứng im như tượng đá . Một lúc sau mới ngớ ra , liến lau lau miệng , mặt đỏ ửng tái . mình bị cướp đi cái hôn má đã thế còn bị hắt ta trên người nữa thật quá nhục nhã .

- AAAAAA....tên biến thái , vô sỉ , sắc lang™[¢{€¢}£¥¢%\$#@.....- Đang chửi cho đã miệng , bỗng nó thấy hình như có người bên cạnh mình liền mở mắt ra .

- Oái ! Kaito .- Nó giật nảy lên , mắt mở to tròn như hòn bi , khi nhìn thấy Kaito đang đứng chênh vênh trước mặt mình , dáng vẻ rất rất chi là khó chịu .

- Tui thì ! không phải là tui chửi Kaito đâu , mà chửi người khác . - Ní ngay lập tức thề thốt ,xua tay ý phủ nhận . Cho đến khi khuôn mặt Kaito trở lại lạnh lùng nói .

- Cái đó không liên quan gì đến tôi .-Thì lúc đó nó mới thờ phào nhẹ nhõm .

Nó đâu biết , thật ra ....lúc nó chửi xối xả , ai đó đã tưởng là mình bị chửi .

- Tôi tới tìm cô là có điều cần nói , đi theo tôi . - Kaito đi thẳng vào vấn đề , triệu hồi cánh cửa rồi đi vào . Nó tuy chẳng hiểu gì nhưng cũng ngoan ngoãn theo sau .

Kaito dẫn nó tới một cái hang , tất cả xung quanh đều chẳng có gì ngoài những ngọn lửa bay lơ lửng để thấp sáng . Nó thật không hiểu Kaito có ý đồ gì .

Nó liếc mắt qua Kaito , cô nam quả nữ ở trong này không hề.....Nghe tới đây nó tự động đặt hai tay thành dấu X lên người .

Tất nhiên , Kaito thừa hiểu ý đồ đó . Ngay lập tức đính chính .

- Bớt nghĩ chuyện nhảm nhí đi . Ta dẫn cô tới đây là muốn dạy cô học pháp thuật . Từ giờ cho đến khi kiểm tra , ta sẽ làm cho cô có khả năng thắng và đánh bại Anna , người cô đã thách đấu .

Nó há hốc miệng , hai con mắt mở to tròn , mình có nghe lầm không vậy ? Kaito chịu giúp mình luyện pháp thuật , đã thế còn là chủ động tìm mình để dạy nha . Có lẽ nào .....có lẽ nào ....

- Đừng mơ tưởng đến những điều không có thật .- Bỗng Kaito bồi một câu làm vỡ tan nguồn suy nghĩ bay bổng của nó , nó thất vọng cúi rạp người xuống .

- Kaito à , vậy nguyên nhân cậu dạy tui là gì ?- Nó ngẩng đầu lên , chán nản hỏi

Nguyên nhân à , Kaito nghe vậy thì lại nghĩ tới tới qua .

-----+++ Đêm hôm qua +++-----

khi Kaito đang đi dần vào giấc ngủ , thì bỗng có người gõ cửa . Vì lúc tối , cậu đã đóng kết giới trong căn nhà , và nếu là nó thì nó không bao giờ , vì nó chưa lúc nào đi cửa trước . Người phá được kết giới của cậu , chỉ có thể là một kẻ mạnh trong giới pháp sư . Cậu liền ngồi dậy , cảnh giác đi tới cửa .

- Ai đó ?

- Thần là pháp sư đệ ngũ Lio .

Kaito thả lỏng người , mở cửa rồi bước vào trong nhà . Ông Lio cũng không ngại ngần gì , đi thẳng vào nhà , ngồi xuống chiếc ghế đối diện Kaito .

- Pháp sư đệ ngũ , khuya thế này mà sao ngài lại tới tìm tôi .- Âm điệu của Kaito thoát ra vừa thanh cao vừa kính phục , mặt vẫn như mọi khi , không chút biểu cảm .

- Ta đến đây là nhờ người giúp ta chỉ bảo chút pháp thuật cho con bé Khánh Phuong . Giúp nó đánh thắng trong kì thi sắp tới và nhất là thắng người tên Anna . - Ông Lio đi thẳng vào vấn đề , mắt nhìn Kaito vẻ kiên quyết.

Kaito nhếch mép , đưa con mắt thú vị nhìn ông Lio . Cô gái đó đúng như cậu dự đoán , không thể tầm thường . Người có thể để cho hiệu trưởng , và giờ đến cả pháp sư ngũ Lio , người được gọi là bậc rợn nhất cũng để tâm đến . Nhưng Kaito không có ý định đề cập tới vấn đề này . Vì dù có hỏi , cũng chẳng bao giờ có câu trả lời .

- Với thực lực của cô ta , đánh bại được Anna là một điều không thể . Ông chắc cũng biết thực lực của Anna rồi đó . - Kaito nói ra ý kiến . Điều cậu nói cũng chẳng có gì là sai cả . Anna là nữ pháp sư duy nhất cậu thấy mạnh . Còn nó , dù thế nào cũng chỉ mới vào được 2 tuần . Điều thẳng là điều không thể .

- Con nhóc đó là một người rất đặc biệt . Tuy không được huấn luyện kỹ càng như Anna . Nhưng con nhóc có nguồn pháp lực cực kì lớn , tiếp thu nhanh và biết sáng tạo ra nhiều điều . - Nghe đến cuối , Kaito hình như còn nghe được một câu nói nhỏ cực nhỏ như là " nó giống y chang mẹ nó vậy " . Kaito nhìn ông Lio .

- Được , tôi đồng ý .

- Nhi nhân rất cơ kích . nếu có thể , khi nào rảnh thần sẽ tới , chúng ta lại bàn về con nhóc đó . Còn giờ , thần có việc , cáo lui . - Nói xong cũng là lúc ông Lio biến mất .

-----+++ Kết thúc +++-----

Nó thấy Kaito im lặng hồi lâu , liền vỗ một cái . Kaito nhanh chóng trở về thực tại .

- Vậy tại sao lại giúp tui . - Nó hỏi thẳng . Kaito đi vào trong tạo ra hàng loạt tia lửa nhỏ .

- Nếu không thích có thể đi . Tôi không ngăn .

Nó vội xua tay , hoảng hốt .

- Không không , tui thích còn chưa hêta chứ không thích cái gì . À ...mà sao cậu lại biết tui muốn thắng Anna vậy ?

- Cậu không cần biết.

Nó gào thét trong tâm gan , Aaaa vậy là vĩnh biệt sự riêng tư của tôi .

- Đầu tiên coi sẽ học né . Nào .... -_ Vừa nói dứt câu , hàng loạt quả cầu đều bay về phía nó .

- AAAAAAA AAAAAAA CHẾT MẮT ,ĐÂY RỐT CUỘC LÀ PHÚC HAY HỌA ĐÂY !

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Trận Đấu Đầu Tại Phòng Số 15

Tại ngôi trường pháp thuật rộng lớn . Trong một hang động rộng lớn nhưng không hề lạnh lẽo . Tại hang động đó có hai con người đang luyện tập pháp thuật với nhau một cách miệt mài . Bỗng người con gái bị đánh hất ra , cô nàng có mái tóc ngắn mái ngố , hai bên má đỏ bừng mồ hôi chảy nhễ nhãi vì mệt . Còn chàng trai có khuôn mặt đẹp không tì vết , khuôn mặt lạnh lùng như băng . - Được rồi , học đến đây thôi .

Cô gái vừa nghe vậy thì bỗng bật dậy , chạy tới chỗ chàng trai đang bỏ đi nín áo .

- Kaito à ! Ngày mai là tới thi học kì rồi cậu không có ý định nói gì à ? - Cô gái nghiêng người đối diện Kaito , đưa ánh mắt mong chờ .

- Khánh Phương , tôi muốn nói gì cần cô nhắc sao ? - Kaito nhìn nó không chút biểu cảm hỏi khiến nó thất vọng tràn trề . Nó buồn áo Kaito ra , mặt ỉu xù đi như người không xương ra khỏi hang động . Để lại đằng sau có người đang mỉm cười nhìn mình .

----+++ Sáng hôm sau +++----

Nó hối hả mặc đồng phục trường , khuôn mặt lộ rõ vẻ lo lắng cùng khẩn trương . Emma cũng không kém gì nó , chạy tứ tung tìm mấy thứ ca nhân . Chẳng là tối hôm qua nó và Emma ra sốt sáng về kì thi quá nên không ngủ được . Kết quả sáng hôm nay đợi đến khi có hồi chuông báo động cho các thí sinh chuẩn bị mới chịu dậy . Nên giờ mới ra nôn nôi này .

- Mau đi thôi Emma . - Nó triệu hồi cánh cửa rồi quay qua hối thúc Emma . Nghe vậy , Emma nhanh chóng chạy vào .

- Tới sân thi đấu phía Đông .

*****

Hiện tại , sân thi đấu dành cho nữ pháp sư ở phía Đông hầu như đã tập trung đủ . Sân thi đấu được thiết kế khá đơn giản . Có tổng 50 phòng thi đấu . Mỗi phòng diện tích khoảng 100 m² . Xung quanh phòng thi đấu là một kết giới trong đục . Nghĩa là bên trong không nhìn thấy bên ngoài mà bên ngoài nhìn được vào trong được .

Vừa đúng lúc quản lý cuộc thi đọc xong luật và bắt đầu kì kiểm tra , thì nó và Emma mới tới nơi .

- May quá , vừa tới kịp lúc . - Nó mỉm cười thờ phào nhẹ nhõm . Emma nhanh chân chạy tới chỗ tấm bảng lớn màu xanh biển , nơi hầu hết tất cả nữ pháp sư đều đang đứng . Nó nhìn mặt , tò mò chạy tới chỗ tấm bảng .

- Cái này là sao hả Emma .

- À , cái này là bảng mã . Cậu chỉ cần áp tay vào nó là nó dẫn cậu tới phòng thi đấu ngay . Tui áp vào rồi đấy , nhưng vẫn chưa được thi đấu nên chẳng có tác dụng gì ? Cậu làm thử xem được thi chưa ? - Bối xong Emma nhanh chóng lấy tay nó đặt lên tấm bảng . Bỗng tấm bảng hiện lên dòng chữ " KHÁNH PHƯƠNG MÃ SỐ 27 VÀ NIKA MÃ SỐ 88 TẠI PHÒNG 15 . SẴN SÀNG ." . Tiếp theo , nó liền bị hút vào . Nó chỉ biết nhắm mắt hét lên .

- Emma , tớ còn chưa biết tí gì về luật chơi mààà !

Nó được đưa tới một phòng thi đấu . Xung quanh căn phòng chẳng có gì ngoài nó và một cô gái với mái tóc vàng buộc cao , dáng người thanh thoát dễ nhìn . Nó cười cười đưa tay ra chào hỏi , trong lòng tự nghĩ chắc cô gái này là Nika người hồi nãy tấm bảng nói .

Khác với biểu cảm lạ lẫm của nó . Nika nhếch môi nở nụ cười bán nguyệt , không thèm bái trước liền tấn công nó . Nó ngạc nhiên xgura kịp phản ứng liền bị trói chặt bởi đất của Nika . Nó cố thoát ra , nhưng tay chân đều bị đất bao bọc nên không thể . Nika bước tới chỗ nó mỉm cười giật thứ gì như tờ giấy sau lưng nó .

" Nika thắng , 1 - 0 "

Một giọng nói vang vọng cả cái phòng , nó và Nika bỗng nhiên lại trở về nơi xuất phát . Nó thò ra một cái , nhìn đằng sau lưng , thì ra là vậy , ai giật được tờ giấy sau lưng là thắng . Hiểu rồi .

Lần này , Nika vẫn là người chủ động tấn công . Cô nàng nhanh nhẹn đọc một câu thần chú .

- Hàng rào chế ngự .

Lập tức , nó bị hàng rào của Nika nhốt vào với diện tích 1m² . Nika nhanh chân tìm đến cái lưng nó với ý định lấy tờ giấy . Nhưng ...sao nó có thể dễ dàng bị lấy khi đã biết luật rồi chứ . Tuy tạm thời không ra khỏi xâu " nhà tù " này nhưng nó lại chạy khắp nơi , cứ Nika tới đâu là nó đặt lưng ngược ra chỗ khác .

Nika sau một hồi rượt đuổi chán chê , cô liền tức lên hét ầm cả căn phòng hai tay vỗ vào nhau .

- Thổ thuật , thổ phi thuật .

Lập tức xung quanh nó , hàng trăm phi tiêu bằng đất đang chỉ hướng tới nó , chỉ chờ ra lệnh là có thể nó sẽ tan tành . Nika khoanh tay trước ngực , đưa ánh mắt hồi tiếc nhìn nó . Vậy một cái , tất cả đều phi về hướng nó .

* ÀM ÀM ÀM *

Hai vật thể chạm vào nhau tạo lên tiếng nổ cực mạnh . Tàn tích bây giờ là một lớp khói mù mịt . Nika nghiêng đầu nhìn vào khoảng khói đó , chỉ đợi xuất hiện cái thân thể tàn phế kia . Không hiểu gì về pháp thuật mà dám ...

* Khánh Phương thắng , 1-1 *

Nika ngạc nhiên khi nghe thấy kết quả , khi quay qua nhìn thì đã thấy cả hai về vị trí ban đầu . Nó không hề bị thương .

- Cô cô....cô đã làm cách nào ? - Nika sững sờ lắp bắp .

Nó khoanh tay , đưa ánh mắt ý chang Nika hồi nãy ra mà nhìn lại . Đơn giản một điều , một pháp sư mà sử dụng hai pháp thuật một lần , thì một cái sẽ bị yếu đi . Mà ở đây , Nika đã sử dụng hai pháp thuật . Trong đó , thổ phi thuật còn là pháp thuật mạnh và hiểm , không hút hết nguồn pháp lực của cái hàng rào chế ngự rồi . Khi đó , nó lợi dụng lúc Nika đang đọc thần chú pháp thuật thì nhanh chóng thoát ra . Dùng ít nước phóng ra cướp lấy tờ giấy .

- Tôi ko biết luật có cho hạ gục cô hay không . Nhưng cô đã có ý định đó với tôi thì tôi đành noi theo thôi . - Nó mỉm cười với Nika , hai tay đã hiện lên cây thủy đao từ lúc nào . Nika có chút sợ sệt nhìn nó đang cười với mình , trên tay cũng đã hiện lên hai thanh thổ đao .

Trong căn phòng , nó và Nika đang đấu với nhau để giành chiến thắng . Nhưng có vẻ , nó có lợi thế hơn một phần lớn . Nika luôn bị đánh những đòn hiểm của nó . Trong khi Nika hoang mang , thì nó lại vô cùng tự tin đánh những đòn điều luyện . Cũng đúng thôi , ở trái đất nó giỏi nhất là đánh nhau kiểu này mà . Đây có thể gọi là tuyệt kỹ của nó .

Nika bị hất văng ra ngoài , khuôn mặt tái xanh hơi thở dồn dập . Cô nàng kiệt sức đến mức không thể triệu hồi được cả thổ đao nữa . Nó ngân cơ hội đó chạy tới chỗ Nika , lấy đà nhảy lên với ý định đánh đòn chí mạng . Nhưng...

khi nhìn đến khuôn mặt phờ phạc của Nika , thì nó lại dừng lại .

- Có cách nào khác để bắt đầu đón khi thua không vậy . - Nó dùng nước trời lấy Nika , khuôn mặt thành khẩn hỏi Nika .

Nika mỉm cười nhìn nó .

- Cảm ơn vì đã nghĩ cho tui . Mong cậu sẽ chiến thắng . Tôi chịu thua .

** Mika không đậu trong kì kiểm tra . Khánh Phương thắng **

** KHÁNH PHƯƠNG MÃ SỐ 27 VÀ LUCY MÃ SỐ 18 TẠI PHÒNG 47 **

Sau khi nó được di chuyển tới phòng 47 . Ở bên ngoài phòng thi 15 , có ba người bỏ đi . Kaito xem nó đánh từ đầu đến cuối . Rất thông minh và nhạy bén . Cứ tiếp tục như vậy thì việc lọt vào top 20 là điều dễ dàng . đang định bỏ đi thì có một vật cản trước mặt . Kaito nhìn lên .

- Ô em trai , trùng hợp gặp mặt nha . Không nhẽ em cũng là có hứng thú với con nhóc này . - khuôn mặt tuấn tú , đáng vẻ phong lưu lãng tử . Ngũ quan có phần giống Kaito .

- Anh làm gì ở đây ? Sau vụ ở thư viện , tôi đã cấm anh chơi đùa với Khánh Phương mà . Alan . - Kaito nghiêm túc nhắc nhở Alan , không có chút gì là đùa giỡn giống như ai kia .

Alan bật cười .

- Hiếm khi thấy em trai bảo vệ ai đó nha .

Kaito mặc kệ lời nói châm chọc đó , đi lướt qua Alan . Alan thấy vậy thì nhún vai rồi cũng bỏ đi .

Tại một góc không xa , ngay cạnh phòng 15 có một cô gái đi ra .

- Cô ta đúng là không tầm thường , phải không ? - Cô gái ngắm nghía ngón tay mình , tự hỏi trong khi không có một ai .

- Phải . - Một giọng nói ghé rón phát ra . trên góc tường , cái bóng của cô gái biến đổi thành một con quỷ .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Biến Cố

Hơn hẳn dự đoán của Kaito . Sau hai ngày kiểm tra kĩ thuật chiến đấu , cuối cùng nó cũng lọt vào top 4 người xuất sắc nhất . Song song với nó , cũng có hai người lọt vào top 4 một cách dễ dàng . Đó là Sophia và Anna . Nó biết Anna thế nào cũng lọt , vì cô ta thật sự rất mạnh nên nó cảm thấy hơi lo lắng . Nhưng điều mà nó không thể ngờ đó là Sophia , cô ta trước đó nhìn thực lực về hòa lực thì cũng bình thường , vậy mà không ngờ giờ đây lại có thể lọt vào top 4 . - Các em có thể về phòng nghỉ ngơi hoặc tập luyện . 3 ngày nữa , có lệnh của tôi ngay lập tức có mặt ở đây . - Cô quản lý nghiêm giọng nói với 4 người bọn nó . Nó hứng khởi mong ngóng cái bà cô đang ngồi trên kia thao thao bất tuyệt . Trong lòng chỉ muốn tới khoe với ai kia chiến tích này .

Nhưng , đòi đầu cho con người ta được toại nguyện . Ngay khi bài thuyết giảng xong , nó ngay lập tức bị chặn bởi Anna và Sophia . Nó cười hiền , giả bộ khiêm tốn nói với 2 người kia .

- Có chuyện gì không hai bạn ?

- Hai bạn á ? Mày đang gọi bọn tao là bạn á, nghe giả tạo quá đi . - Anna khoanh hai tay trước ngực , miệng không ngừng phun mưa về phía nó , và nói nhiều lời thô bỉ .

Nó không để tâm đến ai đó đang chút hết tức giận vào mình , liếc mắt qua người còn lại .

- Hãy đợi đấy , trận đấu tiếp theo hoặc cuối cùng , tôi và cậu sẽ so tài lẫn nhau . Lúc đó , đừng trách tôi không nương tay . - Nó mỉm cười nói , rồi nhanh chóng lướt qua Anna và Sophia .

Sau khi nó đi được một lúc , thì Sophia mới có vẻ lo lắng , nhìn sang Anna :

- Mà Anna này , thực ra tớ đã xem con nhỏ đó đánh rồi . Phải nói thật là nó rất mạnh đó . - Sophia liếc nhìn biểu cảm của Anna . Cô nàng có vẻ có chút lo lắng rồi .

Đang định nói gì đó , thì bỗng một bóng người đi tới . Dáng người mảnh khảnh , mái tóc đen mượt thướt tha . Đôi môi trái tim làm rao động lòng người . Nhưng lại có một đôi mắt sắc lạnh không chút cảm xúc .

- Cô muốn gì ?

.....

-----

* Về phía nó *

Nó đang chạy long dong khắp mọi góc ngách trên trường để tìm Kaito . Có được thành tích này , Hầu hết tất cả đều nhờ cậu ấy , nên điều tất nhiên là phải trả ơn rồi . Ôi nam thần ơi , chàng đang ở đâu .

- Ấy , Khánh Phương .

Nghe có tiếng gọi , nó ngay laaph tức quay lại . Emma .

- Emma , đang đi đâu vậy ? - Nó chạy tới chỗ Emma hỏi nhưng mắt vẫn ngó ngang ngó dọc tìm người nào đó . Emma nhìn nó mà ngao ngán dí vào chán nó một cái .

- Thái tử đang thi đấu rồi , tìm ở đây làm gì ?

Nó ngo ngác nhìn Emma , rồi như ngộ ra liền à một cái .

- À à à , nhớ rồi . Vậy tớ đi đây . - Nó nhanh tạm biệt Emma rồi chạy đi .

- Ê ê , khoan đã . - Emma hoảng hốt kéo nó lại . Nó nhăn nhó nhìn Emma .

- Hôm nay tớ rớt , thật sự rất rất là buồn . Cậu có thể .....

- Có thể gì ? - Nó nóng ruột .

- Có thể ra ngoài trường tản bộ cùng mình không ?- Emma chấp hai tay vào nhau , đôi mắt long lanh như cún con , mong đợi sự chuyển biến của nó .

Không làm Emma thất vọng , vừa nghe đến đi ra ngoài trường là nó ngay lập tức quay ngoắt đầu lại . Giọng nói có nhiều phần là hứng khởi với ý kiến của Emma .

- Đi ra ngoài , có thể sao ? - Nó nghi hoặc hỏi . Nghe nói trường này rất nghiêm khắc , không cho học sinh ra ngoài . Vì vậy đã giăng 5 lớp màn kết giới chắc chắn nhất . Muốn ra đâu phải dễ .

- Tất nhiên là được , tớ có một chỗ có thể ra được . - Emma lấy tay vỗ ngực vênh váo khoe khoang.

- Vậy thì đi.

Tại một góc khuất của trường pháp thuật . Có hai cô gái tóc tém ngang vai đang lúi húi trong cái bụi cây .

- Emma , ra bằng cách nào ? - Nó nhón Emma bằng ánh mắt nghi hoặc . Cô nàng đang lấy một nhánh cây khô rắc một ít bột gì đó lên . Sau đó niệm chú . Và....cái cây bỗng nhiên sống trở lại .

- Cây này gọi là cây liễu kết , có tác dụng phá kết giới một cách dễ dàng . Nào ...đi thôi . - Sau khi giải thích cho ai kia hiểu , Emma nhanh chân đi xuyên qua kết giới .

Nó cũng theo sau , trong đầu hiện lên một suy nghĩ . Không hề có thể phá kết giới một cách dễ dàng như vậy . Nhưng....y nghĩ đó ngay lập tức biến mất ngay khi nó ra được ngoài đô thị pháp thuật . Mọi thứ ở đây cũng chả khác là bao so với lúc nó mới vào học .

Nó và Emma hứng thú tốt cùng , chạy long rong khắp mọi nơi . Ăn uống no lè , chơi đùa vui vẻ . Mọi chuyện chắc sẽ không có gì xảy ra nếu Nó không lạc mất Emma .

- Chết thật chứ , lạc mất Emma rồi . Mà mình còn đang cầm toàn bộ lubi (đơn vị tiền ở giới pháp thuật . 1 lubi tương đương với 1.000đ) của nhỏ nữa chứ . - Nó ngó ngang ngó dọc mong tìm được ai kia . Nhưng một sự thật đáng lòng là nó đã lạc mất Emma .

---- Tôi ----

Loanh quanh trong cái đô thị đông đúc , nó phát khóc khi tìm mãi mà không thấy bóng dáng của ngôi trường đâu cả . Quái lạ , cái trường to như vậy đi cả buổi chắc cũng phải tìm thấy chứ .

Đang loay hoay định hỏi mọi người đi đường . Thì bỗng .....

Một bóng tay hắc ám bao quanh lấy nó . Không kịp để cho nó kịp mở miệng hay giãy giụa nhanh chóng kéo nó thẳng vào trong màn đêm yên tĩnh .

Tại nơi nó đứng , một cô gái bước ra , với nụ cười nửa miệng .

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Hoang Mang

Nó từ từ mở mắt , xung quanh nó tối đen mù mịt . Nó hoang mang , nó chạy khắp nơi , miệng gào hét lên chỉ mong tìm được một câu trả lời của ai đó . Bỗng..... * phụt *

Màn đêm đen tối được thay thế bằng những ánh sáng chói lóa . Để hiện lên trước mặt nó là hột bối cảnh hoàn toàn xa lạ .

Một cô gái chừng 2 , 3 tuổi . Có gương mặt nhỏ nhắn , mái tóc màu đen óng ả được buộc hai chum nhìn rất dễ thương đang cầm cây gậy pháp thuật chăm chú ngắm nhìn tí mi . Bên cạnh cô gái là một người đàn ông chừng 70 tuổi đang nở nụ cười gian tà nhìn cô bé.

- Cháu có thích nó không ? - Người đàn ông chỉ vào cây gậy hỏi cô bé .

- Có ạ ! Nhưng mà cháu không có tiền .- Cô bé mới đầu có vẻ thích thú , nhưng như nhớ ra được điều gì thì lại nhăn mặt ngược lên nhìn người đàn ông . Sau đó đưa lại cây gậy pháp thuật với ánh mắt lưu luyến .

Người đàn ông không lấy lại mà từ từ đẩy vào lòng bàn tay cô bé .

- Ta có thể cho cháu . Chỉ cần cho ta một ít tóc là được .

- Thật vậy sao ? - Cô bé sung sướng nắm chặt cây gậy vào lòng . Sau đó giắt vài sợi tóc đưa cho người đàn ông . Sau đó hứng thú như lấy được đồ mình thích . Chạy tung tăng về .

Nó nhìn theo dáng đứa bé , rồi liếc sang bên người đàn ông . Lập tức nhìn thấy một khuôn mặt hoàn toàn khác . Khuôn mặt đầy mưu mô và hiểm hóc .

Nó giắt mình bưng tỉnh dậy . Ánh sáng chói chang làm đôi mắt nó chưa thích nghi được nheo lại . Nó nhắm mắt ý định đưa tay lên che .

Lúc đó , nó mới phát hiện tay của mình đang bị khóa bởi vòng giam một loại dùng để còng những tù nhân phạm tội . Mà nó lại không hề gây nên tội tình gì , tại sao lại bị giam . Nó nhìn xung quanh , tình hình là nó đang bị giam giữ trong tù hắc sắt ngói tù dành cho những người dùng pháp thuật cấm hay ám sát những người trong hoàng tộc . Nó tròn mắt nhìn xung quanh , rồi cuộc chuyện này là sao hả . Ngay lập tức nó chạy như bay lên những song sắt lạnh lẽo mà vô tình . Dòng điện từ song sắt nhanh chóng chuyển thẳng vào tay nó lan tới mọi ngóc ngách trong cơ thể nó . Nó bị một lực đẩy bắn vào trong . Hai bên tay đồ tấy lên vì bỏng . Nhưng hiện tại nó không hề để ý đến vết bỏng đó . Khuôn mặt đen tèm lem của nó biểu hiện rõ sự khó hiểu cùng lo lắng .

- RỒT CUỘC LÀ SAO , SAO TÔI LẠI BỊ VÀO ĐÂY HẢ ?????- Nó gồng hết sức hết lên mong tìm được câu trả lời nào đó . Nhưng ngoài tiếng vọng lại của nó , không hề có một tiếng động nào khác . Nó thật sự hoang mang , hai tay bất giác nắm chặt lại tạo ra những vết đỏ rõ rệt . Nó vo tóc , nói thật , dù nó có mạnh mẽ như thế nào , có khôn ngoan như thế nào , thì bố vẫn chỉ là một thiếu nữ 18 tuổi . Gặp phải tình huống này , dù có cứng rắn , thông minh đến thế nào thì cũng hoảng sợ thôi . Vì vậy , không thể phủ nhận rằng nó đang thực sự hoang mang , sợ hãi . Nó cắn chặt môi , cố kiềm chế cơn sợ hãi luôn trực trong tiềm thức mình .

Nó nhớ lại cảnh mình và Emma chốn ra ngoài , rồi cảnh mình bị lạc và .....

- A .....Là cái bóng đen đã bắt mình . Và chắc đã nhốt mình ở đây . Nhưng ....sao lại có thể nhốt ở tù hắc sắt .

Tâm trí nhất thời rối loạn như tơ vò , nó nhanh chân chạy tới song sắt hét lên thật lớn , tỏ rõ vẻ uất ức .

- AAAAAAA, mấy người có giỏi thì ra đây gặp tôi này . Sao cứ úp mở thế này cha nào mà biết được . Aizz , bực mình !!!

- Phương phương .

Một giọng nói chen ngang dòng cảm xúc của nó . Nó bừng tỉnh , nhanh chóng quay qua chỗ chủ nhân của tiếng nói . Không lẽ là cậu ta .

- Alan , sao anh lại ở đây ? - Nó ngạc nhiên nhìn người đối diện , trong lòng có chút thất vọng .

Sự thật chắc nó không biết , cái chút thất vọng của nó biểu thị rõ trên khuôn mặt , Alan tất nhiên là nhận thấy . Nhưng cậu ko nói gì , mỉm cười nhìn khuôn mặt tèm nhem bùn đất của Khánh Phương . Alan khẽ lấy trong túi ra một chiếc khăn đưa lên ý muốn lau mặt cho nó . Nhưng nó lại nhanh tay chụp lấy cái khăn , ngẩng đầu lên hỏi một cách khàn khàn .

- Alan rốt cuộc là sao ? Tại sao tui lại ở đây . Anh có biết không ? ??

Alan rút tay vào túi quần , nhẹ nhàng xuyên qua lớp điện dùi cho nó một chiếc điện thoại . Nói khe khẽ :

- Không hiểu vì sao , em bị vu oan là trốn ra ngoài với ý định ăn trộm Linh ngọc , là viên ngọc được coi là linh hồn của thế giới pháp thuật . Chiếc điện thoại này là thứ duy nhất có thể giải oan cho em , ghi âm lại những gì người khác nói vs em á . Hiểu công dụng chưa . Thông minh lên tí đi nha . - Nghe được , nó nhanh tay cầm chiếc điện thoại nhét vào ống tay áo . Gật đầu tỏ vẻ đã hiểu .

Bỗng một người lính canh gác đi qua , Alan thấy vậy hần giọng . Khuôn mặt chuyển thành khinh bỉ nhìn Khánh Phương , rồi nhìn sang bên chỗ người lính .

- Mau mau xử lý con ả thối tha này đi , ô nhục cho trường ta quá .

Người lính gác thấy vậy thì gật đầu chào , không nói gì . Alan cũng nhanh chóng dời khỏi . Nó nhìn vào khoảng không , nơi Alan vừa rời khỏi , bất giác nắm chặt cái điện thoại . Rốt cuộc là ai đã hãm hại nó ra nông nỗi này chứ . Nếu được thoát , mình nhất định sẽ cho ả biết tay , à còn phải cảm ơn Alan nữa chứ ..... Không biết , cậu ta... có nghĩ như Alan không .

Sau khi dời khỏi cái tù giam hắc sắt , Alan ngó nghiêng một chút rồi đi thẳng tới sau một cây cổ thụ lớn . Sau đã có một người ngồi sẵn ở đó . Nhìn thấy Alan , người đó như hồi sinh lại sau cơn mê , nhanh chân chạy tới chỗ anh , khuôn mặt lạnh lùng thường ngày hình như đã có chút thay đổi thành lo lắng .

- Sao rồi ?

- Xong rồi, cần nhờ gì nữa thì nhờ luôn đi. En thai. - Alan liếc qua đứa em lạnh lùng thường ngày của mình. Trước giờ, nó chưa bao giờ nhờ vả anh cái gì. Dù pà có nghiêm trọng đến tính mạng cũng không nhờ. Vậy mà hôm nay, nó lại chủ động cầu khẩn nhờ vả anh chỉ vì một đứa con gái. Nói thật, trong lòng anh thật sự đáng rất ngưỡng mộ Đứa em mình. Từ khi biết Phương Phương bị cầm tù, anh đã biết rằng cô bị vu oan. Nhưng anh chẳng biết làm gì, chỉ ngồi thờ thần cho tới khi, đứa em sang nhờ vả. Anh biết, để có được chiếc đt đó, nó phải lặn lội trốn ra thế giới loài người mua. Còn khó nào tìm ra loại thuốc có thể chọc xuyên qua những dòng điện trong tù hắc sắt. Còn anh, thì chả biết làm gì.....

- Khi nào cần tôi sẽ nhờ, cảm ơn đã giúp tôi. - Kaito dứt hai tay vào túi quần, mắt liếc qua khung cửa sổ trên tầng 8 tù hắc sắt nơi nó bị nhốt rồi bỏ đi.

Alan nhìn theo tấm lưng của Kaito, nghiêng mặt.

- Kaito, sao em không gặp mặt để cô ấy biết mà phả nhờ anh đưa. Chẳng phải nếu gặp mặt cô ấy sẽ.....

- Cô ấy biết cũng chẳng hơn gì? - Kaito ngừng một lúc rồi lạnh lùng bước đi.

Sau khi Kaito bỏ đi được một lúc, Alan cũng từ từ lặng lẽ bỏ đi.

- Haizz, Kaito à. Em đã thích cô ta rồi ư. Không lẽ, cả chuyện tình cảm chúng ta cũng phải cạnh tranh nhau.

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Kẻ Giấu Mặt Bí Ẩn

Nó nằm im ở một góc trong căn tù. Đôi mắt tí hí nhìn mấy tên canh ngục. Trong lòng cầu mong chúng mau mau biến khỏi nơi này.

Rồi, cái thời gian nó mong ước nhất cũng tới. Đến trưa khi có người mang thức ăn đến cho bọn chúng.

- Ấy, đi ăn thôi. - Một trong số đó vỗ vai mấy đứa rồi nói.

Ai kia đang chán nản nằm bỗng sực tỉnh, lòng hân hoan.

- Bọn mày đi hết thì ai trông con bé này? - Khi tất cả đang định đi thì một thằng cha mặc dịch nào đó lên tiếng, tay chỉ về hướng nó.

Ai kia như rơi từ chín tầng mây xuống mười tám tầng địa ngục. Trong lòng không ngừng nguyên rủa tên đã nói ra.

- Lo gì, ở đây sẵn có kết giới. Mà trước giờ, người qua được tù hắc sắt này chỉ có một. Huống chi nói đến con bé yếu ớt này, đã vậy còn bị hãm lại pháp thuật nữa chứ.

Ai kia tán thán ngay lập tức, có chút cảm tình với tên này rồi đấy.

Cả đám nghe cũng có lý, xách đồ ăn của mình cùng tới chiếc bàn đá bên phải nó.

Đội khi tiếng nói đã đi xa, nó mới mở mắt ngồi bật dậy, bởi từ đồng rom ra cái điện thoại. Đồng tác từ từ và cẩn thận, rất ít gây tiếng động.

Lấy điện thoại ra, nó ngó qua chỗ bọn canh ngồi rồi tìm chỗ khuất mắt bọn chúng nhất mà nằm. Sau khi đã nằm xong xuôi, nó bắt đầu mở máy. Trong dòng tin nhắn gồm có 3 tin.

TN 1 :Kì thì còn 1 ngày nữa là bắt đầu rồi. Tôi sẽ tìm cách giải oan cho cô.

TN 2 : Cô hãy nhớ, khi nào có người tới thăm. Ghi âm hết và tôi. Không sót một từ.

TN 3 : Hãy thuận lại tất cả những gì cô nhớ trước khi vào đó.

Nó vừa đọc những dòng tin nhắn. Dù biết là Alan nhắn, nhưng không hiểu sao, khi đọc những lời lẽ này, nó lại nghĩ là Kaito. Nhanh chóng gạt phăng cái ý nghĩ vớ vẩn đó. Nó nhanh chóng thuận lại những gì mình nhớ và viết ra một cách ngắn gọn nhất. Viết xong, đang định ấn gửi thì nó bỗng dừng lại, suy nghĩ một lát rồi nhắn thêm: "Sao anh lại nghĩ tôi vô tội?"

Tin nhắn đã gửi được mấy phút, vẫn chưa có lời hồi đáp, chứng tỏ người bên kia đang phải suy nghĩ hoặc đã bỏ không nhắn tin nữa. Bữa ăn trưa cũng đã sắp tàn. Nó ngó qua chỗ lý lính canh, rồi sốt ruột nhìn vào cái điện thoại. Trên mặt lấm tấm vài giọt mồ hôi, ánh mắt dán vào màn hình điện thoại. Nó chợt ngơ một lúc. tại sao cô lại mong đợi lời đáp trả này nhỉ. Không phải ní đã có ý với Alan rồi chứ? Hay đơn giản, nó đang nghĩ người nhắn tin là Kaito. Chiếc điện thoại sáng lên có tin nhắn, nó nhanh tay mở dòng tin nhắn. Chỉ có một chữ "tin" đơn giản mà lại khiến nó cảm thấy an ủi hơn, ấm áp

hon .

- " Cảm ơn nhiều " Tin nhắn đã được gửi lại .

Người nhắn tin bên kia đọc được tin nhắn . Bất giác cười .

Trước giờ cậu luôn cho rằng , giúp một ai đó , là không cần trả ơn , không cần người đó biết . Chỉ cảm thấy giúp người đó , mình vui là được . Vậy mà bây giờ , khi giúp cô ấy , đáp trả lại là lời cảm ơn , lời cảm ơn không dành cho mình . Đúng là buồn cười , Kaito đây là ghen à ? mà thích cô ấy à ? Nếu không , tại sao lại cảm thấy khó chịu thế này . Trên đời này , chẳng ai là rộng lượng cả .

-----

* Tôi *

Nó đang nằm suy nghĩ về vụ bắt cóc hôm đó . Nó nhớ rõ nét là một bóng đen , không da thịt , lạnh lẽo và u ám bịt vào miệng nó . Cái thứ đó nó chưa hề gặp , chưa hề đọc trong sách nào về nó cả . Rốt cuộc nó là gì , tay sai của ai nhỉ .

- Suy nghĩ gì vậy ? - Một giọng nói chanh chua pha lẫn chẳng chọc phát ra làm cắt đứt mọi suy nghĩ của nó . Nó ngồi dậy , liếc nhìn người đó bằng nửa con mắt . Là Sophia và Anna , không hiểu sao giờ nó nhìn thấy hai nhỏ này chỉ muốn đâm một phát .

- Tôi buồn ngủ , không muốn thăm thiếp gì . Linh canh , đuổi hai mụ này ra giúp tôi với . - Nó ngáp một cái , rồi nằm xuống .

- Con đ* này....- Nhỏ Sophia đang định chửi thì bị Anna ngăn lại . Cô ta bước tới cạnh song sắt , nói một cách vô cùng nhẹ nhàng .

- Linh gác tôi đuổi hết rồi , À mà ! Cô bạn bị nhốt thế này chắc không thi đấu được đây nhỉ ?

Nó mở mắt . khoan đã , ở trường này chỉ có hai con mụ này ghét mình sâu đậm . Có lẽ nào.....

Nó nhanh tay bật nút ghi âm trong máy rồi ngồi bật dậy . Nhìn thấy 4 con mắt đang khiêu khích , nó tỏ vẻ uất ức . Như một con thú hoang nhảy tới chỗ Anna với ý định tấn công . Nhưng...chưa kịp tới nơi thì đã bị những song sắt đẩy vào . Nó đầu đón hét lên .

- Aaaaaaa , có phải các người đã vu oan cho ta không aaaaaaaa .

- Hahahaha ukm , đúng là bọn tao . Mà làm được gì nào ? - Sophia sung sướng khi thấy nó không khác gì con điên .

- Sophia - Anna hét lên với Sophia .

- Sợ gì chứ chị , chúng ta làm mà . Chúng ta quang minh chính đại tuyên bố cho cô ta biết . Chúng ta làm mà .

** Chát **

Một cái tát giáng mạnh vào mặt Sophia , cô nàng tròn tròn mắt .

- Em....em đã nói gì vậy chị ? Em.... thực sự không hiểu sao....mình lại hành xử như thế . - Bỗng Sophia lo lắng nhìn Anna .

Nó khó hiểu liếc qua nhìn Sophia , cảm xúc của Sophia không giống giả tạo chút nào . Mà thôi , nói ra là tốt rồi . Nghĩ đến đây , lòng ní đã có chút nhiều hi vọng giải oan .

Anna nhìn Sophia một lúc , rồi quay qua nó . Nhưng nó không nhìn lại mà đang bay bổng trong hạnh phúc . Anna nhếch mép rồi dẫn Sophia đi .

Nhân lúc bọn linh canh chưa vào , nó nhanh tay gửi đoạn ghi âm cho người bên kia . Rất nhanh sau đó , có một tin nhắn gửi tới .

" Cô sẽ được thả "

Nó hoan hỉ vô bờ bến , trong đầu chẳng nghĩ cái gì ngoài vui vui và vui .

Chẳng bù cho ai kia , sau khi xem đoạn video . Thắc mắc vừa gỡ ra được một tý lại bị vò cho rối hơn . Sophia chắc chắn đã bị điều khiển bởi khẩu chỉ ma thuật cấm của trường ta . Từ trước đến giờ , không nhầm thì cậu mới gặp được hai người biết ma thuật cấm này . Chứng tỏ , người đứng đằng sau chỉ đạo không phải hạng soàng , đã vậy còn thông minh . Dùng Anna và Sophia để cho nó vào tù , rồi lại dùng để cả hai cùng chịu tội , và cuối cùng một trong hai bên chắc chắn một bên sẽ bị hạ . Và sự tính toán của cậu , đều đã nằm trong kế hoạch của tên đó . Nhưng , điều cậu thắc mắc nhất đó là , tại sao lại nhắm vào Khánh Phương chứ .Càng ngày , cậu càng cảm thấy nó có thật nhiều điều bí ẩn mà .

Tại một nơi trong kí túc xá nữ . Một cô gái nhìn vào quả cầu , đôi môi nhếch lên tạo một đường quầng rử , bàn tay xoa xoa quả cầu như muốn ăn tươi nuốt sống .

- Cậu định tìm hiểu ra tôi ư , được tôi chơi với cậu . - Nói xong cô gái bỏ đi

Trong quả cầu hiện lên Kaito đang ngồi chằm tư .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Hương 21

Sáng hôm sau

Ánh mặt trời xuyên qua khung cửa sổ chiếu thẳng vào khuôn mặt đen nhẻm của nó . Nó nheo mắt , xoay người sang hướng khác để tránh ánh nắng sớm mai mang chút ấm nóng đó .

Nhưng .....hình như , ông trời không muốn cho nó yên giấc . Ngay lập tức ông sai tới một tên binh lính tới , mở cửa ra kéo nó khỏi giấc ngủ ngon lành bởi một giọng nói mang chút hân hoan của một người đàn ông :

- Đây cô bé , mau dậy đi . Cô được thả tự do rồi.

Vừa nghe thấy vậy , nó ngay lập tức bật dậy , khuôn mặt đen thui bỗng tràn đầy sức sống , đưa con mắt vui mừng cùng phần khởi chiếu tới người bên cạnh.

- _THẬT SAO , OA OA OA , VUI QUÁ ĐI .

Nhìn thấy nó nhảy cẫng lên múa may quay cuồng như vậy , ai đó miệng không khỏi giật giật .

Sau khi làm thủ tục khám xét sơ xài , nó nghiêm nhiên được thả tự do .

Đôi chân vừa bước ra ngoài , một cảm giác lạ lẫm xâm chiếm lấy nó . Nó dang hai tay ra , những ngón tay thon trắng muốt như những búp măng tràn đầy sức sống . Chà , sống suốt 18 năm , giờ nó mới phát hiện bầu trời trong xanh đẹp diệu kì . Hít một hơi thật sâu để cảm nhận thiên nhiên , nó cười lớn chạy nhảy loanh quanh khắp nơi , như một con mới trốn trại .

- Ehem.....- Một giọng nữ thanh thoát cất lên phá banh nguồn cảm hứng của nó . Nó miễn cưỡng mở mắt trong lòng thầm nghĩ chắc là Emma tới đón . Nhưng ông trời còn muốn trêu ngươi nó ....

- Á....ALAN , HIỆU TRƯỞNG .....CÒN...CẢ CÒN...CẢ KAITO NỮA .

Sự thật đáng lòng là , ngoài Emma nó không ngờ lại có ba vị khách này , đã thế còn có Kaito và hiệu trưởng nữa chứ . Nó trong lòng không khỏi gào thét , Kaito ở đây vậy có nghĩa là từ này đến giờ , nó làm gì đều bị thấy hết à , đã thế bộ đồng phục bản thủ , khuôn mặt nhơ nhuốc . Ôi hình tượng ơi , đi đâu hết rồi .

Nó lấy chút sĩ diện cuối cùng còn sót lại , vác cái mặt đầy cùn nộ cười đầy gượng gạo tới trước mặt bốn người kia .

- Chào , mọi người tới đón tôi à ?

- Chúc mừng em đã được giải oan , tôi tới đón em đến khu thi đấu . Nhanh lên .- Hiệu trưởng vẫn vậy , không dây dưa trần trụi .

Nó nghe vậy dạ dạ vâng vâng nhanh chóng đi theo hiệu trưởng . Lúc đi lướt qua thấy Alan vẫn còn cười về vụ vừa nãy nó bực mình đập một cái mạnh vào chân ai kia .

- Aaa , đau . - Alan lập tức hét lên , khuôn mặt điển trai đầy lằn từ nhấn lại tỏ rõ sự đau đớn trong cú đập vừa rồi .

Nó lè lưỡi rồi nhanh chóng chạy đi . Bỗng....

...

một bàn tay rắn chắc cần vào cổ tay nó , một cảm giác điện giật xẹt qua khắp cơ thể nó . Nó nuốt cái ực , khuôn mặt dần đỏ lên , là Kaito , cậu ấy đang cầm tay mình ư . Nó chậm xoay đầu về hướng Kaito . Một cảm giác mát lạnh nhẹ nhàng trên khuôn mặt nó , Kaito tỉ mỉ lau từng vết bẩn trên mặt nó .

Thình thịch

Thình thịch

Nó ngẩng đầu lên, khuôn mặt cậu khi nhìn kĩ có vẻ hơi gầy đi, làn da không dấu vết bây giờ có chút thâm quần hai bên mắt, chứng tỏ cậu ngủ không ngon giấc. Cuối cùng ai đã làm cậu nghĩ nhiều đến thế chứ. Đó là câu nó muốn hỏi nhất bây giờ. Tuy nói vậy Nhưng về phong độ lạnh lùng vốn có của cậu vẫn không hề suy giảm.

- Sopia và Anna đã bị loại, còn lại một đối thủ cuối cùng. - Kaito sau khi lau xong phần mặt thì đưa một cái khăn khô khác cho nó, nhanh chóng nhắc nhở.

Nó lấy lại tinh thần rồi gật đầu một cái, mỉm cười tươi với cậu. Sau đó nhanh chóng chạy tới cùng Emma tới nơi thi đấu. Nó đâu biết rằng, để làm được điều tưởng như đơn giản đó, Kaito đã phải lấy bao nhiêu là can đảm mới nói ra được.

- Cố gắng hết mình, dốc toàn lực. - Trên đường đi, hiệu trưởng nhìn nó mỉm cười. Emma cũng không ngừng cổ vũ nó. Nó lấy lại dũng khí, đưa hai tay nắm chặt biểu tượng quyết tâm gật đầu nhìn hai người. Rồi nhanh chóng bước ra. Khán đài rộng lớn, khán giả đông đúc, cực kì náo nhiệt. Nó xuất hiện một cách bất ngờ khiến cả khán đài hô ầm lên.

- VẮNG ! VÀ NHÂN VẬT CHÍNH CÒN LẠI ĐÃ XUẤT HIỆN.

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Ai Thắng Ai Thua

Nó hít một hơi thật sâu nhìn xung quanh, hiệu trưởng nhanh tay biết cho nó bộ đồng phục trường. Cả khán đài nhìn nó như thực sự mong đợi điều gì đó ở nó. Nó bước từng bước xuống sân thi đấu, ánh mắt nhanh chóng đánh giá người duy nhất đứng ở sân.

Cô gái đang đứng ở trên sân này, trước giờ nó chưa bao giờ để ý kĩ cả. Khuôn mặt V line chuẩn chỉnh, ánh mắt sắc lạnh nhếch lên đầy kiêu ngạo, đôi môi căng mọng, chiếc mũi thẳng tắp. Làn da trắng mịn không tí vết cùng vóc dáng cao chuẩn. Nó bước tới, so sánh mình với cô ấy, thật là đã thấy yếu hơn rồi. Nó thở ra một hơi, dù sao cũng phải chào hỏi chút chứ. Nghĩ là làm, nó bước tới con người kia, ngẩng đầu lên mỉm cười đưa bàn tay ra.

- Chào, tôi là Khánh Phương. Pháp sư hệ thủy.

Trên khuôn mặt hoàn mỹ của cô gái hơi nhăn lại nhìn ai đó thấp đến cảm mình nhận xét toàn diện. Khuôn mặt bầu bĩnh, đôi mắt to tròn trong veo tỏ nên một vẻ cực kì ngây thơ. Làn da không trắng mà lại hồng hào như da em bé. Mái tóc ngắn đen muốt. Nhìn chẳng có gì đặc biệt cả, hơn nữa còn cảm thấy có phần ngây ngốc thấp kém.

- Emy, phong. - Cô nàng tên Emy khinh bỉ buông một câu lạt ngắt. Trong phần thi này, tỉ số cô thắng là rất cao a.

Bàn tay nó lơ lửng trên không không hề được tiếp nhận. Nó không giận, chỉ nhún vai một cái rồi quay tới điểm chuẩn bị.

Dò xét cũng đã dò xét, chào hỏi thì cũng đã chào hỏi, còn bây giờ đó chính là lúc trận đấu bắt đầu. Sau khi được biết qua luật thi, luật rất đơn giản. Ai không còn sức chiến đấu nữa thì thua. Nó và Emy được trang bị giáp sắt đầy đủ, đã bắt đầu sẵn sàng chiến đấu.

Nói thì lâu mà làm thì nhanh, sau khi được trang bị đầy đủ. Cả hai được hiệu trưởng cổ vũ liền bước ra sân thi đấu. Khí thế hùng hục. Cả khán đài hò reo làm bầu không khí càng ngày càng náo nhiệt.

- VÀ KHÔNG ĐỂ MỌI NGƯỜI ĐỢI LÂU. TRẬN ĐẤU SẼ ĐƯỢC BẮT ĐẦU SAU TIẾNG CHUÔNG. NÀO HÃY CÙNG NHAU ĐẾM ĐẾN BA.

1....

2...

3....

* TEENG *

Tiếng chuông vừa dứt, Emy liền xông tới. Cả khán đài bỗng chốc im lặng đến ghê rợn. Nó đứng im, nhìn Emy xông tới, trên tay có tụ một quả cầu gió. Khi khoảng cách của cả hai chỉ còn khoảng 3 m nó như phát giác được điều gì, liền ngay lập tức quay hướng tây rồi bỏ chạy. Nhận được sự dịch

chuyển của nó Emy nhếch đôi môi lên chạy theo nó .

Trên sân thi đấu , lập tức hiện lên một cuộc rượt đuổi . Nó từ trước đến giờ , điều tự tin nhất chính là việc chạy này . Mà đối với Emy , một người chuyên thi chuyển pháp thuật để di chuyển đương nhiên lại không đuổi kịp . Đã vậy nó còn không chịu chạy đường thẳng , ngang nhiên chạy vòng vèo , nếu mà tung quả cầu này mà không trúng nó , quả là hao tổn pháp khí .

Nghĩ đến đó , Emy liền chuyển đổi phương pháp . Đạp chân dùng khí bay lên không trung , thi triển quả cầu thường tấn công nó . Một lúc dùng hai loại pháp thuật rất tốn pháp khí , nhưng so với quả cầu kia thì chẳng là gì . Emy quyết định để quả cầu đó làm màn kết thúc thắng lợi . Khánh Phương cô cứ chạy đi , để xem tài lần trốn của cô thắng , hay quả cầu gió của tôi thắng .

Nhận thấy Emy đã thay đổi chiến thuật . Nó chẳng hề hoang mang hay lo sợ vẫn tiếp tục chạy . Thấy sự thờ ơ của nó , Emy bức bối phi quả cầu lửa tới tập đến nó .

Vẫn chạy , dường như việc chạy là việc duy nhất nó có thể làm , khi quả cầu tới nó né , khi sắp trúng nó nó thi triển lá chắn đỡ .

Emy thở hộc hộc sau một loạt tung quả cầu lửa . Con nhỏ ngu ngốc kia sao lại có thể có nhiều sức để chạy thế cơ chứ , đã vậy còn dùng mỗi một tay để đấu với mình . Trước giờ chưa bao giờ dùng đến tay trái . Được.....để ta xem người ngoan cố được bao lâu .

Vẫn là trên không trung đó , Emy đổi tư thế như một cung thủ .

- Mũi tên gió .

-- Vvvvvvutt --

Nó chỉ nghe được bên tai có một luồng khí như muốn xuyên qua xé tan nó ra thành trăm mảnh . Theo quán tính nó nghiêng đầu né tránh . Sau khi tiếng gió đã hết nó cũng còn lạnh lặn . Nika bức bối rửa thầm , khi này rõ ràng là nó xượt qua mặt Khánh Phương mà .

Nó cắn môi , đưa con mắt to tròn nhìn lên đầy sắc lạnh . Nào ai có biết , khi này đúng là nó bị cung sượt qua mặt , nhưng vết thương nhanh chóng liền lại , chỉ để lại cho nó cảm giác đau buốt muốn vỡ vụn . Nó thở ra một hơi , chấn tĩnh lại rồi lại chạy tiếp .

Emy ngỡ ngàng , đôi mắt vừa rồi sao mà quen thuộc vậy chứ . Đôi mắt chứa đựng đầy sự quẫn lực . Nhưng .....ý nghĩ đó ngay lập tức bị bác bỏ , Emy tập trung sức lực . Kết thúc trò đuổi bắt này thôi .

Nghĩ là làm , Emy cắn một cái vào đầu ngón tay trái . Máu thoát ra , cô dùng máu vẽ một hình chữ thập trên lòng bàn tay phải . Sau đó dùng hai đầu ngón tay chỉ vào hết lên

- NHÂN PHONG .

Lập tức , một hình bàn tay của gió hiện lên theo sự chỉ đạo của tay phải nhằm trúng mục đích bắt lấy .

Nó bỗng như được một luồng gió nắm lấy bay bổng lên . Luồng gió như xiết chặt khiến nó chẳng hề thi triển được cái gì . Nó cố gắng thoát khỏi , thì lại càng siết chặt .

Emy nhìn nó không chút thương tiếc . Bàn tay phải hất từ trên cao xuống . Nó lập tức bị ném xuống mặt đất .

**** RẦM ****

Lớp đất bị lõm đi một mảnh , khói bay mù mịt . Tất cả ồ lên , những ai quen biết nó không khỏi lo lắng . Chỉ có Kaito vẫn khoanh tay đứng nhìn .

Từ trong làn khói , xuất hiện lên một bóng nước . Nó loạng choạng đứng dậy , đầu óc quay cuồng như say xe . May là nhanh thi triển quả cầu lá chắn , không cái mạng nhỏ này chắc tan tành .

Emy không hề ngạc nhiên về vụ nó vẫn đứng dậy được . Tiếp tục nắm lấy nó rồi văng sang phải , rồi sang trái ,....

Nó trong bóng nước thực sự muốn chết . Không đau nhưng lại choáng váng đến dã dãi . Pháp lực cũng trở nên yếu đi . Lập tức bị một lực va làm cho vỡ ra . Nó từ từ đứng dậy , xung quanh đảo lộn đất trời . Đi đứng lao đảo .

Emy từ trên , tất nhiên dùng quá nhiều pháp lực liền từ từ hạ xuống . Muốn dùng quả cầu để hạ bệ nó .

Nó thân thể ướt nhẹp , đôi mắt lơ lơ nhìn Emy như ảo ảnh . Emy đứng hiên ngang , tụ quả cầu vào trong tay , gió ở mọi nơi dường như đều muốn bay vào tụ ở quả cầu đó . Đang định giáng cho nó một chương . Thì bỗng....

* Bùm *

Một bóng nước liền mọc lên chiếm giữ Emy vào lòng . mọi nguồn gió bỗng nhiên tiêu tan , Emy mở to mắt ngạc nhiên cực độ .

* Bùm bùm bùm *

Hàng loạt các bùm nước to nhỏ khác ở xung quanh cũng lần lượt mọc lên . Chèn ép lấy nhau . Emy vừa phá vỡ được bọc nước này , liền bị chui vào bọc nước khác .

Ở một nơi duy nhất không có bọc nước . Nó lao đảo chấp hai tay vào nhau , hai đầu ngón tay cái và ngón chỉ duỗi thẳng . Đôi môi tái nhợt vô thức nở một nụ cười bán nguyệt . Cả khán đài kinh ngạc nhìn tình thế xoay chuyển . Mới bắt đầu ngộ ra vì sao nó luôn chạy loanh quanh , rồi không dùng những pháp thuật bậc cao , và cả chỉ dùng một tay để đối phó Emy , tất nhiên bởi vì tay còn lại , nó bận gieo rắc mầm nước kia của mình .

Emy điên cuồng phá từng bọc nước càng phá càng mệt càng phá càng hao pháp khí , càng phá càng nhiều .

Nó để cho Emy như vậy một lúc lâu . Mới thi triển pháp thuật gộp tất cả lại một . Cho giáp thật là vững chắc . Một quả nước lớn bằng cả sân thi đấu xuất hiện .

Emy ở trong nước thiếu oxi nên cố phá vỡ . Nó do vừa rồi bị va chạm nhiều , pháp lực có phần giảm . Mà loại pháp thuật này cần rất nhiều pháp lực . Khuôn mặt tái xanh càng thêm xanh . Cả hai đang cố gắng đến cùng .

1 phút

2 phút

3 phút

Emy đã dần hết không khí .

Nó pháp lực đang yếu dần không thể giữ được bọc nước khổng lồ này lâu hơn được nữa .

4 phút

Và.....

- A ! THUA CÁC BẠN , KẾT QUẢ THẮNG BẠI ĐÃ RÕ NGƯỜI THUA CUỘC ĐÓ CHÍNH LÀ ....

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Hội Tổng Kết (1)

Tại căn phòng kí túc nữ , một cô gái có khuôn mặt bầu bĩnh đang nằm ngủ ngon lành , dù bây giờ đã là buổi trưa . Nhìn cô bây giờ như một nàng công chúa đang say giấc ngủ yên Nhưng .....

Cái hình ảnh đó nhanh chóng thay bằng khuôn mặt nhăn lại , sao đó tái đi , dần lại giãn ra .

Rồi Bỗng ....

Cô gái đó mở mắt toát ra nưôm nượp , hàng lông mày tự động co lại , đôi môi liên tục nói lảm nhảm :

- không.. đừng chết mà... AAAAAA

Sau câu nói đó , cô gái lập tức ngồi bật dậy đôi mắt to lộ rõ vẻ sợ hãi , mặt tái mét lại .

- Khánh Phương , cậu không sao chứ ? - Emma đang ngủ bỗng nghe tiếng nó quát lên thì nhanh chóng dò hỏi .

Nó nhìn Emma , vừa rồi nó lại mơ thấy cô bé hôm nó mơ thấy ở tù . Nhưng lần này nó chẳng hề theo một trình tự nào cả , nó mơ thấy khuôn mặt gian xảo của đứa bé , một khuôn mặt khác xa với khuôn mặt ngây thơ vô tội lúc trước . Nó mơ thấy cây gậy pháp thuật đã giết chết một người phụ nữ , một người đàn ông . Không hề thấy mặt nhưng nó thấy máu me be bét , rất ghê tởm . Nó chạy tới tính mang hai người đi chữa trị , bỗng một bàn tay kéo nó về kia sau kéo dần vào bóng tối , trước khi nó dậy , nó còn cảm nhận được một ánh mắt thất vọng nhìn mình .

Thấy nó chẳng động đậy gì , Emma liền lay lay nó . Về mặt lộ ra sự lo lắng :

- Phương , cậu không làm sao chứ hả ? - Emma nhìn nín đang dò dẫm lo lắng lay lay nó .

Cái lay đó như xé tan đi mạch hồi tưởng của nó . Nó bắt giác nhìn về phía Emma , nở nụ cười tươi rói .

- Á , Emma kết kết quả làm sao ?

Rồi như nhớ ra đc một vấn đề cực kì đáng chú ý . Nó liền bám chặt vào hai vai Emma hỏi . Khuôn mặt lộ rõ sự mong chờ . Hôm đó , nó và Emy đang đấu với nhau , sau đó ....nó chẳng nhớ gì được nữa .

Emma nghe được câu hỏi thì bất giác cúi đầu xuống . Đôi bàn tay trắng nõn nà nghịch nghịch vạt áo đến nhấn lại .

Nó thấy biểu cảm đó thì như đoán được kết quả . Buồn bã tự trả lời :

- Thua à ? .

Cả hai như thảng trầm lại . Nó mỉm cười an ủi Emma cũng như tự an ủi mình :

- Thua là đúng rồi . Tui ms vào được có 2 tháng mà muốn gì nữa .

Emma nhìn chăm chăm vào nó

- Khánh Phương , cậu không thua . Mà hòa , hai bọn cậu cùng ngã một lúc . Còn trao giải đã trao xong rồi . Cậu được hạng S á , huy chương ở đầu giường á .

Vốn tưởng nói sẽ khiến nó có chút sức sống . Ai dè , không những vậy , nó bỗng sáng mắt lên , nụ cười gượng gạo được thay bằng khuôn mặt rạng rỡ chói lóa . Nó lấy hai tay ép má Emma .

- Hòa h.òa á ? Hó hớ .

Sau đó , nó tung tăng nhảy những điệu kinh dị mà đến Emma còn phải ngơ ngác . Con bé Khánh Phương thật là không có chút tham vọng nào . Chỉ là tình không chịu khuất phục hơi cao .

- À , khoảng 10 ngày nữa là có hội tổng kết á ?

Nó và Emma đang ngồi chơi trò oản tù xì búng trán . Đã 5 ngày kể từ khi nó tỉnh dậy . Sau khi thi cả trường được nghỉ 20 ngày , đây là điều tuyệt vời nhất đối với nó , haha nó được thoải mái tung hoành . Nhưng....niềm vui này nhanh chóng được sửa lại thành chán nản . Ở đây nó chả được ra ngoài (Vì vụ lần trước chỉ ấy sợ quá khỏi dám ra nữa) , Kaito hình như bận vụ gì mà chẳng thấy đâu . Alan thỉnh thoảng có qua chọc tức nó nhưng được mấy lần cũng mất tiu , lão Lio thì cũng mất tâm . Nói chung là nó chỉ có thể ru rú trong nhà chơi cùng với Emma . Vì vậy , khi vừa nghe câu nói đó của Emma , nó liền ngồi bật lên . Trong lòng không khỏi vui mừng , đến mức quên cả cần búng Emma 10 cái .

- Ấy ấy , vậy tiệc như thế nào , có phải mở một tiệc lớn , mặc đồ sang trọng . Rồi có nhiều đồ ăn v.v.v....

- Dừng .- Emma nghe nó kể thì vừa khó hiểu vừa đau tai . Liền nhanh nhẹn bịt mõm nó vào .

- Đây , buổi tổng kết này là phần thi không có chút pháp thuật gì . Chạy , đấu võ , nhảy cao .....nói chung là nhiều lắm . - Emma vừa kể vừa thích thú , mà chả thèm để ý là ai kia mặt đang như bánh bao mốc lủi tuir ra ngoài .

Ách , tưởng gì , thì ra giống đại hội thể thao chán ếch ở trường vẫn hay tổ chức. Haizzz đúng là không nên kì vọng quá nhiều vào mấy cái giải trí này mà .

Nó vừa cầm một li nước ra uống , vừa bâng khuân hỏi .

- Phần thưởng có không ?

- Có - Emma

- Là gì ? - Nó

- Toàn quần sử dụng một người trong trường với mục đích gì cũng được . Đi đâu cũng được .

- HHHHHHHÁ ???? - Nó như muốn giống lên cho cả thế giới nghe , nước trong miệng tự động phụt hết tra. Emma tròn mắt nhìn nó , lập tức thấy một khuôn mặt vô số tội nham hiểm đang suy tính gì đó .

Hô hô hô , chỉ cần đạt giải trong vụ việc này . Mình sẽ mong muốn cùng Kaito đi chơi một ngày . Há há , lúc đi mình sẽ được cùng Kaito đi hẹn hò . Ahhihi .

- Khánh Phương , biểu cảm hơi lộ rồi á . - Emma háo hức giật nó từ 9 tầng mây về thực tại . Không nhận ra ánh mắt khinh bỉ nhìn mình , ai kia dương

cao cánh tay phán thắng :

- Emma , nhật định phải thắng . Nhất định phải thắng .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 24: Hội Tổng Kết 2

Đã chín ngày kể từ khi nó quyết tâm thắng cái đại hội tổng kết gì gì đó . Nói là quyết tâm vậy mà nó vẫn chẳng có chuyển biến gì , suốt ngày ăn không ngồi rồi , ăn xong thì ngủ . Không ngủ thì long dong tìm Kaito bám theo đuôi cậu ta nói luyên thuyên cả buổi . Không tìm Kaito thì lại tìm Alan kể nể này nọ . Nói chung là vô cùng nhàn dỗi . Vậy nên.....

- Khánh Phương . - Emma vừa từ trong thư viện về thấy nó đang nằm lăn lóc trên giường liền nói .

- Hà ? - Nó lười nhác trả lời , đôi mắt nhắm tịt vẫn chẳng muốn mở .

- Cậu mập thật rồi .

- Ừ ...à .....

- HHHHHHẢ???? - Nó vội bật dậy , gọi cây gương tới . Ngắm nhìn mình trong gương , véo véo cái má . Eo ơi , mặt mình sao mà phính vậy aaaaaaa .

Nó vút gương xuống , vội vội vàng vàng đứng lên chạy mất hút .

- Đúng là mập rồi . - Alan chống tay lên má , quay qua nhìn nó đang phàn nàn với mình . Thán nhiên nói .

Nó sốc toàn tập . Trời ơi , ngày mai là tới cuộc thi rồi . Làm sao giờ , làm sao giờ , mập lên chạy sẽ không nhanh , Kaito nhìn cái bộ dạng mập này chắc chết quá . huhu

----++++-----

Sáng hôm sau.

Nó dậy từ sớm , vận động tay chân ổn định . Trang bị trang phục hợp lý . Sau đó , uống một cốc nước thật to , hít một hơi thật sâu , sau đó cột lại mái tóc cho gọn gàng . Ok , mọi việc đã chuẩn bị xong . Hôm nay nhất định phải thắng .

E HÈM , XIN CHÀO MỪNG MỌI NGƯỜI ĐÃ ĐẾN VỚI KÌ TỔNG KẾT NGÀY HÔM NAY .

Nó vừa tới nơi , liền nghe thấy giọng nói quen thuộc của ông MC . Sau khi nói xong , tất cả mọi người đều hò reo vui mừng . Bên cạnh ông MC là một dãy các người quyền cao chức trọng . Ở giữa là đức vua , ông có khuôn mặt khá nghiêm nghị . Tuy không điển trai như Kaito nhưng lại có phần rất giống cậu ta . Bên phải của ông là Hoàng Hậu , nhìn rất quý phái và cao sang . Khắp người toát lên vẻ hiền dịu và quyền lực của một đẳng hiền mẫu . Đứng cạnh là Kaito , cùng Alan và mấy công chúa hoàng tử khác . Tất cả đều ngụy nga lộng lẫy .

Á....mà khoan , Alan ....Alan sao lại đứng ở trên đó . Không nhẽ... không nhẽ...

.....anh ta là con thứ nhất của đức vua .

Nó cứ trừng mắt nhìn lên cái nơi nguy nga đó . Alan nhận được ánh mắt ngạc nhiên của nó thì không khỏi mỉm cười nhìn nó , một nụ cười mê hoặc khiến các cô gái đều si mê .

Nó nhận được nụ cười đó thì gượng gạo nuốt vào , nở lại nụ cười tươi rói . Được lắm , giấu giếm mình , đợi fidos bố sẽ xử người .

Ai kia bên cạnh Alan nay giờ thấy cảnh đó không khỏi khó chịu .

Có ai biết tất cả những điều đó đều đã lọt vào tầm mắt của một người đang ngồi chiêm chệch bên ghế lát đá hắt cương * . Người đàn ông đó nhìn biểu cảm của hai đứa con mình , rồi nhìn cô gái đang ngờ ngác kia . Trên mặt không khỏi biểu lộ một chút cảm xúc .

Sau khi giới thiệu sơ qua luật thi và chào hỏi xong xuôi . Cuối cùng cuộc thi cũng bắt đầu . Nó hít một hơi thật sâu rồi quay lên nhìn Kaito đang tiêu soái đứng thẳng , Kaito đợi đó đi .

*** Phần thi về nhảy cao ***

- Khánh Phương , pháp sư hệ nước . Phần nhảy cao 1m.....

Nó sau khi nghe được kết quả thì héc mũi lên . Haha , thắng chắc .

-....đứng cuối cùng .

- HẢ ??????? - Nó hét lên khi nghe được kết quả . Không phải chứ .

- tiếp theo là Ame 1m12 , Lisa 1m 12,5 , Onika 1m 14 .....v..v.. Và ngườu thắng cuộc là Lucy 4m30 .

Nó há hốc mồm nhìn bảng kết quả . HAHAAHA , thật là vi diệu . Người ở thế giới này nhảy quả là siêu phàm .

**** Phần thi ném bóng vào rổ ****

- Khánh Phương hạng nhất 197200 quả .

- Haha Khánh Phương , chúc mừng nha . - Emma hét lên nhìn nó đang hênh hoang .

- Trời , ở đây nhems bóng quá dờ . Bài sao lúc mình đấu với bọn họ né đòn rất tốt .

**** Đá cầu lông ****

- Nana thắng , 1020 quả trong vòng 15 phút .

- Khánh Phương , hình như cậu được có 58 quả - Emma

- Ách , thật quá là bất công - Nó

V.v.v.....

5 tiếng sau

Sau đây tôi xin công bố kết quả .

- Nana , ba giải nhất .

- Ama , hai giải nhất .

.v.v.v.....

- Lucy và Khánh Phương đồng hạng 8 hạng nhất .

- Vâng , bây giờ là phần thi cuối cùng . Phần thi chạy đường dài . Dành cho hai người thắng cuộc bên nữ . Đó là Pháp sư hệ nước khánh phương . Và pháp sư hệ đất Lucy .

Nó đứng trước vạch xuất phát . Tập tành vài động tác cơ bản . Liếc nhìn sang đối thủ khinh khinh cười khiêu khích .

- Chuẩn bị thua là vừa đó bạn .

- Ô , chả biết ai thắng ai thua đâu . - Cô nàng Lucy cũng không vừa . Chả thèm liếc nhìn ní một cái .

Đằng xa , Emma và mọi người đang cổ vũ cho nó . Nếu không nhầm thì có cả Nika và Emy đang đứng trong đội ngũ cổ vũ nó . Nó nhếch môi , hào phóng hét lớn .

- Hú , đứng đó mà xem tờ thắng cuộc nha .

Tất cả như hò reo khi nó rạng rỡ như vậy .

***Chuẩn bị ***

1.....

2.....

3.....

--- TUỖYTTTT -----

Nó và Lucy bắt đầu chạy . Men theo hai bên đường nó chạy là hàng loạt tiếng cổ vũ chói tai của mọi người .

- Vâng thưa quý vị , Hiện trạng Lucy đang là người dẫn trước một khoảng cách lớn .

- Oohh , đã chạy được một phần bốn quãng đường nhưng tình hình vẫn chưa có gì là chuyển biến .

- Thưa mọi người , Khánh Phương và Lucy đã ngang bằng nhau . Nhưng có vẻ Lucy đã có phần mệt đi . Còn Khánh Phương vẫn giữ vững phong độ .

- Ohh , sự việc đang đến hồi gay cấn . Khánh Phương đã bỏ xa Lucy một quãng lớn.

- Chỉ còn 100m nữa là đến đích . Khánh Phương vẫn đang dẫn trước.

- Á , Khánh Phương đã bị ngã dù rằng còn chỉ hai bước nữa là tới đích .

Nó mồ hôi nhễ nhãi . Ách , sao mà tức ngực thế này . Chắc tai lâu không tập luyện .

- Lucy đang dần đuổi tới . Khánh Phương vẫn đang cố gắng đứng dậy .

Nó hốt hoảng quay qua nhìn Lucy , khuôn mặt lập tức nhấn tít . Rồi nhìn lên Kaito , mẹ khiếp , vì tương lai tươi sáng . Cố lên Khánh Phương .

- Aaaaaa , Khánh Phương đã đứng dậy . Lucy cũng gần tới đích .

- Và....kết quả cuối cùng đó là .....

- XIN CHÚC MỪNG , NGƯỜI THẮNG CUỘC LÀ KHÁNH PHƯƠNG .

Nó mệt mỏi nằm rạp xuống . Emma thấy vậy vội vội vàng vàng tới đỡ nó dậy . Lau mồ hôi , chỉnh trang lại quần áo cho nó .

- Chúc mừng nha . Giờ thì có thể làm điều mình mong muốn rồi .

Nó nghe được vậy thì như thức tỉnh . Trên khuôn mặt nở một nụ cười tươi rói . Nhanh chân đi tới chỗ đức vua . Khấn cầu .

- Đức vua , tôi đã thắng cuộc thi . Có thể cho tôi một điều kiện được không ?

Tất cả mọi người như lặng đi khi nó nói . Đức vua là một người quyền cao chức trọng , một học viên như Khánh Phương sao có thể nói chuyện tự do với ngài như bằng hữu được chứ . Quân lính đang định xông tới chỉ trích , Kaito cùng Alancũng đang định xông ra bảo vệ nó . Thì mmootj giọng nói cất lên , đầy nghiêm nghị và uy quyền .

- Đừng làm gì cả . - Đức vua đưa tay ra ý nói đừng manh động . Mọi người lại trở về vị trí cũ .

- Người là một trong hai người đã thắng cuộc thi vừa qua .

- Vâng

- Người muốn gì ? - Đức vua nhìn biểu cảm tự nhiên của nó , rất thú vị . Liên chống cằm hỏi .

- Ngài nếu không phiền có thể cho tôi mượn Kaito con trai ngài một hôm đi ra ngoài thế giới loài người không ? - Nó mạnh dạn nói ra hết yêu cầu của mình . Kaito nhìn nó , Người có thể Mặc kệ sự ngạc nhiên cùng kinh sợ của mọi người . Mặc kệ sự uy nghi của người đối diện . Mặc kệ sự cấm kị hay hình phạt gì . Có thể nói ra một cách rõ ràng mạch lạc như vậy . Chỉ có thể là Khánh Phương .

* Hắc cương : Giống như kim cương thế giới loài người , nhưng có phần sáng và cứng hơn . Màu đen tuyền , buổi tối lấp lánh rất đẹp . Là đá rất quý hiếm biểu thị cho người có uy quyền .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Gặp Lại

Trong ngôi trường pháp thuật , tất cat đều kinh ngạc khi nghe được lời nói của nó . Mượn thái tử , ra ngoài , cô gái này có biết mình đang nói gì không chứ .

Trong khi đó , nó tựa hồ như chẳng phải chuyện gì to tát . Trong đôi mắt vẫn cứ phẳng lặng , không hề gợn lên một lọn sóng nào . Đôi môi hồng hào khẽ mấp máy.

- Thế nào ? ngài có đồng ý không thưa đức vua.

Tất cả binh lính cùng mọi người đều đã chuẩn bị sẵn tinh thần nghe đức vua sử tội người không biết điều này . Thật quá to gan , dám gọi ra tên của thái tử , nói ngang hàng với đức vua , còn ra một điều kiện hết sức phi lý.

Thế nhưng , không hề có lời phán tội nào , cũng chẳng hề có sự tức giận . Con người uy nghiêm kia cười , cười rất lớn , như thể vừa xem được một câu chuyện vô cùng khôi hài . Tất cả như nín thở . Nó hơi nhíu mày , trên đôi mắt tỏ rõ sự không hài lòng . . Câu trả lời nó cần không phải cái này.

- Cô bé , người tên gì ?

- Nhi thân tên Khánh Phuong . - Nó đồng đặc trả lời , từng câu từng chữ như muốn người nghe khắc sâu vào trong lòng.

Đức vua lăm nhăm tên nó một lúc . Sau đó lại bật cười , nó từ đầu đến cuối chả hiểu có gì đáng cười trong hoàn cảnh này .

- Người dám đòi mượn con ta . - Rồi bỗng như một liều thuốc , khuôn mặt của ông nghiêm lại , toàn thân toát lên vẻ lãnh đạm uy quyền . Nói với nó một cách chậm chạp , từng câu từng chữ một thoát ra như buộc tội người đối diện . Cứ như là người cười vừa nãy là một người hoàn toàn khác .

Kaito lo lắng nhìn cha mình , rồi nhìn nó . Hắn biết , một khi ông đã nghiêm túc , thì không ai được xen vào . Con nhóc kia lại hên hoang như vậy , nhờ nói sai điều gì ,thì quay chớ lại ngục là một điều có thể .

Đôi mắt to tròn của nó chớp chớp , nhìn người đối diện một lúc . Sau đó bình thần phân tích .

- Nhi thân thật sự không dám đòi gì . Chỉ là nhận phần thưởng mình cần nhận . Nhận được kết quả sau khi nỗ lực . Chẳng nhẽ điều đó có gì trái với đạo lý . Hay là ngài không muốn giữ lời hứa .

- HỒN LÁO - Một thị vệ bên cạnh đức vua nghe vậy không kiềm chế được liền triệu hồi thổ đao kẻ sát cổ nó . Kaito thấy vậy liền quát lên :

- Kary ông biết thân phận chút đi .

Nghe vậy , Kary cố ý quay qua xem xét biểu cảm của đức vua . Chẳng có gì là ngăn cản , vậy tất nhiên ông sẽ có lợi thế .

Chưa kịp đe dọa nó , thì Kary liền nhận ngay một giọng nói chế diễu đầy trong trẻo .

- Trước giờ tôi chưa từng nghĩ một người cạnh hoàng đế lại có thể bông bột như vậy

.

- Khánh Phuong , đừng quậy nữa !- Alan cố ý muốn nhắc nhở nó . Đây không còn là chuyện đùa nữa rồi .

- Ông đã biết gì về tôi chưa , mối quan hệ của tôi với những người ở đây ra sao. Ông không hề biết . Vậy mà giám kẻ đao vào cổ tôi .

- Ng..uoi ng..ur..oi nói gì vậy hả ?

Khuôn mặt của Kary như xanh lại . 30 năm kẻ vai sát cánh cùng đức vua. Từng đánh bại bao nhiêu pháp sư , từng chịu trước bao nhiêu khổ cực. Vậy mà.....chỉ vì câu nói đó , Kary lại cảm thấy ngu xuẩn , cảm nhận thấy mọi điều mình học hỏi giờ chỉ là con số không

- Tôi đang nói chuyện với đức vua . Ngài ấy còn chưa sử phạt , ông dựa vào cái gì mà đã mạnh động . Cho dù quyền cao đến mấy , cho dù tôi hạ đẳng đến mấy , cũng là đang nói với đức vua , tôn trọng là điều tối thiểu ông cần biết đó thưa ông Kary . - Cảm nhận được sự bất lực đó , nó đắc ý bồi thêm .

Từ nãy đến giờ xem hết cảnh nói lý của nó . Tất cả mọi người như há hốc miệng . Một thị vệ uy quyền luôn tiêu soái cùng đức vua . Vậy mà lại để một pháp sư 18 tuổi chỉ giáo . Dù gì cũng quá mất mặt .

Đang có ý định phản bác lại thì bỗng một giọng nói mang ý cười thốt lên .

- Kary lui lại đi . Người .....thực sự muốn ta đáp ứng điều đó ?- Đức vua nhìn sang Kaito nở nụ cười tươi hởi .

- Ô , đó là điều tất nhiên thưa ngài . - Nó cũng vui vẻ trả lời.

Quay sang nhìn nó , đôi mắt ung của ngài khẽ híp lại . Khuôn mặt rộ lên vẻ sáng khoái . Thật sự ngài rất thích cách cư xử của cô gái này .

- Được...nhưng có điều . Người chùng Kaito sẽ bị kìm hãm pháp thuật .

- Đa tạ đức vua . - Tuy rằng nghe vậy có chút không hài lòng . Nhưng được vậy là tốt rồi . Nó đương nhiên tâm trạng vui lên bội phần , phần khởi hẳn lên . Đưa đôi mắt to tròn nhìn Kaito đôi môi nở nụ cười tươi rói .

Thấy vậy , khuôn mặt vốn lạnh lùng của Kaito khẽ ửng đỏ , chỉ một chút thôi . Nếu không để ý chắc chắn sẽ không biết . Và nó đương nhiên nằm trong top đó .

- Khoan đã . - Một giọng nam thốt lên làm cắt đứt mạch vui mừng của nó .

Nó khẽ quay đầu nhìn xem ai đã nói . Tất cả mọi người cũng tò mò nhìn theo .

- Á....là cậu sao ?

Nó ngạc nhiên khi nhìn thấy chủ nhân của giọng nói . Không thể tin được , tại sao cậu ta lại ở đây . Trời ơi , đây đúng là duyên số mà , ông trời thực sự muốn cho hắn ta báo ơn mình đây mà.(Mỗi chi tiết xin vui lòng xem lại chương 1 và 3)

Đúng.....hắn ta chính là người đã cứu hai lần . Và cũng là người đã giúp nó vào được thế giới này .

- Lâu quá không gặp , ân nhân cứu mạng cũng là chủ nhân của chiếc vòng này . Lúc cậu cứu tôi , tôi còn chưa giới thiệu . Tôi tên là Kanto .

Nó vui mừng không tả xiết , liền chạy tới chỗ Kanto lắc lắc tay hắn như muốn đòi quà .

- Oa , cậu còn nhớ tôi . Vậy tốt quá ! Nhớ trả ơn tôi nha . - Nó không phải người thích làm không công nên tất nhiên mới gặp đã trơ trên đòi nợ cũ .

- Ồ , đợi tôi nói cái này với đức vua đã . - Kanto bật cười xoa đầu nó . Điều này đã lọt vào mắt không ít người . Ai kia thấy vậy thì trong lòng không khỏi cảm giác khó chịu , đôi mắt dán chặt vào hai người họ .

Nói xong , Kanto tới hành lễ với đức vua .

- Nhi thần là người đã thắng trong thi đấu nam ngày hôm nay.

- Ồ , Kanto vậy thỉnh cầu của người .....

Kanto nhếch mép , quay qua nhìn nó đang mỉm cười với mình . Không cười sao được , nó đã cứu hắn . Hổ hổ , tương lai thỏa sức sai vặt để đòi đền bù , nghĩ đến đã thấy vui .

- Nhi thần muốn cùng thái tử và Khánh Phương ra ngoài thế giới loài người .

- HẢ????????- Nó hét lên

Bạn đang đọc truyện *Chi Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Dã Ngoại Tập Thể

Hôm nay ở trái đất là ngày giáng sinh, nơi nơi đều treo đèn sáng chói . Nhà nhà đều tất bật chuẩn bị sửa sang nhà cửa treo những dải đèn lao lánh lung linh huyền ảo. Hà Nội năm nay vẫn lạnh như năm nào, có khi còn lạnh hơn . Nó trước giờ vẫn nghĩ, do sự vô tâm hững hờ của con người nên không khí cũng như vậy , lạnh lùng một cách run sợ. Nhưng những điều đó đối với nó bây giờ chẳng có nghĩa lý gì. Nó nhìn đồng người qua lại sôi nổi mà lòng u uất.

- Kanto đầu biết gặp lại cậu rất vui... nhưng sao lại có thể phá hủy buổi hẹn tui vất vả có đc chứ. - Nó mộtm câu uất ức hai câu trách cứ đổ hết lên đầu Kanto.

- Á...còn các người.... sao lại ở đây nữa ? Alan còn cả Emy nữa.

Bị nhắc đến tên, Emy khoanh hai tay vào khinh bỉ thốt ra một câu.

- Ta được hoàng đế tin tưởng giao ôh trách nhiệm bảo vệ người và thái tử. Không biết cảm ơn thì thôi còn già mồm trách móc .
- Người nói ai già mồm. Chẳng qua ta nhường người hôm đó nên mới hòa thôi. Đừng ăn dưa bờ quá nhiều. - Nó nghiêng răng ken két liếc xéo Emy.
- Có mà ta nhường người ý. Lúc đó ta chỉ dùng có 2 10 pháp lực. - Emy cũng không vừa độp lại.
- Ta chưa dùng đến 110 .
- Được . Khi nào về ta với người phân thắng bại. Aiththua phải làm nô tì cho người kia. - Emy gân xanh nổi lên cuộn cuộn
- Ai sơ ai chứ .

Ba chàng trai nhìn hai cô nàng tranh cãi này lửa trong lòng không khỏi ngán ngấm. Vậy là.....

Cuộc dã ngoại hai người trong mơ của nó bỗng chốc đã biến thành dã ngoại tập thể

- Ôi mọi người ơi hot boy kia!

Đang trên đường tìm địa điểm thích hợp để vui chơi. Thì một sự cố đã xảy ra.

- AA, MÀY ƠI! HAI ANH KIA ĐẸP TRAI QUÁ ĐI À.

- Soái ca bên đường. Noel này gặp may rồi.

- Hai anh à! Cho em xin số với.

- Cho em chụp tấm hình

- .....

Một đám đông bu kín lấy hai anh em Kaito và Kanto. Nó nhìn cảnh tượng đó vừa ghen tỵ vừa bực mình . KAITO của nó.

- Ê, cô gái kia nhìn mới quên đủ làm sao. - Một nhóm nam sinh nhìn về hướng nó.

Cuối cùng cũng có người nhận ra vẻ đẹp của mình. Nó mỉm cười, cố tạo ra vẻ quyến rũ nhất.

- Chào.....

- Noel này bạn có ai đi cùng chưa. - Nhóm nam sinh lướt qua nó tiến thẳng tới mục tiêu là Emy.

Nó đông đá, đứng im như tượng . KANTO thấy cảnh đó không khỏi bụm miệng cười .

- Kanto, tôi nói cho mà biết. Tôi là ân nhân cứu mạng cậu. Cậu nữ cười trên nỗi nhục của ân nhân. Với lại cậu xem, tôi với cậu cùng cạnh ngộ bị vợ toàn tập, chúng ta phải hợp sức. - Nó quay phắt sang, ánh mắt u ám nhìn Kanto.

- xin lỗi, xin lỗi. - KANTO tỏ vẻ cố nghiêm túc xin lỗi , càng làm nó thẹn thêm

Thẹn quá hóa giận nó sôi máu quát lớn.

- XÊ RA, XÊ RA . CÁC NGƯỜI XÊ RA HẾT CHO TÔI....

TẤT cả như lặng yên nhìn nó hét lên. Alan đang chụp hình với máy ẻm cũng ngừng lại. Emy khinh khinh cười. Kaito cũng không khỏi mỉm cười những cảnh đó.

- Con nào đây, vô duyên.

- Gây sự chú ý à?

- ....

Bắt đầu tất cả các mũi tên tại tia về hướng nó. Nó gân xanh nổi lên, đã vậy thì chị cho các em quần đi luôn. Bàn tay của nó gồng lên.

- quả cầu nước .

.....

- Con nhỏ đó làm cái gì vậy? - cả đám cười òa lên nhìn nó. Nó nhăn mặt, không sử dụng được pháp thuật.

- Đi thôi . - Kaito kéo ai kia đang ù xù vì nhục đi. Các cô gái , chàng trai kia thì tiếc nói nhìn nhóm soái ca, thiếu nữ dời đi.

- AA, mọi người ơi. Vào kia chơi đi .- Đang đi long dong trên đường , bỗng nó vui sướng hét lên chỉ vào khu trò chơi . Dù sao thì va oi f chỗ đấy còn đỡ hơn ở ngoài này mà bị soi mói. Tất cả đưa con mắt tới nơi nó chỉ.

- Chúng ta lấy tiền đâu ra. - Kaito này giờ không lên tiếng, liền nói một câu đầy tính xác thực.

Nó như đông đá, miệng cứng nhắc. Đúng rồi, vấn đề là tiền đâu ra .

- Tiền là cái này á? - Alan đưa một xấp tiền toàn tờ 500 đưa trước mặt nó .

Hai mắt nó sáng lên, chụp lấy xấp tiền . Mẹ nó , trước giờ chưa từng thấy tiền đâu ra nhiều như vậy.

- Cậu lấy đâu ra vậy Alan? - Kanto chỉ vào xấp tiền cười cười hỏi . Khó tin rằng cậu ta lại có nhiều tiền vậy.

- Ở kia. - Alan cực kì ngay thơ chỉ vào ngôi nhà lớn góc phố.

Tất cả mọi người nhìn theo

Đạch

NGÂN HÀNG .....

- ANH ĐIÊN RỒU ALAN! ĐÓ LÀ NGÂN HÀNG, LÀ NGÂN HÀNG ĐÓ - _-! - Nó hét lên như cháy nhà . Tất cả lạng người, phản ứng ghê gớm vậy thì đại họa rồi .

** TUYẾT TUYẾT **

** Ò E Ò E **

- Là cậu ta bắt lấy cậu ta. - Một lực lượng cảnh sát hùng hổ chỉ vào nhóm nó hét lên.

- Alo chúng tôi là lực lượng cảnh sát. Nghi can các người có hành vi cướp ngân hàng .....

---- Tù tạm giam ----

- Xong phim. - Nó nước mắt chảy ngược thốt lên một câu đầy ai oán. Không có CMND, người bảo hộ, luật sư, phạm tội cướp ngân hàng. Không đi tù mới là lạ .

- Đành phẫu đội đến hết 12h chúng ta có pháp thuật sẽ buốt ngục. - Kanto nhún vai.

Nó nước mắt lưng tròng . A a sao tôi khổ thế này

.

Vậy là buổi dã ngoại kết thúc một cách lãng xẹt tại đây. đúng là một ngày xui xẻo. Nhưng họ không hề biết, bắt đầu từ ngày mai, mới chính là những ngày địa ngục thật sự của họ . Địa ngục của thế giới pháp thuật .

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Hắc Phủ

Cuộc sống là do ta nắm giữ Đã đến thời khắc chín mùa rồi

Thời khắc ta mong đợi

Nhật thực toàn cầu

Chỉ cần tập hợp đủ các thủ lĩnh và linh hồn

Ngày đó đứa cháu ngoan của ta trời dậy

Giữa trái đất và thế giới pháp thuật

Cả hai sẽ hòa nhập vào nhau

Tạo lên một thế kỉ mới chỉ mình ta nắm giữ

Cuối cùng cũng đến 12h, các pháp sư của chúng ta cuối cùng cũng có thể về.

- Haizz, tạm biệt trái đất. Ta về đây. - Nó mỉm cười rồi đi vào cánh cửa. Từng người từng người cũng theo sau. Chỉ còn Kaito và Kanto. Lúc Kanto bước vào đôi môi liên nở một nụ cười bán nguyệt khiến cho Kaito không khỏi cần trọng.

- Cái...cái gì thế này...?

Tại ngôi trường, một cảnh tượng kinh hoàng đã diễn ra. Cả ngôi trường hùng vĩ bỗng chốc tan hoang. Mọi vật đều bị đổ nát, những hàng khói đen nối tiếp nhau tạo lên một khung cảnh ghê rợn. Không một bóng người.

Đôi chân nó run run, cả người lạnh toát nhìn cảnh tượng kinh hoàng này. Tại sao chỉ trong một ngày, mà ngôi trường lại có thể u ám thế này.

Tất cả năm người cảnh giác thăm dò tình hình.

- Ngôi trường đã bị phục kích. - Alan ngó nghiêng, khuôn mặt lơ đãng ngày nào trở lên nghiêm túc lạ thường.

- Phục kích - Nó cần môi, ngưỡng cảnh này chỉ có trong phim. Không ngờ ngoài đời thực cũng có. Điều này đối với một người như nó không khỏi cảm giác ghê sợ. Nó bỗng đứng khựng lại, nỗi sợ lớn lao đã làm cả người nó tê liệt. Nhờ có phục kích phi ra, giết chết nó ngay tại đây.

Bỗng...

...một bàn tay ấm nóng nắm lấy tay nó. Cảm giác sợ hãi bỗng tụt xuống đáng kể.

- Tới phòng dự bị xem. - Kaito nhanh chân bước đi. Bàn tay đang ra đan xen vào các ngón tay nó dắt theo.

----- Phòng dự bị -----

Nó chưa từng thấy căn phòng này. Rộng lớn và đầy đủ tiện nghi. Tất cả mọi người đều ở đây, nhưng....

....Họ đều không có ý thức.

- Emma, Emma cậu có ở đây không. Emma à. - Nó hoảng hốt chạy khắp vòng quanh tìm kiếm. Tại sao mọi người lại thành ra thế này, Emma đâu rồi.

- Đừng làm ồn. - Một giọng nói nghiêm nghị quen thuộc phát ra. Nó nhìn theo, đức vua, bên cạnh là hoàng hậu và vài cận thần mạnh khác. Tiếp còn có hiệu trưởng và ông lão.

- Cha - Alan và Kaito

- Nhi thần bá kiến đức vua.

- Sự việc này rốt cuộc là sao vậy? - Nó cuống lên hỏi vội. Không thêm đề ý phép tắc gì cả. Tất cả mọi người cũng không để ý.

- Là bọn pháp sư bóng tối phải không. - Alan hoài nghi.

- Không, là một nhóm hắc phủ. - Hiệu trưởng nghiêng răng.

- Hắc phủ ..... Thế cuối cùng là sao lão hiệu trưởng. Nói giúp cái. - Nó nổi nóng hét lên.

- Cách đây 50 năm, có một phần nhỏ trong xã hội nghĩ rằng. Trái đất và thế giới pháp thuật phải ghép lại làm một. Loài người sẽ là nô lệ cho chúng ta. Và trong đó, có Akalaon đứng đầu chủ nghĩa này và đặt hội là hắc phủ...- ông lão Lio khàn giọng kể lại.

- Quá đáng quá mà. - Nó hét lên. Dù thế nào thì điều này hoàn toàn là sai trái.

- Bởi vậy, nữ hoàng Erika hoàn toàn phản đối . Nhưng Akalaon không nghe theo . Hắn bắt cóc tất cả bốn pháp sư đại diện bốn hệ. Lấy hết toàn bộ linh lực của họ . Nhờ vậy mà hắn trở nên mạnh gấp nghìn lần nữ hoàng cũng chẳng là đối thủ của hắn. Nhưng để xác nhập hai vào một cần có sự tác động của nữ hoàng. Biết vậy, nữ hoàng đành gỡ bỏ vương niệm chôn vào thể giới loài người. Trong lúc trốn chạy, người đã phải lòng một chàng trai loài người . Vì vậy người đã lập kết giới. Và sống cùng với người con trai đó, đã sinh ra một đứa con gái bụ bẫm đáng yêu . Để phòng đứa bé bị Akalaon bắt cóc, người giao hết toàn bộ pháp thuật của mình vào người con bé để bảo vệ nó . Nhưng không may...Akalaon đã lợi dụng đứa con đó . Lấy một sợi tóc của con bé , nhờ đó hắn phá bỏ đc kết giới bắt nữ hoàng đi . Nữ hoàng vì hông muốn trái đất bị diệt vong liền nhân lúc hắn sơ xài đâm một nhát , hắn điên cuồng một chương đánh chết nữ hoàng , Khi đó, không còn ai khác ngài đành phải dùng hết sức lực phong ấn Akalaon vào thân thể đứa con mình thương yêu nhất của. Cùng lúc đó , sức mạng của bốn pháp sư mạnh đại diện cũng văng ra được cất giấu trong tứ bạch kiếm của nữ hoàng và mỗi thanh bay về một hướng . Và...mọi chuyện kết thúc từ đó , đứa con của nữ hoàng cũng không biết ra sao. Hội hắc phủ cũng dần bị quên lãng, nhưng ta không ngờ... bây giờ chúng lại lớn mạnh và bắt đầu lập lại lịch sử. - sự bất lực hiện rõ trên khuôn mặt ông Lio.

- ...Hiện tại bây giờ , viên đá tri linh đã đỏ lên. Báo hiệu rằng bốn pháp sư đại diện đã tập hợp lại với nhau. Trong đó có cả đứa con của nữ hoàng. Bọn hắc phủ cũng đánh hơi được điều này, bây giờ có vẻ đang thu thập linh hồn của các pháp sư, để hiện tế cho đất trời trong ngày xác nhập ngày nhất thực toàn phần. - Hoàng đế nói lên mẩu chốt của câu chuyện, trên trán khẽ nhăn lại. Biết hiện một điều huyền bí.

Tất cả căng thẳng khi nghe câu chuyện. Bàn tay bé nhỏ của nó khẽ nắm chặt . Khuôn mặt đỏ ngòm lên vì tức giận. Trên đôi môi nhỏ nhắn khẽ phát ra từng câu nói chắc nịch.

- Tôi chẳng cần biết bọn chúng như thế nào, nhưng một khi đã đụng đến Emma và toàn thể mọi người, tôi quyết không bỏ qua.

Nhìn biểu hiện đó của nó, ai ai cũng đồng lòng nhất trí.

- Khánh Phương, tôi đi theo cô. Dù cho thế nào tôi cũng phải cứu lấy em gái mình. - Emy nắm lấy bờ vai đang run lên của nó. Em gái là thứ duy nhất cô luyến tiếc trên đời này. Vậy mà.....bọn hắc phi đáng chết đã.... Nghĩ đến đây, Emy lại nhìn tới người em đang nhắm nghiền đôi mắt kia . Bàn tay nắm chặt đến bật máu.

- Hiện tại chúng ta chia làm hai nhóm. Năm người các người đi tìm bốn thanh bạch kiếm và bảo vệ chúng . Còn ta và ông Lio sẽ đi giải quyết hội nhóm kia. còn những người còn lại, bảo vệ hoàng hậu và hoàng đế. - Hiệu trưởng nhanh chóng phân công .

- Khánh phương, đi đường hãy bảo trọng. Đây, vòng pháp thuật. Có thể giúp bay được. Còn đây, gây mộc sư, có nó như có một người chữa bệnh. Ta chỉ còn nhường này. Tất cả dụng cụ ma pháp trên vùng này đều bị lấy cắp. Các người phải cẩn thận.- Lio bước tới chỗ nó bảo ban như một người nuôi dưỡng. Nó nắm chặt lấy hai dụng cụ ma pháp mỗi mím chặt. Đây là một trận chiến thật sự, có liên quan đến toàn thể nhân loại , một người vô dụng như nó cuối cùng cũng có thể dũng cảm mạng mẽ chiến đấu. NÓ gật đầu đầy kiên quyết. Emma, người bạn đầu tiên trong cuộc đời nó, nó nhất định phải cứu được Emma.

Thời kì hỗn loạn sắp diễn ra. Không ai có thể tránh nổi cái gọi là định mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tiểu Khánh Phương Quậy Phá (1)

---+++ Lio và hiệu trưởng 1 tiếng sau +++---

- Pháp sư đệ ngũ, ngài có chắc rằng điều ngài nói là đúng không ? - Hiệu trưởng vừa đi vừa nhìn ông Lio.

Hiện tại, bốn cây bạch kiếm đang ở trong bảo tàng Ezta hướng đông núi Nguyệt lão. không phải ai cũng có thể dễ dàng lấy được nó , ngoài những pháp sư đại diện. Trước giờ chỉ có duy nhất một người có thể cầm lấy nó , pháp sư Liin, bà đã dịch chuyển bốn cây bạch kiếm vào bảo tàng . Nhưng một điều đáng nói là những năm gần đây bà đã mất tích không một dấu vết . Vì vậy, để cho ngừng đứa trẻ mới 18 , 19 tuổi đi lấy chỉ có một lý do .

- Ta dám chắc 4 trong 5 đứa chúng là pháp sư đại diện. - Ông Lio đưa đôi mắt lên trời , đây là điềm báo . Nữ hoàng, tại sao đến bây giờ đứa con của người lại xuất hiện . Ta đã lầm lỡ chẳng khi hôm đó đã đưa con bé đến đây . Con bé Khánh Phương đó... rất giống ngài, khôn lỏi và rất lanh lợi. Nó sợ hữu nhiều sự tiềm ẩn. Trong người nó đang cất giữ một con người nguy hiểm trong tâm hồn, tâm hồn nó sẽ bị nuốt chửng bất cứ khi nào. Thần phải làm sao đây.

Bàn tay gầy guộc nhăn nheo của ông Lio khẽ run lên tỏ rõ một sự bất lực.

- Vậy còn đứa con của nữ hoàng. Đáng lẽ ra nó cũng phải 50 tuổi chứ. - Nhìn sự vững chắc trong lời nói của ngài đệ ngũ , ông cũng chẳng hoài nghi. Nhưng... một vài vấn đề ông vẫn chưa hiểu rõ.

- Điều đó, từ từ rồi sẽ hiểu thôi. Cấp bách bây giờ là phải đi tập hợp các pháp sư tối cao và ngăn chặn bọn hắc phủ cướp đi linh hồn của người khác. - Đôi mắt vừa rồi còn ra vẻ yếu ớt giờ đã được thay bằng ánh mắt sắc bén. Phải rồi, đu ra sao cũng phải cứu mọi người trước đã.

----- *** phía bọn nó ***-----

@@@@@ đường tới ngọn núi Nguyệt lão @@@@@

- AAAA, Đã quá ta ! - Nó dùng dụng cụ vòng ma pháp bay trên không . Bay lượn thích thú .

Emy từ đầu đến cuối không nói gì, nhưng khi nghe những lời lẽ nhai của nó thì không chịu nổi, gân xanh nổi lên cuộn cuộn. Cô lấy đà, bật lên cốc một cái vào đầu nó, giọng nói có nhiều phần là nổi nóng:

- ĐỦ LẮM RỒI ĐÓ KHÁNH PHƯƠNG. ĐỂ DÀNH THỦY LỰC CỦA MÌNH MÀ CHUẨN BỊ ĐÁNH TRẬN KIA .

- CÔ LÀM NHƯ BÀ NỘI TUI KHÔNG BẰNG. UỐNG TÝ NƯỚC LÀ LẤY LẠI THỦY LỰC LIỀN. - Nó một vì mắt húng, hai vì đau, ba vì bị lên lớp. Trong lòng không khỏi bức mình đập Emy một cái.

- hừ - Cả hai không ai chịu ai, đầu kê sát nhau, cùng trao nhau ánh mắt " yêu thương "

- Hai người họ có vẻ không hợp nhau. - Kanto nhìn nó và Emy trên không đang đấu khẩu thì không khỏi lắc đầu.

- Chắc do hội tổng kết làm hơn mất cảm tình với nhau. - Alan cũng bó tay với hai người này.

- KHÁNH PHƯƠNG, EM ĐỪNG CÓ GIẬN XẤU LẮM, ANH KHÔNG THÍCH EM XẤU ĐẤU . - Alan nhìn nó hét lên. Không quên trao thêm một cái nháy mắt đầy quyền rũ khiến baõnco gái phải đỏ ỏ.

Những đối với nó thì vô tác dụng, nó rùng mình một cái.

- Alan, em cảm anh nói linh tinh rồi mà. Ai cần anh thích. Kaito , cậu không ghen à?

- Mọi người mau nhìn kia.

Mặc kệ đám hỗn loạn phía sau mình, Kaito đứng trên một vách đá cao nhìn xuống, nghiêm túc nói .

Nó và Emy cũng ngưng cãi nhau, cùng bay tới xem. Alan và Kanto cũng tới cạnh Kaito.

- Ngôi làng đang bị bọn hắc phủ chiếm lấy linh hồn. - Emy kinh ngạc nhìn cảnh tượng phía dưới.

Bàn tay nó nắm chặt, đôi mày nhíu lại, nghiến răng .

- Hắc phủ , ta không để bọn nguoi mẫn nguyện đâu.

Ngay sau lời nói đó, nó liền cấp tốc bay xuống.

- Khánh phương con nhỏ này, làm sao giờ? - Emy quay qua hỏi ba người còn lại.

- Chẳng còn cách nào, Khánh Phương đã xuống..

- Alan từ tốn lấy từ áo ra hai đôi găng tay màu đen có đính kèm đinh đeo vào.

- Phải chiến thôi... - Kaito nhanh chân nhảy xuống .

Trên ngôi làng nhỏ, mọi thứ đều hỗn loạn. Những tên hắc phủ như chủ nợ với nợ cười man rợn tìm bắt các linh hồn yếu ớt. Những tiếng la hét, tiếng khóc và cười hòa quyện lại với nhau . Tạo nên một khung cảnh man rợn.

- Oa oa, mẹ.. oi - Một bé trai khoảng ba bốn tuổi đang nằm lăn lóc khóc thét bên cạnh người mẹ đã mất đi ý thức của mình. Cậu cố gắng lay mẹ những không hề có chuyển biến.

Một tên hắc phủ khắp người là bộ quần áo màu đen, trên tay cầm một cây gậy đoạt hồn tiến tới , không quên kèm theo điệu cười ghê tởm.

- Ngoan nào...nhanh thôi cậu bé. - giọng nói khàn đặc phát ra từ họng hắn. Hắn đưa cây gậy lên cao...

Vútttt....

BỐP....

Cây gậy văng ra , trên không trung hiện lên bóng hình một thiếu nữ.

- NGƯỜI ĐANG LÀM GÌ VẬY HẢ TÊN KHỐN KIAA!! - Nó du dùng một cước đạp giữa gáy tên đó , khuôn mặt lộ rõ vẻ tức giận.

Ngay lập tức tên hắc phủ đó nằm quay ra . Thấy có động tĩnh, các tên hắc phủ khác tiến tới nhằm tiêu diệt nó.

Nó dùng những cước quyền karate nhẹ bánh hạ từng tên một.

- AI CHO CÁC NGƯỜI TUNG HOÀNH Ở ĐÂY HẢ???

- Thủy đạo. - Nó triệu hồi thủy đạo, liên tiếp hạ gục mấy tên hỗn láo này.

Nhưng không may, đằng sau có mấy tên đánh lén. Nó vừa nhận ra thì chúng đã sắp cướp đi hồn phách nó.

Phập phập

- Thôi nào Khánh Phương, đã yếu còn bày đặt ra gió. - Emy đưa cây cung gió nhằm trúng mục tiêu. LLập tức mười mấy bon hắc phủ bên cạnh nó ngã rập.

Nó gân xanh nổi lên cuộn cuộn . Xem đây.

- Sóng lớn

Lập tức một nguồn nước cực mạnh truyền từ tay nó ra cuộn tròn bọn hắc phủ , ngoài ra còn quán thêm cả Emy . Còn các người trong làng thì không hết dính giọt nào.

- Là cô cố tình. - Emy người ướt sũng nổi cáu.

- Tranh cãi vô ích. Hai người mau đưa những người có ý thức trong làng đi ra khỏi nơi này. - Kanto dùng xà tiêu¹ nhanh chóng hạ gục mấy tên hắc phủ . Nhân tiện ngăn cản cuộc cãi vã của bọn nó.

- Còn lại ở đây cứ để bọn anh. - Alan cũng không rảnh tay dùng thuật tạo hình² , tạo ra cây búa đập nát bọn hắc phủ.

Nó và Emy hất mặt, nhanh chân chạy khắp làng đất họ đường lối ra.

-----000000-----

- Mọi người đừng xô đẩy, mau đi vào hướng này . - Nó hét lên rồi nhanh chóng chỉ đường đi cho dân làng.

Có lẽ vì hoảng loạn, nhiều người có xu hướng chạy vượt lên cổ tìm ra đường thoát. Bọt vậy, nó pahi chạy tới chạy lui nâng đỡ các lão bà đi nhanh hơn.

- Cụ bà, để co....AAAA - Nó đang định xách giúpd một cụ bà ở cuối hàng. Thì bỗng nhiên có một cú đánh giáng xuống lưng nó.

- Khánh Phương, người làm sao vậy???? - Emy thấy nó hét lên thì lo lắng quay lại, mới phát hiện nó đã nằm vật ra đám cỏ, trên lưng có một vết rách lớn.

- Đau chết ta mắt. - Người nó run lên, sau lưng đau tê tái. Vết rách nhanh chóng lành lại , nhưng cảm giác đau vẫn còn.

Trên ngon cây liễu, một cô gái thành mảnh , Làn da ngăm đen, khuôn mặt được che bởi một tấm vải, ăn mặc cực kì thoáng mát , trên tay cầm một cái roi mây màu nâu. Cô ta cười lớn, tiếng cười làm cho các người dân kinh hãi chạy toán loạn.

- Người là ai - Nó nghiêng rằng, con ranh này dám đánh nó một đòn đau thấu trời. Thật là không thể tha thứ.

- Emy , mau dẫn mọi người tới nơi an toàn. Con à kia để tui xử. - Nó bẻ tay răng rắc .

- Ukm. - Emg cũng không tranh cãi nhiều tr. Cô gai kia quả là không hề dễ đánh, nhưng nó cũng chẳng tầm thường chút nào. Cô có thể tin ở nó.

- Ino ta ghét loại đàn bà ngông cuồng. - taNgười con gái tên Ino ngừng cười, văng roi mây ra ý định chiến đấu với nó.

Nó bay lên , trên tay triệu hồi một cái roi nước, sẵn sàng chiến đấu.

** vụt, vụt... chát...chát..chát**

Trận chiến trên không ngày một ác liệt . Về roi mây này, nó có vẻ yếu thế hơn , nếu là kiếm thì dễ nhưng roi mây này mềm và cứ vắn vẹo, quả là khó áp chế.

Thừa lúc nó đang phòng thủ bên trái , Ino nhanh chóng chuyển hướng sang bên phải đánh một đòn vào cánh tay nó.

Nó bay lùi ra sau, thu hồi roi nước.

- Thủy đạo.....

- lại đây, tui sẽ chém đứt hết. - Nó bực mình hét lên. Khốn thật, chưa đánh được cô ta đòn nào đã dính quật hai phát. Ưc chết đi được.

Nhìn ghấy bộ dạng bực bội của nó, Ino lại thê lên cười. Giọng cười khiến nó chỉ muốn xé tan cái

miệng kia .

- Ino ta ghét kẻ ngạo mạn.

Ngay sau câu nói là những đòn tấn công liên hồi của cô. Nó từ từ tiến lại gần, hai cánh tay không ngừng nghỉ chém đứt từng khúc của roi mây.

- Thấy rồi. - Nó lia mắt sang bên trái, nhanh tay chụp lấy đầu roi mây giăng ra. Ino liền mất đà ngã thẳng xuống đất.

Nó ở trên không trung nhìn xuống. Học mtheo Ino thê lên cười. sau đó hai tay chống hông khiêu khích Ino.

- Khánh Phương ta ghét bị đánh bại.

- Không được bắt chước - Ino bực tức hét lên

Nó được đà lại cười lớn hơn.

Ino vuốtmấy lọn tóc mái lên, đưa đôi mắt sắc sảo nhìn nó, cười nhẹ . Sau đó cô đứng lên, phẩy vạt vệt bẩn dính trên người, cuối cùng là rút roi mây ra.

- Lên nào.

** vựtttt ***

Roi mây nhanh như chớp tiến thẳng về hướng nó . Nó cũng hăng an phận, né qua né lại.

- Hừ, Ino ta ghét bị coi thường. XEM ĐÂYYY..

** VỰTTT... VỰT... VỰTTT **

- Lá chắn phòng hộ. - Nó vẽ một đường tròn trên không, nhanh chóng xuấtt hiện một con ốc nước bao quanh nó.

- Xem cô làm gì được tôi. -Nó vênh váo nhìn những đòn tấn công của Ino bị vô hiệu hóa.

Ino dừng lại , đôi môi bỗng nhếch lên nụ cười làm nó ghê rợn. Ánh mắt đầy tự mãn....

Nó tròn tròn mắt nhìn Ino quát đây về hướng mình.

++ ZZZETT ++

- AAAAAA. - Nó hét lên trongbđầu đón , là điện. Roi mây của cô ta có điện. Lá chắn phòng hộ của nó nhanh chóng bị phá hủy, thủy lực của nó vì cú giật vừa rồi đã giảm sút nặng nề.

Ino mỉm cười đắc ý nhìn lá chắn phòng hộ của nó bị phá vỡ. Chưa kết thúc đâu.

- Xem đây

++++ VỰTTTT.... BÙM++++

Nó ngỡ ngác nhìn thân thể mình trở nên nhẹ bẫng. Không thể nào, thân hình của nó lúc này..... là thân hình của một đứa trẻ con. Quần áo của nó trở lên rộng lớn. Nó mất hết linh lực, thân thể trở nên mệt mỏi, chỉ có thể giữ lấy bộ quần áo trên người mà roi xuống.

- Kaito, cứu tớ.....!- Người nó đau tê tái, trong lúc này, nó vòng cảm nhận Kaito to đang đến gần...rất gần

Đang cảm thấy lạnh vì những luồng gió xộc vào khi roi từ trên cao xuống. Thì bỗng nó có cảm giác một vòng tay rắn chắc đỡ lấy mình. Nhẹ nhàng một cách ấm áp, cứ như chỉ cần thô bão một chút thì nó sẽ tan biến vậy. Nó mất đi hoàn toàn ý thức, bàn tay bé nhỏ nắm chặt lấy một phần áo của ai đó . Tuy không mở mắt ra, những mùi hương này, cảm giác này , chỉ có Cậu ấy mới có. Kaito.

Trên đôi môi nở một nụ cười, cậu ấy đã đến, thì an tâm ngủ rồi. Nó dần dần buông lỏng vãn tay ở phần áo ra. Chìm vào giấc ngủ.

Kaito nhìn bộ dạng bé con của nó đôi lông mày nhíu lại , các vết thương tuy lành lại nhưng chắc chắn vẫn đau lắm.

- Cô đã làm gì với người tôi yêu thương vậy hả? - Kaito đưaa đôi mắt u ám và sắc bén lên nhìn thẳng vào Ino . Trong đôi mắt đó, không hề có một mạch

cảm xúc nào ngoài sắc lạnh . Từng câu từng chữ như muốn xé tan cô thành trăm mảnh. Ino khiêu sợ nhìn Kaito , đôi tay run đến mức đánh rơi cả roi mây.

Ánh mắt ấy, thật đáng sợ.

000000000000

¹ xà tiêu: (Dùng cho pháp sư hệ phong) cây sáo hình con mãng xà, nó sẽ làm những người do chủ nhân cây xà tiêu chỉ thị bị hôn mê, hay điên loạn. Cấp Độ sức mạnh tùy theo linh lực.

² thuật tạo hình: từ pháp lực của mình, có thể tạo ra nhiều loại hình thù khác nhau . Nhằm đánh đối phương. Độ phòng thủ và tấn công của nó tùy thuộc vào pháp lực của người đó.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Tiểu Khanh Phương Quậy Phá (2)

Cùng lúc này, Alan cũng đến nơi. Vừa nhìn thấy khung cảnh u ám cùng một đứa bé con trên tay Kaito , cả hai không khỏi đặt dấu chấm trên đầu . - Kaito, chuyện này là sao, con bé kia là ai vậy ? Người trong làng à? - Alan nổi tính tò mò chỉ vào đứa bé trong vòng tay của Kaito, hỏi với mong muốn giải đáp thắc mắc.

Kaito đứng lên, đưa nó cho Alan bế . Sau đó đưa ánh mắt lạnh lùng hướng về Ino Trên tay hiện lên một ngọn lửa, chỉ thẳng vào cô . Nhọn lửa nhanh như cắt tiến tới, càng tới gần ngọn lửa càng to .

Ino chết lặng người nhìn ngọn lửa tiến tới mình với tốc độ tia chớp. Không một chút kháng cự, toàn thân cô như bị yểm bùa, không thể nhúc nhích.

** RRRÀM.... **

Một tiếng nổ lớn phát ra, Alan nhanh chóng bịt hai tai nó, ngo ngác nhìn Kaito đang đứng trước mặt mình, đôi mắt sâu thăm thẳm , chẳng hề rung chuyển. Hòa lực của cậu từ khi nào lại mạnh đến vậy.

Các làn khói bắt đầu mờ dần, để hiện lên một khoảng đất lõm xuống. Không có Ino.

Alan và Kaito, cả hai đều yên lặng. Alan , vừa nãy cậu đã nghe rõ rành mạch có một tiếng động khác va chạm vào quả cầu lửa của Kaito, từng nhịp bước chân nhanh đến không tưởng . Chắc chắn là đã có người cứu cô ta.

Còn Kaito, chính đôi mắt của cậu đã thấy trước khi quả cầu chạm đến Ino thì đã có một người ngăn chặn. Hà thoát ần thoát hiện, trên môi nở một nụ cười bán nguyệt. Cực kì quen thuộc.

Emy sau khi chỉ dẫn cho người dân trong làng đi đến trường pháo thuật , ở đó sẽ có người chỉ dẫn tới nơi an toàn xong thì quay lại. Trên đường bỗng nghe thấy tiếng động lớn thì không khỏi lo lắng chạy tới chỗ nó. Ai ngờ, vừa tới nơi thì ngó ngang ngó dọc xem mà chẳng thấy nó đâu, chỉ có hai người nào đó đang im lặng như tờ cùng một con nhóc đang ngủ trên tay Alan. Vào tình huống này, Emy không biết làm gì đành cũng đứng im.

- Mọi chuyện sao rồi? - Một giọng nói phá tan bầu không khí này giờ. Emy thở phào khi đã có người lên tiếng.

- Kanto. - Alan bế bổng nó lên rồi quay sang chỗ Kanto.

Kaito cũng liếc nhìn cậu ta .

- Cậu đã làm gì? - Kaito

- Há????? Làm gì là sao. - Kanto ngo ngác nhìn KAITO, ánh mắt không có vẻ gì là hiểu biết.

Kaito cũng chẳng nói nhiều nữa, quay phắt người lại , đi tới bế nó sang bên mình.

- À....ai đó Kaito - Thực tại thì bầu không khí đã nóng rồi, chẳng cần phải gây nên nóng thêm vậy đâu. Emy cố hỏi để làm bớt sự gò bó.

- Khánh phương. - Kaito nhìn nó, nhăn mặt.

- KHÁNH PHƯƠNG. - Emy và Alan hét lên , tròn mắt nhìn nó. Cùng lúc đó Kanto cũng đến nơi .

--0000 hội đồng pháp thuật tối cao 0000--

- Ta không biết ngôi trường các ngươi hay làng mạc nơi đó thế nào . Nhưng hiện tại các pháp sư tối cao đang không rảnh .Các ngươi cũng chẳng có trứng cừ gì là có bọn hắc phủ xâm phạm. Nên không thể nhận được cứu trợ từ bọn tôi. - Một cô gái với chiếc áo choàng tím cùng bộ đồng phục của các pháp sư tối cao nói.

Hiệu trưởng và ông Lio đã đến đây để trình bày sự việc. Nhưng không thể ngờ rằng trong đài quan sát ở đây, khu vực trường và các làng mạc bên cạnh không hề có sự phá hủy nào. Và đây là thời gian các vị pháp sư tối cao hiến linh đạo¹ cho đất trời. Các Binh lính phải tập hợp lại để bảo vệ cho sự an nguy của họ. Không có việc gì nghiêm trọng, nhất quyết họ không ra tay .

Hơn nữa, lúc đưa Khánh Phương vào thế giới này. Ông đã gây xích mích và làm mất lòng tin cho hội đồng pháp thuật tối cao. Nên bây giờ, muốn gặp họ cũng là vấn đề lớn.

----- cổng của toàn nhà hội đồng -----

- Haizzzz, ngài pháp sư đệ ngũ. Ta trước giờ vẫn thấy những pháp sư tối cao này quá vô tâm. - hiệu trưởng nhìn về mặt trầm tư của ông Lio, tâm trạng ngày một nặng nề.

- Hừm - Tâm hồn của ông Lio hiện tại đang rất hỗn loạn. Vụ việc này cũng đã nằm trong tầm tay của bọn hắc phủ. Thời kì hiến linh đạo 10 năm mới có một lần. Bọn chúng cố tình gây sự bây giờ là vì muốn cắt đứt nguồn lực lượng từ các pháp sư

tối cao. Hơn nữa, đài quan sát lại vẫn hiện cảnh sinh hoạt của ngôi trường và các làng mạc bình thường. Các binh lính đều trở về để phòng thủ bảo vệ các pháp sư tối cao. Việc này ý quả thuật lợi cho bọn chúng đi. Nội gián, tất cả các nơi bao quanh thế giới phép thuật này đều có nội gián của chúng. Thật là thâm độc.

~T_T~~T_T~~T_T~~T_T~~T_T~

- Haizzzzzz~~~~ một cái thở dài dài phiền muộn phát ra từ miệng nó . Nó nhìn lại thân thể mình, rồi nhìn đến những người cao lớn đột xuất là mấy người nào đó kia , tâm trạng không thể nào khá lên được. Cái thân thể chết tiệt này, vì quá nhỏ mà nguồn linh lực của nó nhanh chóng cạn kiệt. Còn không đủ sức dùng dụng cụ ma pháp để bay , bảo hại nó đi mỗi chân đã dòi. Không nói đến thân hình này, vốn từ đầu nó đã nhỏ bé nhất nhóm, bây giờ thì tốt rồi, càng nhỏ bé hơn. Không chấp nhận , tuyệt đối không thể nào chấp nhận. AAAAAA BỰC GHẾ.

Thấy biểu cảm quá già so với hình dáng hiện giờ của nó. Kanto đi tới , ngồi cạnh nó xoa đầu khuôn mặt mỉm cười hiền dịu:

- Khánh Phương, cậu đừng lo lắng quá. Dụng cụ ma pháp chỉ có tác dụng trong một khoảng thời gian nhất định tùy theo pháp lực người dùng. Với pháp lực của cô gái đó chắc ba bốn ngày là khỏi . Với lại cậu cứ nghĩ về mặt tích cực của thân hình này, đừng nên nghĩ về mặt tiêu cực.

Nghe Kanto nói cùng nụ cười an ủi yên môi cảm thấy bớt hơn phần nào. Đúng rồi, mình phải nghĩ tích cực lên, thế mới là Khánh Phương.

Thấy nó có vẻ ổn, Kanto liền đứng dậy đi tiếp . Bỗng cậu cảm nhận được một ánh mắt không thiện cảm nhìn mình.

Là Kaito

- Theo như tôi thấy thì cậu có vẻ tới sau cùng trận đấu. - Kaito nhận được sự phản hồi của Kanto thì đặt ngay câu hỏi.

- Cũng vậy, tôi ba..... - Kanto mỉm cười giải thích thì bỗng bị cắt ngang.

- Trong những người nhìn thấy đối thủ, chưa ai nói đối thủ là nam hay nữ. Sao cậu biết?

Nụ cười trên môi của Kanto có vẻ hơi cứng lại , nhưng không một ai biết.

- À !!!! Tôi nghe Emy nói qua.

Nghe nhắc đến mình, Emy hơi ngạc nhiên, chỉ tay vào mình .

- Tôi , hi hi, tôi cũng không nhớ đã nói hay không. Nhưng chắc là có. - Ngay sau đó Emy gãi gãi đầu tỏ vẻ phân vân .

Tất cả chìm vào trong im lặng, Kaito sải chân tiếp tục cuộc hành trình. Nó nhìn Kaito, không hề cậu ấy nghĩ Kanto có vấn đề. Nghĩ lại thì... Kanto đứng là bí ẩn, về vụ làm đầu gối , lần thứ hai cũng kì lạ...

- Con nhỏ kia, làm gì đứng đó. Mau đi thôi. - Emy hét lên làm phá tan ý nghĩ của nó. Nó làm bầm chùi Emy vài câu rồi chạy theo.

(┐`)(△`)(*_*)(u_u)〒▽〒

Đi khoảng được một câu số, cái bụng bé xúi của nó bỗng biểu tình dữ dội. Nó dừng chân lại ngồi xuống một hòn đá cạnh đó , lấy trong balo ra một túi

nước tu ssach. Haizzzz thân thể nhỏ bé này đi chưa tý đã mệt, làm sao đây. Kaito à, sao lại lạnh nhạt với mình thế.

- A.

Nó như nghĩ ra được gì đó, trên đôi môi sớm đã cong lên thành nụ cười "ngây ngô" . Sao mình không nghĩ ra chuyện này sớm chứ.

Nghĩ là làm, ai kia nhanh chân nhảy tốt xuống. Chạy gần tới chỗ Kaito thì bắt đầu đi liêu xiêu. Nó một tay vuốt mấy giọt mồ hôi, một tay ôm bụng , giọng nói yếu ớt:

- Kaito, tui đói quá, mệt quá... bé tui với...

Mọi người thấy bộ dạng đó, liền nghĩ thân thể nó nhỏ bé đi, sức lực cũng cạn dần. Lập tức tiến tới hỏi thăm

- Khánh Phương, không sao chứ. - Alan lo lắng tiến tới gần hỏi thăm

Nó liền ngã vào lòng Alan cọ cọ vài cái. Chà ...tên này coi ẻo là vậy mà cơ bắp cũng không phải dạng vừa . Hắn đã như vậy, chắc Kaito còn....đến đây, nó không khỏi tưởng tượng ra cảnh không đáng nghĩ.

Lập tức nó nhanh chóng rời khỏi Alan, liêu xiêu đi sang chỗ Kaito, ánh mắt thật sự động lòng người. Đang hai tay ra chờ đợi sự phản hồi của Kaito.

Kaito nhìn nó ánh mắt có phần thương cảm, cúi xuống. Nó trong lòng không khỏi cười thầm, cá sắp cắn câu rồi.

- Ế - Nó cứng đờ người nhìn động tác của Kaito.

Cậu ta đúng là có vườn tay ra, đúng là có hướng về phía nó. Nhưng là muốn lấy cái túi to chưa đựng toàn bảo vật đằng sau lưng nó. Chuyện quái gì đây.

- Chắc mệt là do đồ, ta xách g iu đồ cho . - Kaito đưa túi đồ lên khoác vào vai mình. Bồi thêm một câu làm nó cứng họng.

- Chà, trong này có gì nhĩ ? Ta muốn xem quá. Còn mệt không ?

Nó nhanh chóng lắc đầu , khuôn mặt không biết thành cái dạng gì

Hai tay nó buông thõng xuống, thất vọng tràn trề. Kaito sớm đã biết rồi sao , trong lúc nó hoang mang về thân thể nhỏ bé và muốn yên tĩnh trong làng. Nó đã chạy tới một cửa hàng bán đồ trang sức . Giá mỗi món đồ là hơn cả triệu kubi, quá mê hoặc nó đã ế hết vào túi , đã vậy nó còn chạy khắp làng tìm đồ trang sức ý đồ cuỗm hết . Không hề Kaito biết, tiền ơi huhu. Thất bại thảm hại, đã không được tận hưởng gì giờ con mắt hiết tiền. Hiện tại không quyền không thể rồi không tiền, nó thành con ăn bám rồi. Làm sao dám lên tiếng đòi chủ nhân bé ms chà bồng nử huhu.

Nó không áp chế được Kaito, nên liền đổi mục tiêu sang Emy. Đôi mắt nó liền nhanh chóng đổi con mắt sang Emy. Thấy ánh mắt đó, Emy dự cảm không lành.

Một lúc sau, có một đoàn người hai nữ ba nam đi qua nhóm nó. Nó mỉm cười chớp lấy thời cơ.

- Emy xuống đây tui hỏi cái này. - Nó vừa hét vừa vẫy vẫy Emy. Emy nghi hoặc rồi cũng hạ xuống.

Vừa thấy Emy hạ xuống nó nhanh nhảy trèo lên người Emy ôm cứng lấy người cô. Emy tức giận hét lên:

- NÀY, XUỐNG MAU.

Nó vằm ôm cứng lấy Emy, đôi mắt bắt đầu ươn ướt , khuôn mặt lộ rõ vẻ tủi thân.

- Chị à , em sai rồi . Là tại em không may ăn mất một cái bánh bao của chị, chị có pháp thuật, chị đừng bỏ em. Em đã mời chân lấm. Huhu.

Từ đầu đến Emy chẳng hiểu nó nói cái gì . Đang định đẩy nó ra thì cô bỗng nghe nhóm người kia xì xào , chỉ chỉ vào nó và Emy.

Gân xanh của Emy nổi lên, con nhĩ chết tiệt này. DDám chơi xỏ mình.

- Chị không bỏ em đâu. - Emy nuốt đắng nuốt cay ôm nó rồi bay lên không trung. Được lắm hay cho cô Khanh Phương.

Nhìn nó như vậy, Kaito và Alan hết cách.

- Cách xa có một khu phố kia. - Nó từ trên cao chỉ xuống phía xa xa.

Emy nhìn theo hướng nó chỉ liền nhìn theo, đúng là có một khu phố. Nhưng có vẻ xa xỉ, chắc là dành cho người giàu.

- Không được đâu, nơi đó đắt đỏ lắm. - Alan theo quan tính thì nơi đó là thành phố Hồ Hà. Nơi dành cho những người quý tộc.

Kaito nhìn lên bầu trời, hôm nay thời tiết khá là không ổn. Cũng sắp đến tối, muộn rồi. Cậu nhìn cái balo của Emy, trên môi nở nụ cười bán nguyệt.

- Chúng ta sẽ nghỉ ngơi tại đó.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Bán Yêu

Đây là thành phố nơi quy tụ các đại gia, các bá tước công chúa, tiểu thư hoàng tử. Các căn nhà ở đây được xây dựng rất sang trọng, tỉ mỉ, hoa văn độc đáo, đồ vật xa xỉ. Ở đây không hề có những người bán hàng rong hay ăn xin hoặc đại loại thế. Họ buôn bán rất sạch sẽ, xuất nhập khẩu toàn hàng thượng hạng. Vì vậy ở đây từ lâu đã nổi tiếng là nơi xa xỉ, sầm uất và giàu có.

- Có...có thật là chúng ta sẽ dừng chân tại đây. - Em y hơi bối rối khi nhìn con phố hào nhoáng trước mặt. Đôi mắt liếc qua Kaito ý muốn nói làm sao chúng ta có tiền.

Alan thì thái độ ngược lại, thờ ơ bất cần. Anh đã quá quen thuộc với nơi này, bạn bè họ hàng ở đây ko ít, và đặc biệt. Gái ở đây không phau hạng tầm thường. Nhưng có điều, trước khi đi sở lubi anh mang cũng không nhiều. Không đủ cho cả năm người ăn uống tiện nghi. Nhưng nếu Kaito đã quyết định ở đây thì ắt hẳn là có cách giải quyết, không cần phải lo.

- Ô ồ...nơi đẹp đẽ như này. Tất nhiên phải ở lại. Còn trần chờ gì nữa mau vào thôi. - Nó chưa hiểu rõ tình hình nên sung phong dẫn đầu kéo mọi người vào. Từ đầu đến cuối không hề nghĩ rằng, túi tiền của mình tương lai sẽ bay vào tay người khác.

>>> Khách Sạn Angel <<<

Khách sạn Angel là khách sạn nằm ở giữa lòng thành phố. Thiết kế với màu chủ đạo là trắng và đen, cổ điển và rất sang trọng. Làm cho ta luôn có cảm giác yên tĩnh thư thái.

Quả thật Kaito hôm nay quá là thoải mái, cậu ta đặt cho mỗi người một phòng. Sau khi đặt phòng xong nó và mọi người liền theo bóng máy¹ lên phòng ẩm thực.

¹ bóng máy: Là một loại bong bóng ma thuật. Khi ta ghi rõ địa điểm lên quả bóng. Nó lập tức sẽ đưa ta đến nơi ta mong muốn. Phạm vi tùy theo người tạo lập.

Nó và mọi người khi tới nơi liền đi tới một bàn bên cạnh cửa sổ ngồi. Đang ổn định vị trí thì bỗng nó để ý thấy bàn bên cạnh đang loay hoay vì thiếu một chiếc ghế. Trong đầu nó liền nảy ra một ý tưởng.

- Các vị có phải đang thiếu ghế không ạ? - Nó lễ phép quay qua bàn bên cạnh hỏi thăm.

Một trong số đó gật đầu:

- Phải, chúng tôi đang thiếu một chiếc.

Nghe đến đây nó lập tức mỉm cười, kéo chiếc ghế của mình sang bên bàn kia.

- Cháu có thể ngồi cùng anh cháu. Các cô chú có thể dùng chiếc này.

Nghe đến đây thì mấy người kia liền khen ngợi nó, vuốt đầu nó khen ngoan. Mới bé đã biết điều, có giáo dục.

Nó sau khi xong thì lập tức chạy đến bên cạnh Kaito, chèo lên người Kaito. Cái đầu ương bướng cọ cọ vào người cậu, ngụ ý tại chỗ. Nó đưa đôi mắt long lanh lên:

- Hết ghế rồi, làm sao giờ? Cho ngồi cùng được không?

- Khánh Phương, con nhóc người đứng là mưu mô. - Em y này xem việc tốt của Khánh Phương thì nghỉ

ngờ, bây giờ thì vỡ lẽ.

Alan nhìn nó, chẳng nói lời nào. Còn Kaito thì lắc đầu chào thua.

Kaito xách nó ra, nhanh chóng gọi phục vụ.

- Anh có thể vui lòng dắt cô bé này ra khu cho trẻ em không?

- Á, không...không đi. - Vừa nghe đến đây nó đã giật giữa. Nghĩ sao bảo nó đi ra khu vui chơi trẻ em trong khi mọi người ngồi ăn ngon lành chứ.

- Chúng tôi có việc cần bàn. Mà em tôi nhiều quá. - Kaito nhanh chóng áp chế.

Nhân viên phục vụ có vẻ rành rọt về nghề này. Nhanh chóng đưa nó đi dù có giấy giữa cỡ nào.

Còn nó khỏi cần nói, uất ức không tả nổi. Đi được một đoạn nó liền cắn vào tay anh nhân viên, nhanh nhẩy trốn thoát ra. hừ muốn giữ ta à, còn lâu.

Nó đi tới bóng máy, gõ hai chữ phòng nghỉ. Đầu tiên chị đây phải lấy lại tài sản đã. Sau đó, thích làm gì thì làm.

Tới nơi nó nhanh chân chạy tới phòng Kaito, không nhầm thì là phòng 68 hay 89 ý. Nó không để ý kịp. Chắc là phòng 68. Nghĩ đến đây nó liềm phi tới phòng số 68.

--- Phòng 68 ---

Thật đúng là may mắn khi Kaito lại quên đóng cửa. Thường thì mỗi phòng đều khóa rất nghiêm ngặt, phải ấn được mật mã mới vào được. Còn ấn sai ba lần lập tức bị báo cáo bắt giữ.

Nó rón rén mở cửa phòng ra. Con người đảo một vòng rồi dừng lại ở một cái túi trên giường. Chà, cái túi này nhìn đẹp hơn cái túi của nó. Không hề... Kaito thấy túi nó xấu liền đổi. Nghĩ đến đây, nó bất giác cười lên thành tiếng.

- Ai

Một giọng nói làm tim nó giật thót.

Có người

(—)(—)(—)(—)

Lưu Hạo Nhiên đang ở trong phòng tắm liền nghe thấy tiếng động. Quái lạ, rõ ràng cậu đã giăng kết giới, không lý nào lại có người dễ dàng vào được. Minh thật quá khinh suất, không nghĩ lại có kẻ xâm nhập vào. Chắc chắn là một cao thủ nào đó. Cậu niệm chú đóng cửa chính của phòng lại, rồi nhanh chóng mặc quần áo rồi ra xem xét tình hình.

Không có ai, con người đen lách của Hạo Nhiên đảo quanh một lượt. Cửa sổ bị mở, đã trốn ra ngoài rồi sao.

-+ cóc cóc +-

- Ai đấy - Hạo Nhiên đi tới cửa chính.

- Là ta. - Một giọng nói khàn khàn cất lên.

Hạo Nhiên vừa nghe thấy giọng nói đó nét mặt liền vui mừng phấn khởi, cậu vội mở kết giới, niệm chú mở cửa. Một ông lão khoảng 70 trên tay cầm một cây gậy, đánh người thẳng tắp đi vào.

- Cha, sao người lại ở đây. - Hạo Nhiên vui mừng hỏi, trong mắt cậu tràn ngập sự triu mến và cảm kích. Đây là người mà 12 năm trước khi cậu bị mọi người ruồng bỏ đã cứu cậu. Giúp cậu trưởng thành và nuôi nấng cậu. Bây giờ, cậu là một thương nhân giàu có. Một phần cũng là nhờ ông.

- Ta muốn hỏi về chuyện tìm con gái ta. Con bé bây giờ khoảng 50. 50 năm rồi, ta chưa gặp được nó - Giọng ông lão run run, trên đôi mắt đã thấm ít nước từ lâu.

- Cha, con nhất định sẽ tìm ra chị ấy. Nói ra chị ấy từ lâu trong lòng con đã là chị gái con. Con nhất định sẽ tới trường học pháp thuật tìm chị ấy. - Nhìn thấy ánh mắt nhớ nhung của cha, Hạo Nhiên Chắc nịch nói. Dù ra sao cậu cũng sẽ hoàn thành tâm nguyện cho cha.

- Nhưng cha à, con đã thăm dò và biết được. Bọn hắc phù lại bắt đầu hoành hành. Có vẻ như, con gái của nữ hoàng cũng như con gái cha đã thật sự xuất hiện rồi.

- Á...

- Ai

ヽ(´▽`)／ヽ(´▽`)／ヽ(´▽`)／

Nó hốt hoảng sau khi nghe có giọng nói phát ra, đôi chân ngăn ngừn nhanh chóng chạy ra với ý định chạy trốn.

** Rầm **

Cánh cửa đột nhiên đóng lại, chết mất.

Nó liền chạy xung quanh phòng để tìm chỗ trốn. Con mẹ nó, nó nhất định là nhầm phòng rồi. Con mắt nó dừng tại gầm giường, hết cách rồi trốn ở đây thôi. Nghĩ là làm nó liền chui xuống.

Nhưng nếu chưa biết mình trốn ra nhất định tên đó sẽ tìm kiếm. Bị phát hiện là chắc.

Nó lại chui ra, mở cửa sổ ra. Nếu như thế sẽ nghĩ mình trốn bằng cửa sổ. Nếu mà có thân hình cao lớn thì mình đã bay ra rồi. Sau khi hậm hực trong một giây nó trở lại gầm giường yên vị trong đó.

Ai ngờ, ý tưởng lớn gặp nhau. Nó phát hiện có một con vật lạ đang gặm thịt ở đó. Vừa thấy nó con vật như bị phát hiện định tấn công. Nó liền ôm chặt con vật đó bịt miệng lại.

Tiếp đó nó nghe tiếng bước chân, rồi có người gì cửa, rồi hai người ngồi nói chuyện. Mới đầu nó chỉ nghĩ là một ông lão thất lạc con, nhưng nghe tới đoạn cuối thì hoàn toàn sốc. Vậy đây chính là người đã lấy nữ hoàng. Vì không cảnh giác nên tay nó lỏng. Con vật lợi dụng cơ hội nhanh chóng cắn nó với ý đồ tẩu thoát. Đau quá nó không kịp hét lên.

- A...

- Ai

*** Rầm ***

Chiếc giường vững chắc bỗng chốc bị tách làm đôi. Nó trợn mắt ôm chặt con thú, cứng đờ nhìn người đối diện dùng tay không đâm nát chiếc giường, ánh mắt đỏ ngầu vớ đôi tai dài, móng tay đỏ, cùng làn da ngăm có vài hoa văn đen.

- Tôi...tôi... - Nó áo úng trợn tròn mắt, người cứng đờ nhìn thẳng vào người đối diện.

Hạo Nhiên sau khi nhìn thấy hình dáng của đối thủ thì ách ý có phần giảm sút. Nhưng không hề có ý bỏ qua.

Hai hàng lông mày nó nhíu lại, đôi mắt bắt đầu ươn ướt.

- Ừm...umm.. oa oa...oa - Nó bật khóc. Hết cách rồi, nó phải dùng chiêu này thôi.

Lần này quả thật có hiệu quả, Hạo Nhiên nhìn nó, trong đầu không khỏi nghĩ đến viễn cảnh 12 năm trước. Cậu đang ăn một loại quả trên một khu vườn, bỗng một người đàn ông xuất hiện. Trên tay cầm chiếc cuốc, giọng lên đe dọa khi nhìn thấy hình dáng bán yêu của cậu. Cậu lúc đó không hiểu sao lại bật khóc, như đứa bé này, cậu khóc cho dù cậu luôn bị xua đuổi thể này.

- Đừng sợ, ta xin lỗi. - Hạo Nhiên trở lại hình dáng ban đầu. Cậu cúi xuống lau nước mắt cho nó, mỉm cười ôn hậu.

Nó nhìn Hạo Nhiên, cậu ấy rất đẹp trai, mái tóc đen hớt lên đôi môi đỏ cộng làn da trắng sáng, cậu hoàn toàn khác so với vừa rồi. Cứ người vừa này không phải cậu.

Ông lão ở đằng sau, nhìn thấy Hạo Nhiên bỗng nhiên triu mến như vậy thì nghi hoặc :

- Con không sợ con bé là nội gián à ?

- Con cảm thấy nó không phải như vậy. Và có vẻ nó xuyên qua kết giới được là nhờ con linh thú này. - Hạo Nhiên nhìn con linh thú đang nằm gọn trong tay nó, đây là con Sóc giới, nó có khả năng phá hủy mọi kết giới. Không ai có thể chạm vào nó trừ người được nó chọn.

Nó thở phào trong lòng, may mắn nhờ con sóc này mà nó thoát tội.

Ông lão mỉm cười lại gần với ý muốn xem mặt nó. Ai ngờ vừa thấy nó, cây gậy yên tay ông liền rơi xuống.

- Cha, cha sao vậy? - Hạo Nhiên vội vàng đỡ ông.

Nó thấy vậy cũng lon ton chạy tới hỏi thăm.

- Ông có sao không ông?

Ông lão nhìn thấy nó liền ôm chầm lấy. Trên mặt bỗng hiện rõ lên biểu cảm xúc động, giọng nói run run.

- Con gái ta, con gái của ta về rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Vì Em Yêu Anh (Đứa Con Của Nước)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

